

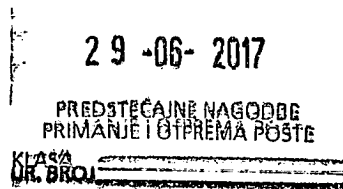
Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 3

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa St-1719/17

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

S.C.JOHNSON ITALY S.R.L.

Piazza Burke M. 3 ,

20020 Arese (MI)

Republika Italija

OIB:94890151614

Zastupan po odvjetnici Blaženka Čulap, Trnjanska 59a, Zagreb

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Trnjanska 59a

PODACI O DUŽNIKU:

AWT INTERNATIONAL Trgovina i usluge d.o.o.,

Slavonska avenija 52/a, Zagreb,

OIB: 57159149897

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Tražbina po osnovi troškova nastalih u parničnom predmetu koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, poslovni broj P-2522/2015 kako slijedi:

- trošak sastava odgovora na tužbu od 11.01.2006.g.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 02.03.2006.g.....	500,00 kn
- zastupanje na ročištu od 19.09.2006.g.....	15.000,00 kn
- zastupanje na ročištu od 19.09.2007.g.....	15.000,00 kn
- zastupanje na ročištu od 24.10.2007.g.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 15.11.2007.g.	500,00 kn
- trošak sastava podneska od 04.01.2008.g.....	500,00 kn
- trošak sastava podneska od 27.06.2008.g.....	30.000,00 kn
- zastupanje na ročištu od 03.07.2008.g.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 16.10.2008.g.....	500,00 kn
- zastupanje na ročištu od 28.10.2008.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 16.10.2008.g.....	500,00 kn
- zastupanje na ročištu 28.10.2008.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 21.01.2009.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 23.09.2009.	24.000,00 kn

- sastav podneska od 21.09.2009.g..... 48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 15.12.2009.g..... 24.000,00 kn
- sastav podneska od 21.01.2010.g..... 48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 03.02.2010.g..... 48.000,00 kn
- sastav podneska od 22.04.2010.g..... 48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 22.04.2010.g..... 24.000,00 kn
- sastav podneska od 04.06.2010.g..... 48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 11.06.2010.g..... 48.000,00 kn
- trošak sastava žalbe 07.10.2010.g.....60.000,00 kn
- trošak podneska od 23.03.2015.g.....48.000,00 kn
- trošak zastupanja na ročištu 01.04.2015.g.....24.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 20.05.2015.g..... 48.000,00 kn
- trošak zastupanja na ročištu 08.07.2015.g.....24.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 12.04.2016.g.....48.000,00 kn
- trošak zastupanja na ročištu 05.05.2016.g.....24.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 07.06.2016.g.....48.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 29.11.2016.g.....48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 21.12.2016.g.....48.000,00 kn
- trošak sastava podneska 28.03.2017.g.....48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 30.03.2017.g.....48.000,00 kn

UKUPNO: 1.154.500,00kn

+

PDV 25% 288.625,00 kn

- trošak pristojbe za odgovor na tužbu..... 5.000,00 kn
- trošak pristojbe na žalbu.....10.000,00 kn

SVEUKUPNO 1.458.125,00 kn

Iznos dospjele tražbine **1.458.125,00 kn**

Glavnica **1.458.125,00 kn**

Kamate _____ (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Preslike podnesaka i zapisnika s održanih ročišta kako slijedi:

- Kopija odgovora na tužbu od 11.01.2006.g.
- Kopija podneska od 02.03.2006.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog 19.09.2006.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 19.09.2007.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 24.10.2007.g.
- Kopija podneska od 15.11.2007.g.
- Kopija podneska od 04.01.2008.g.
- Kopija podneska od 27.06.2008.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog 03.07.2008.g.
- Kopija podneska od 16.10.2008.g.

- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 28.10.2008.
- Kopija podneska od 16.10.2008.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 28.10.2008.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 21.01.2009.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog 23.09.2009.
- Kopija podneska od 21.09.2009.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 15.12.2009.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 21.01.2010.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 03.02.2010.g.
- Kopija podneska od 22.04.2010.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 22.04.2010.g.
- Kopija podneska od 04.06.2010.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 11.06.2010.g.
- Kopija žalbe od 07.10.2010.g.
- Kopija podneska od 23.03.2015.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog 01.04.2015.g.
- Kopija sastava podneska od 20.05.2015.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 08.07.2015.g.
- Kopija podneska od 12.04.2016.g.
- Kopija zapisnika s ročištu održanog dana 05.05.2016.g.
- Kopija podneska od 07.06.2016.g.
- Kopija podneska od 29.11.2016.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog dana 21.12.2016.
- Kopija podneska od 28.03.2017.g.
- Kopija zapisnika sa ročišta održanog 30.03.2017.g.
- Punomoć za zastupanje

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

U Zagrebu, 28.06.2017.g.

Potpis vjerovnika

S.C.JOHNSON ITALY S.R.L. zastupan po:

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČUČIĆ
ZAGREB, Trnjanska 59a

S.C. Johnson Italy S.r.L. a socio unico
(Capitale Sociale Euro 984.996,00) Sede legale: 20020 Arese (MI) - P.le M. M. Burke, 3 –
Società soggetta a direzione e coordinamento di SC Johnson & Son Inc. (USA)
Tel: 02-93371 - Fax: 02-57760551 - R.E.A. N° 541215
Registro Imprese di Milano, Codice Fiscale e Partita Iva N° 00801980152
VAT REG. N° IT 00801980152

SC Johnson
A FAMILY COMPANY

PUNOMOĆ

POWER OF ATTORNEY

S.C. Johnson Italy S.r.L. a socio unico
Arese, P.Le M.M. Burke, 3,
Italy/Republika Italia

ovime opunomoćujemo odvjetnicu

we hereby authorize

Blaženka Čulap
Odvjetnica/Attorney at Law
Trnjanska 59a
10000 Zagreb

- da nas zastupa u predstečajnom postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, St-1719/17 dužnika AWT International d.o.o., sa sjedištem ureda u Zagrebu, Slavonska avenija bb
- to represent us in the Pre-bankruptcy proceedings before the Commercial Court of Zagreb, St-1719/17, debtor AWT International, having its principal place of business at Zagreb, Slavonska avenija bb;
- da nas zastupa u svim pravnim poslovima u vezi s gornjim predmetom;
- to represent us in all legal matters relating to the above matter;
- punomoćnik je ovlašten izdavati potpunomoć;
- the attorney is authorised to sub-delegate powers to third persons;
- u slučaju spora pristajemo na nadležnost suda u Zagrebu.
- In case of legal proceedings we agree with jurisdiction of the court of Zagreb.

Milano, 26.09.2017

LORENZO POTECCHI
DIREKTOR

A FAMILY COMPANY.....

S.C. Johnson Italy S.r.l.
P.le M. M. Burke, 3 - 20020 ARESE (MI)
G: F: e P: IVA 00801980152

**ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP**

Zagreb, Trnjanska 59a, mob:+385 98 868 324, +385 1 63 10 075, fax:+385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj:P-2522/15

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb

TUŽENIK: S.C.JOHNSON Italy S.r.l. kao pravni slijednik
JOHNSON Wax S.p.A, P.Le M.M.Burke 3,
20020 Arese (MI),P.le M.M.Burke 3, Republika Italija

radi: naknade štete

TROŠKOVNIK TUŽENIKA

- trošak sastava odgovora na tužbu od 11.01.2006.g.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 02.03.2006.g.....	500,00 kn
- zastupanje na ročištu od 19.09.2006.g.....	15.000,00 kn
- zastupanje na ročištu od 19.09.2007.g.....	15.000,00 kn
- zastupanje na ročištu od 24.10.2007.g.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 15.11.2007.g.	500,00 kn
- trošak sastava podneska od 04.01.2008.g.....	500,00 kn
- trošak sastava podneska od 27.06.2008.g.....	30.000,00 kn
- zastupanje na ročištu od 03.07.2008.g.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 16.10.2008.g.....	500,00 kn
- zastupanje na ročištu od 28.10.2008.....	30.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 16.10.2008.g.....	500,00 kn
- zastupanje na ročištu 28.10.2008.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 21.01.2009.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 23.09.2009.	24.000,00 kn
- sastav podneska od 21.09.2009.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 15.12.2009.g.....	24.000,00 kn
- sastav podneska od 21.01.2010.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 03.02.2010.g.....	48.000,00 kn
- sastav podneska od 22.04.2010.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 22.04.2010.g.....	24.000,00 kn
- sastav podneska od 04.06.2010.g.....	48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 11.06.2010.g.....	48.000,00 kn
- trošak sastava žalbe 07.10.2010.g.....	60.000,00 kn

- trošak podneska od 23.03.2015.g..... 48.000,00 kn
- trošak zastupanja na ročištu 01.04.2015.g.....24.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 20.05.2015.g.....48.000,00 kn
- trošak zastupanja na ročištu 08.07.2015.g.....24.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 12.04.2016.g.....48.000,00 kn
- trošak zastupanja na ročištu 05.05.2016.g.....24.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 07.06.2016.g.....48.000,00 kn
- trošak sastava podneska od 29.11.2016.g.....48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 21.12.2016.g.....48.000,00 kn
- zastupanje na ročištu 30.03.2017.g.....48.000,00 kn

UKUPNO: 1.106.500,00kn

+
PDV 25% 276.625,00 kn

-trošak pristojbe za odgovor na tužbu..... 5.000,00 kn
-trošak pristojbe na žalbu.....10.000,00 kn

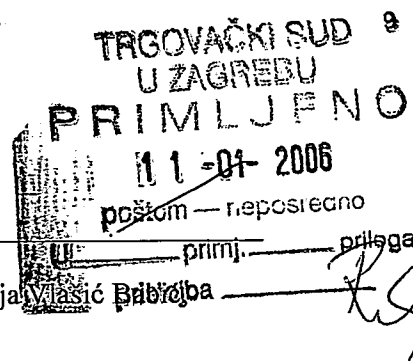
SVEUKUPNO 1.398.125,00 kn

Tuženik
zastupan po:

U Zagrebu, 30.03.2017. godine.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlastić Babroba
Blaženka Čulap, Ivana Panić

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj: P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb,
zastupano po punomoćniku Kristijanu Galiću, odvjetniku iz Zagreba,
Lastovska 26, u suradnji s odvjetničkim uredom Borić, Hebrangova 36

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, Svibovec 14, Zagreb
Predstavništvo trgovačkog društva Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija u Republici Hrvatskoj

radi: naknade štete

Uprnika je upozorena da je dužna
platiti pristojbu u roku od 3 dana,
u protivnom će se pristojbu
naplatiti prisilnim putem.
6. entitorni službenik

ODGOVOR NA TUŽBU

3x, punomoć

Ovim podneskom očitujemo se na navode tužbe kako slijedi:

Ad/I Prije detaljnijeg očitovanja na navode tužitelja iznesene u podnesku, ističemo slijedeće procesne prigovore:

1. Neurednost tužbe u pogledu naznačenja tuženika te neureda dostava tužbe tuženiku

Iz dostavljene tužbe, nije jasno koga je tužitelj označio kao tuženika. Ukoliko je tužitelj u ovom predmetu kao tuženika htio tužiti stranu pravnu osobu Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M. Burke, 3., sa sjedištem u Republici Italiji, nejasno je zašto je dostava tužbe pokušana isključivo predstavništvu.

Naime, napominjemo, radi se o pokušaju dostave tužbe predstavništvu, jer je dostava izvršena na način da je tužba bila samo ubačena u poštanski sandučić predstavništva, **bez da je itko od osoba zaposlenih u predstavništvu potpisao i pečatom ovjerio primitak iste.**

Dokaz: Uvid u spis i dostavnicu

Na navedeni način, dostavnica, kao potvrda o obavljenoj dostavi tužbe, nije popunjena sukladno članku 149. Zakona o parničnom postupku te je dostava tužbe neuredno izvršena.

Također, sukladno članku 142. Zakona o parničnom postupku, predmetna tužba trebala se dostaviti osobno tuženiku na adresu njegovog sjedišta u Republici Italiji, a ne predstavništvu. Člankom 4. Uredbe o uvjetima za osnivanje i rad predstavništava stranih osoba u Republici Hrvatskoj (NN 7/97)

propisano je da predstavništvo nema status pravne osobe, što znači da ono ne može biti stranka u postupku, čime se predstavništvu ne mogu niti dostavljati pismena na očitovanje.

Osim toga, ukoliko je tužitelj kao tuženika naznačio stranu pravnu osobu, trebao je tužbu prevesti po ovlaštenom sudskom tumaču na talijanski jezik.

Sukladno navedenom, ističemo da je tužba neuredna za postupanje.

2. Prigovor nenadležnosti suda Republike Hrvatske

Nadalje, tužitelj je u svojoj tužbi Ad/I naznačio da stvarnu i mjesnu nadležnost temelji na odredbama članaka 27, 34b, 58, 59. i 60. odnosno 50. i 77. Zakona o parničnom postupku.

Međutim, ističemo kako u ovom predmetu ne postoji niti jedan uvjet ispunjen uvjet iz navedenih zakonskih članaka za nadležnost suda u Republici Hrvatskoj.

Iz navedenih zakonskih članaka kao i dokumentacije koju je tužitelj dostavio uz tužbu vidljivo je da osnovni uvjeti za postupanje u ovom predmetu nisu zadovoljeni jer:

- na području Republike Hrvatske Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M.Burke, 3 iz Republike Italije kao niti predstavništvo u Republici Hrvatskoj nema apsolutno nikakvu imovinu,
- predstavništvo nije u nikakvoj obvezi prema tužitelju obzirom sa tužiteljem nikada nije bio u poslovnom odnosu,
- tužitelj tužbom ne traži nikakav predmet koji bi se mogao nalaziti kod predstavništva u Republici Hrvatskoj, stoga niti je nastala obveza u Republici Hrvatskoj niti se na njezinom teritoriju ima izvršiti bilo kakva obveza,
- ne postoji nikakva obveza predstavništva, a tako niti Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M.Burke, 3, prema tužitelju, a što je vidljivo i iz činjenice da tužitelj uz tužbu nije priložio apsolutno niti jedan dokaz iz kojeg bi moglo biti vidljivo da je bilo kakva obveza predstavništva ili Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M.Burke, 3, prema tužitelju nastala u Republici Hrvatskoj.

Također, nejasno je zašto se tužitelj poziva na odredbe članka 50. i 77. Zakona o parničnom postupku jer je nejasno tko bi u ovom postupku predstavljao suparničare.

Dakle, Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M.Burke, 3, nema sjedište u Republici Hrvatskoj, niti je na bilo koji način u Republici Hrvatskoj poslovao sa tužiteljem, niti su bilo kakve obveze tuženika spram tužitelja nastale u Republici Hrvatskoj, to znači da niti sama šteta nije mogla nastati u Republici Hrvatskoj te da ne postoji zaključen ugovor sa državom Italijom, prema kojem bi sud u Republici Hrvatskoj bio nadležan za suđenje konkretnog spornog odnosa.

Ne postoji, dakle, osnov prema kojem bi sud u Republici Hrvatskoj bio nadležan za suđenje konkretnog spora.

Izloženi pravni zaključak proizlazi iz odredbe čl. 27. ZPP, te odredbi čl. 53. i 55. Zakona o rješavanju sukoba Zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima, dakle, upravo suprotno onome što tvrdi tužitelj. Dakle, u konkretnom slučaju mjerodavan bi mogao biti samo nadležan sud u Republici Italiji.

Sukladno navedenom, naslovni Sud je apsolutno nenadležan za postupanje u ovom predmetu te se predlaže naslovnom Sudu postupiti u skladu sa čl.16.st.3. Zakona o parničnom postupku.

3. Nemjerodavnost hrvatskog prava

Tužitelj obrazlaže da u ovom predmetu primjenu hrvatskog prava temelji na odredbama stavka 1. i 5. članka 20. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemlja u određenim odnosima.

Međutim, navedene se odredbe nikako ne bi mogle ovdje primijeniti. Tužitelj je, isključivo u svojstvu kupca, kupovao robu od Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M.Burke, 3, osobe kao prodavatelja, ovdje naznačenog kao tuženika, a koji ima sjedište u Republici Italiji.

Znači, tužitelj je:

- kao bilo koji drugi kupac, naručivao robu isključivo u Italiji,
- preuzimao robu u Italiji,
- i plaćao navedenu robu temeljem izdanih računa u Italiji.

Tužitelj je u svojstvu kupca, i to samo od Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M.Burke, 3, 20020 Arese (MI), Republika Italija, kao prodavatelja, ne od njegovog predstavništva u Zagrebu, kupovao robu na opisani način.

Dakle, nikakvog ugovora, nikakve suradnje u bilo kojem drugom smislu nije bilo.

Iz navedenog razloga, tužitelj se ne može pozivati niti na odredbu čl.20.st.5. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemlja u određenim odnosima jer nikakvog, a kamoli Ugovora o komisiju ili trgovinskom zastupanju, koji ne postoje.

Uostalom, sukladno čl.791. Zakona o obveznim odnosima, u slučaju kad bi se čak i hrvatsko pravo primjenjivalo, Ugovor o trgovinskom zastupanju mora biti zaključen u pisanom obliku i predstavlja uvjet za njegovu valjanost. Osim toga, takav bi ugovor izazivao i određene obveze tužitelja spram tuženika, međutim, neosnovano je pozivati se na nešto što ne postoji. Tužitelj nema apsolutno niti jedan potpisan dokument od strane Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M.Burke, 3, 20020 Arese (MI), Republika Italija koji bi sadržavao bilo kakve uvjete ugovora.

Budući da se u ovom predmetu o navedenom Ugovoru nije nikada radilo, tako ne može biti govora niti o tome da je ugovor u cijelosti izvršen jer to jednostavno ne odgovara činjeničnom stanju, a što uostalom niti sam tužitelj uz tužbu nije bio u mogućnosti dokazati.

Budući je teret dokazivanja na tužitelju, a uz tužbu je morao priložiti sve dokaze kojima raspolaže, vidljivo je da tužitelj takvim dokazima ne raspolaže.

Šteta koju tužitelj potražuje je potpuno neutvrđena, nedefinirana, a niti tužitelj za njezino dokazivanje ne nudi bilo kakve dokaze.

Također, opreza radi, ističemo da se tužitelj ne može pozivati na odredbe hrvatskog Zakona o obveznim odnosima koji je stupio na snagu 01.01.2006. godine, obzirom je člankom 1163. navedenog Zakona propisano da se isti neće primjenjivati na obvezne odnose koji su nastali prije stupanja na snagu navedenog Zakona.

Inače, tužiteljevim tumačenjem odredbi novog Zakona o obveznim odnosima, došlo bi do potpunog pravne nesigurnosti u Republici Hrvatskoj jer je nemoguće primjenjivati nove odredbe ZOO na postojeće obvezno-pravne odnose iz razloga samo zato što bi te odredbe eventualno bile u skladu sa Smjernicama i Sporazumom o pridruživanju iz 2002.

Što se tiče Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe i tužiteljevog navoda da bi se navedena Konvencija trebala primjenjivati kao mjerodavno pravo, ističemo da je, unatoč naznačenim odredbama Konvencije, nejasno kako se navedeni članci (46-52. i 74.-77.) mogu

primijeniti na tužbeni zahtjev tužitelja te da tužitelj nije niti, sukladno odredbama same Konvencije, dokazao da mu je nastala šteta.

Sukladno navedenom, u ovom predmetu ističemo da hrvatsko pravo ne može biti mjerodavno.

Ad/II Temeljem iznesenog, tuženik je mišljenja da je tužba neuredna za postupanje iz navedenih razloga kao Ad/I jer je proturječna sama sebi. Također, tužitelj uz istu nije dostavio apsolutno nikakve dokaze za vođenje ovog spora pred Trgovačkim sudom u Zagrebu čime je i onemogućio još detaljnije očitovanje tuženika u pogledu nastanka bilo kakve štete.

Stoga, predlaže se naslovnom Sudu, bez upuštanja u odlučivanje o glavnoj stvari, a obzirom na stanje cijelog predmeta, usvojiti ovdje obrazložene prigovore te oglasiti se apsolutno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu te sukladno čl.16. Zakona o parničnom postupku odbaciti tužbu.

JOHNSON WAX S.p.A
Predstavništvo u Republici Hrvatskoj, Zagreb
zastupano po:

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI
ZAGREB, Đorđićeva 3b

Troškovnik:	
Sastav odgovora na tužbu:	30.000,00 kn
PDV 22%	6.600,00 kn
UKUPNO:	36.600,00 kn

+ sudska pristojba na odgovor na tužbu po odluci suda

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Đorđićeva 3b

U Zagrebu, 09.01.2006. godine.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel / fax 4819 656, 4819 657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlašić Babić, Blaženka Čulap, Ivana Panić

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Na Posl. broj: P-5410/05

Tužitelj: AWT International d.o.o. Zagreb

Tuženik: JOHNSON Wax S.p.A., Zagreb

Radi: plateža

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
02-03-2006
poštom — neposredno
U primj. priloga
pristojba *nalog*

PODNEŠAK TUŽENIKA

Sukladno nalogu Naslovnog suda od 15.02.2006. godine tuženik istome dostavlja virman kao dokaz o uplaćenju sudskoj pristojbi za odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn.

U Zagrebu, 01.03.2006. godine

JOHNSON Wax S.p.A.
Zastupan po:

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI
Odvjetnik
Branko Škarica
Zagreb, Đorđićeva 3b

28/02 '06 TUE 08:39 FAX 385 1 6176 307 ZABA NEREZIDENTI
ZAGREBACKA BANKA DD DEPOZITNO POSLOVANJE PRAVNIH OSOBA 28/02/06 08:39:45
ORG JEDINICA 016202 PROVEDBA NALOGA (AZUR) DPCBF

MATICNI 03205991 000 2440 000

MINISTARSTVO FINACIJA REPUBLIKE HRVATSKE
PARTIJA 1400040462 070 A26 00 DPP2R0602280838326841022006-02-28 7
ZADUZENJE 17 1400040462-016202-2450 VEDI PLAT 2360000
ODOBRENJE 24 5045-3402800339504 VEDI PRIMA 1001005
KANAL PLAC 1 RACUN PRIMA 1863000160
VEZOZN 33 SIFIZD 99 SIFPRI 19 SIF ZEMLJE
SIF OSNOVA
ZIRO RACUN - - - 0000000
DRZ.PORASUN RH

IZNOS DOZNAKE 2,500.00
DATUM VALUTE 28.02.2006 DATUM UNOSA 28.02.2006
SVRHA DOZNAKE
JOHNSON WAX, PREDST.SUD.PRISTOJBA

NALOG PROVEDEN

PF1=UPUTE PF2=POVR PF3=IZLAZ PF10=POVRAT PF5=PROVODJENJE PF6=POVL

ZAPISNIK
Dana 19.09.2006.

O održanoj glavnoj raspravi kod trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda
Predsjednik vijeća-sudac: Božena Zajec
pravna stvar:
TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb
TUŽENIK: JOHNSON WAX S.p.A Italija

RADI: plateža

Zapisničar:
Danijela Stević
Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Kristijan Galić odvjetnik

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulo odvjetnica u odvjetničkom društvu Škarica i Partneri

Punomoćnik tužitelja izlaže kao u tužbi, ostaje kod navoda iz podnesak, te kod prijedloga radi izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka na okolnost kako je to predloženo u podnesku od 10.03.2006., te podredno provođenje financijsko knjigovodstvenog vještačenja.

Punomoćnik tuženika izlaže kao u odgovoru na tužbu, posebice ostaje kod navoda gdje spori nadležnosti Trgovačkog suda u Zagrebu, obzirom da se radi o obvezi koja nije nastala u RH niti se ima izvršiti u RH, te u tom smislu nije dovoljno da tuženik ima predstavništvo u RH poziva se na odluku Vrhovnog suda RH posl. br. Rev. 79/91.

Punomoćnik tužitelja protivi se prigovoru stvarne nenadležnosti kao i tvrdnji da obveza niti je nastala niti da je izvršena u RH budući da iz cjelokupne dokumentacije, dokaza i navoda tužbe proizlazi protivno što ćemo po potrebi dokazivati i drugim dokazima, a podredno u tužbi i podnesku naveden odredbe ZPP-a i ZRS-a upravo govore u prilog tvrdnji da postoji nadležnost hrvatskog suda.

Punomoćnik tuženika predlaže sudu da pozove tužitelja da izvrši prijevod tužbe na talijanski jezik obzirom da je sjedište tuženika u R. Italiji, te predlaže da dostavi račune, carinske deklaracije kao dokaz da je posao izvršen u RH, a za što je preduvjet nadležnost Trgovačkog suda u Zagrebu.

Sud donosi

RJEŠENJE

Određuje se tužitelju rok od 8 dana u kojem će dostaviti prijevod tužbe na talijanski jezik, te svu dokumentaciju navedenu u podnesku od 10.03.2006. kao i u tužbi i to račune, špeditorske i carinske deklaracije, nalozi za plaćanje, isporuku robu primjerku za sud i tuženiku izravno preporučenim putem.

O prijedlozima stranaka sud će odlučiti naknadno po dostavi dokumentacije od strane tužitelja.
Današnje ročište odgađa se, sljedeće će se odrediti pisanim putem.

Dovršeno u 10,30sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

plasmana proizvoda bio je upoznat sa ugovorima i načinu plasiranja proizvoda sa kupcima s kojima smo mi surađivali prvenstveno sa velikim tvrtkama npr. Konsum, Billa... po proizvodu smo imali točno definirano s kojom maržom možemo raditi pa smo i raspravljali o preniskoj marži nekih proizvoda. Kalkulacija cijene proizvoda koja su se trebala plasirati na područje RH krenula je od cijene po kojoj smo mi kupovali Johnson wax na to je išao trošak uvoza, transport, trošak deklaracija proizvoda, marža Awt za taj proizvod i prije nego bi se dobila veleprodajna cijena bila je još jedna kolona koja se zvala interni budžet a odnosi se na aktivnosti koje su se određivale kod kupaca različite akcije, rabati, katalogi, polica, promocije. Nakon što je društvo Magma prestalo sa distribucijom proizvoda Johnson waxa mi smo stupili kao distributeri tvrtke Johnson wax a to je objavljeno i u novinama, prilaže na uvid izvornik oglasa iz Večernjeg lista subota 7.11.1998.g. na 16 stranici, presliku istog dostavlja u spis! Stranica br. 16 Večernjeg lista predaje se tuženiku radi uvida. Sa djelatnikom Johnson waxa predstavništava u Zagrebu gos. Davorom Belko radila sam mjesečne kalkulacije prognozu prodaje i gos. Petrom Ljubas koji je bio voditelj nabave AWT-a na način da bi utvrdili koliko ćemo kupiti proizvoda Johnson u slijedećem mjesecu i prognozu u slijedeće dva mjeseca. Dok sam bila zaposlena u sektoru nabave ja sam naručila određenu količinu Johnson wax proizvoda. Pisanu narudžbenicu sa specifikacijom proizvoda mi smo naručili kod Johnson waxa u Italiji a i obavijestili predstavništvo. Na poseban upit da li su poslovni kontakti bili usmjereni na tvrtku tuženika u Italiji ili na predstavništvo u Zagrebu, odgovara sa Italijom smo imali malo kontakata, a više smo poslovali sa predstavništvom. Od strane Johnson waxa naše poslovanje je stalno kontrolirano pa znam da je krajem 2003. u 10. mjesecu bio je posjet visoke delegacije iz Johnson waxa a od gos. Davora Belka dobili smo pisanim podneskom čestitke na dobroj poslovnoj suradnji.

Na poseban upit punomoćnika tužitelja da li je postojao pisani sporazum o poslovnoj suradnji, odgovara poznato mi je da su se vodili pregovori oko sklapanja pisanog sporazuma, znam da isti nije potpisan iz razloga što je bilo rasprave oko sadržaja ugovora, a zbog čekanja na odgovor o pravnoj mogućnosti taj se postupak odugovlačio.

Na daljnji upit da li joj je poznato kako je prestao poslovni odnos, odgovara u 6. mjesecu 2004.g. znam da je ta suradnja prestala saznala sam na sastanku na kojem su bili prisutni gos. Marko Ugarković, Marolo Rosa od strane Johnson waxa a od strane AWT je bio prisutan gos. Glavić, Kolenko i ja. Koliko se sjećam mislim da nije definiran konkretan razlog raskida.

Na daljnji upit kakve su bile posljedice raskida, odgovara znam da je to bio veliki udarac što se financija tiče, jer su postojali određeni troškovi cijele organizacije a i smanjio nam se promet proizvoda koje smo mi plasirali na tržište za vrijeme suradnje sa Johnson waxom.

3) Na daljnji upit da li vam su dali neki otkazni rok, odgovara mislim da je bilo dogovoreno na kraju godine po prijedlogu Johnson waxa, ali to nije bilo usaglašeno sa upravom AWT pa je suradnja prestala u 9. ili 10. mjesecu 2004.

Na daljnji upit kakva je bila daljnja tržišna dispozicija sa robom koja je ostala kod AWT international, odgovara s obzirom na informacije koje se dobivaju preko istraživačkih agencija vidljivo je novom distributeru Croatia baterije padao udio na tržištu, dok je AWT prije raskida bio lider na tržištu u plasmanu tih proizvoda.

Na daljnji upit kakvi su bili sadržaji naloga koji su se slali Johnson waxu u Italiju, odgovara narudžbenica je sadržavala podatke o kupcu, proizvodima, količinama.

Na daljnji upit da li su sastanci organizirani putem predstavništva, odgovara da sastanci su bili aktivni jer je gos. Belko morao usaglašavati narudžbenicu s naše strane i sa njihovom radi nabave, što se činilo mjesečno, ta suradnja se osobito odnosila u situacijama kada je bilo nedostatka nekih proizvoda koje je zahtijevalo tržište pa bi i na taj način kolege iz predstavništva pomagale utjecajem na tvrtku Johnson wax u Italiji.

Na daljnji upit da li ste vi imali određenu samostalnost u naručivanju proizvoda i distribuciji, odgovara pravila su bila jako stroga i imali smo vrlo malu samostalnost.

Na upit punomoćniku tuženiku kome je fizički slana narudžba. Odgovara poslana je u tvrtku Johnson wax u Italiji, da li je tamo i plaćena roba, odgovara da.

Na daljnji upit tko je sprječavao AWT da prodaje vlastitu robu po cijenama koje je odredio AWT. Odgovara kolege iz predstavništva. Na daljnji upit na koji način, odgovora kad smo postavili upit po određenoj marži onda su odgovorili zašto po toj, čak nam je i rečeno ukoliko mi ne želimo prodavati po cijeni koju su oni odredili da će naći novog distributera. Na daljnji upit da li vam je ikada odbijena od strane Johnson waxa kupnja bilo koje robe, odgovora takav slučaj nije bio koliko je to meni poznato. Na daljnji upit kome pripada zarada od AWT-a prodajom robe trećima, odgovara AWT-u, ali postojao je i određen budžet koji se akumulirao prodajom tih proizvoda a kojim je raspolagao isključivo Johnson wax odnosno prema njihovim pravilima taj se budžet mogao raspolagati. Na daljnji upit da li je taj budžet bio unutar vaše marže, odgovara taj budžet je bio u zasebnoj koloni, a to je bio novac Johnson wax. Na daljnji upit da li je Johnson wax imao ikakvu proviziju, odgovora cijenu je definiralo Johnson wax predstavništvo u Hrvatskoj, to mi nije poznato. Na daljnji upit da li je AWT posredovao Johnson wax Italija i prodaje vašim kupcima, odgovara ne. Na daljnji upit tko je imao ugovorni odnos sa kupcima, odgovora imao je AWT, tko je snosio rizik naplate od kupaca i rješavanje eventualnih reklamacija, odgovara rizik naplate je snosio AWT, a u slučaju reklamacija poznato mi je da jedan slučaju s problemom sa proizvodom (štirkom), to je na sebe preuzeo Johnson wax Italija jer je proizvođač odgovoran za kvalitetu, na daljnji upit da li je on morao preuzeti na sebe posljedice reklamacije, odgovora da. Na daljnji upit da li je AWT naručio robu koja mu je bila pripremljena a nije ju preuzeo, odgovara ne sjećam se.

Na upit zakonskog zastupnika tužitelja da li stoji navod da je kalkulacija proizvoda bila moguća odnosno valjana tak kada je bila upućena putem maila ili faxes iz predstavništva Johnson waxa u Hrvatskoj na firmu AWT, odgovara da, na upit da li stoji navod da interni budžet koji je kreiran nalogom Johnson waxa prema AWT-u je kreiran isključivo nalogom predstavništva, odgovara da, na upit da li je AWT takvo zarađeni novac koji se zvao interni budžet smio koristiti na bilo koje poslove za svoje poslovanje, odgovora ne. Na upit da li je dio tih sredstava kreiranih kao marža AWT a bio korišten za nabavu infrastrukture predstavništva Johnson waxa u Hrvatskoj, npr. kompjuteri, telefoni, i automobili, odgovora da. Da li vam je poznato da su predstavnici Johnson waxa koristili automobile na trošak AWT-a, odgovora da. Da li vam je poznato da je predstavništvo Johnson wax u Hrvatskoj organizirao seminare za prodajnu organizaciju AWT-a cca 60 ljudi te da su troškovi hotela i boravka kao i troškovi prisutni na seminaru da li su plaćeni, od strane AWT-a, odgovara da. Na upit da li vam je poznato da je pregovorima sudjelovao i predstavnik Johnson waxa i na koji način, odgovara poznato mi je da su sudjelovali na koji način su sudjelovali u tom pregovoru ne sjećam se, da li se sjećati ijednog slučaja da je AWT mogao nametnuti svoju cijenu bez suglasnosti sa predstavništvom Johnson waxa, odgovora u vrijeme dok sam ja bila zadužena za taj program odgovara da. Da li vam je poznat razlog zbog kojeg AWT nije mogao robu nabavljati od predstavništva već smo izravno iz Italije, odgovara predstavništvo nije imalo pravo prodaje robe jer su registrirani kao predstavnički ured. Da li vam je poznato da nakon hvalospjeva krajem 2003. o kvaliteti rada u Hrvatskoj od visokih predstavnika Johnson waxa, da li smo dobili bilo kakvo pismeno očitovanja o manjkavosti rada, odgovara dok sam je bila zaposlena nije.

Na svjedoka nema daljnjih pitanja. Trošak ne traži.
Čitala sam glasno kazivanje u zapisnik, te isti u znak prihvata potpisujem.

Punomoćnik tuženika ističe da ima neke primjedbe na iskaz svjedoka ali će se s obzirom na količinu istih pisanim putem očitovati.

Svjedok Saša Kolenko, propisno upozoren u smislu odredaba ZPP-a iskazuje: rođen 1972.g. u Kelnu, R. Njemačka, sin Stjepana, sa prebivalištem u Zagrebu, Žlebec 1, zaposlen u AWT International od 1996.g, a kao direktor prodaje i marketinga od 2001.g., društvo AWT bilo je u poslovnoj suradnji sa tvrtkom Johnson wax u Italiji radi nabave različitih artikla sredstva za čišćenje, insekticida, osvježivača. Suradnja se odvijala preko predstavništva društva u Hrvatskoj s kojom smo dnevno kontaktirala/i radili mjesečne planove o plasmanu robe a i planirali smo plasman do kraja godine. Robu smo kupovali od tvrtke Johnson wax u Italiji š kojim smo napravili zajedničku strategiju o prodaji robe za različite kupce u Hrvatskoj, pa je posebno napravljena strategija za velike, odnosno srednje i male kupce, a o tome je ovisio (rabat) koji je bio odobren kupcima a o čemu smo dogovarali sa predstavnicima u Hrvatskoj. Sam ugovor o poslovnoj suradnji nije potpisan iako znam da su se vodili pregovori ali kako je nisam bio zadužen za sklapanje ugovora i pregovore ne znam iz kojeg razloga ugovor nije sklopljen, samo mi je poznato da je s jedne i druge strane razmijenjeno dostava mailova sa raznim verzijama i mišljenjima vezanih za sklapanja ugovora o poslovnoj suradnji. Poslovna suradnja trajala je do 2004.g. točnije o raskidu poslovne suradnje saznali smo na sastanku dana 4.8.2004. Taj datuma se sjećam jer sam bio na godišnjem odmoru, a znao sam da se u Italiji ne radi zbog njihovih godišnjih odmora pa mi je bilo čudno zašto je sastanak baš sazvan u to vrijeme. Na sastanku su bili prisutni gos. Roso iz Johnson waxa iz Italije koji je bio regionalni direktor za poslovnu suradnju zemalja Europe znam da je bio zadužen za Hrvatsku i Sloveniju, zatim gos. Glavić, ja, gos. Ugarković ne mogu se točno sjetiti da li je bila prisutna i gđa Pomper mislim da je s obzirom da je ona bila zadužena za suradnju sa Johnson waxom. U predstavništvu Johnson waxa u Hrvatskoj surađivao sam najviše sa gos. Ugarkovićem, Belkom. Konkretno sa kolegicom Prskalo koja je bila zadužena za kontrolu rada prodajnog tima AWT-a razmjenjivali smo informacije o načinu rada i prodaji robe putem naših komercijalista, ona je konkretno obilazila teren odnosno trgovine i davala primjedbe o pozicioniranosti artikala Johnson waxa u trgovinama i mi smo postupali s obzirom na njene primjedbe odnosno upute. Slična suradnja je bila sa gos. Belkom i Ugarkovićem, koji su bili zaduženi sa praćenjem prodaje u cjelini i različite registracije proizvoda u Hrvatskoj konkretno oni su nam pomogli oko registracije proizvoda u Hrvatskoj pružajući tehničke informacije o sastavu proizvoda, a posebno se ta suradnja odnosila na insekticide koji se teško registriraju. Svakodnevni rad bi bio da bi bio takav da bi izvješće svaki dan o dnevnoj prodaji faxirali u predstavništvo. Pratili smo i stanje tečaja EUR-a gdje bi smo na kraju svakog mjeseca poslali izvješće o tome u predstavništvo gos. Belku, iz tog budeta su se podmirivali različiti troškove za koje smo dobivali upute od gos. Belka i Ugarkovića na koji način se mogu utrošiti. Recimo mjesečno smo imali periodične sastanke gdje bismo dogovarali aktivnosti o plasmanu proizvoda i analizirali trendove o dosadašnjoj prodaji. Iznenađio me raskid poslovne suradnje zato jer je promet plasmana proizvoda Johnson waxa rastao iz godine u godinu, nikada nismo kritizirani, nije bilo primjedaba dapače dobili smo pohvalu za suradnju. U proljeće 2004.g. organizirana je pripremna konferencija za insekticidima sa team bulldingom, pa smo i zbog tog razloga bili iznenađeni da je došlo do prekida suradnje. Nakon prekida suradnje za naš tim nestao je značajan izvor prihoda jer je Johnson wax bio jedan od glavnih principala izvora prihoda za taj prodajni tim, a posljedica je bilo otpuštenje nekog dijela radnika odnosno preraspodjela na druge poslove. Kako je ta suradnja naglo prekinuta s obzirom i na godišnje odmore morali smo i zadržati neke radnike jer ih zbog godišnjih nismo mogli otpustiti. Nakon prestanka poslovne suradnje postao je problem sa većom količinom robe kojom je trebalo predati novom distributeru Croatia baterije jer ista roba nije odmah preuzeta pa su nastali troškovi skladištenja s obzirom na nemogućnost prodavanja te robe.

Na upit punomoćnika tužitelja koliko je zaposlenika radilo na poslovima vezanih uz Johnson wax i koliko je bilo ukupno zaposlenih, odgovara oko 60 ljudi je radilo na poslovnoj suradnji sa Johnson waxom a ukupno je bilo zaposleno 350 ljudi, a na daljnji upit kako se je prekid suradnje osjetio na financijskom poslovanju, odgovora da je financijsko poslovanje poslovalo s gubitkom od 12% u ukupnom prometu tvrtke AWT. Na daljnji upit kakve su još bile

posljedice raskida ugovora u poslovanju, odgovara taj raskid je oslabio i naše pregovaračke i poslovne pozicije sa drugim tvrtkama a posebice s našim kupcima, a posljedice su se osjećale minimalno još godinu dana nakon prekida jer su se ugovarali poslovi kajem godine sa našim kupcima, pa su i posljedice stoga bile takve. Problemi su nastali i zbog (14) radnika koje smo morali otpustiti odnosno rasporediti na druge poslove što je bilo teško s obzirom na karakter sezonske prodaje. Nastao je problem skladištenja robe Johnson waxa s obzirom da smo i mi morali uskladištiti svoju robu za koju smo morali iznajmiti prostor, a isto tako nismo mogli naglo ili hitno otkazati skladišni prostor.

Na upit punomoćnika tuženika kome ste slali narudžbenice, odgovara Johnson waxu u Italiju a kopije u predstavništvo, da li ste robu plaćali u Italiji, odgovara da, da li ste kupovali robu u svoje ime i za svoj račun, odgovara da, ali po sugestiji Johnson waxa s obzirom na količinu robe, vrstu, nove proizvode. Na upit tko je ulagao u marketing, ulagao je Johnson wax, a i mi smo s obzirom na naš budžet izdvajali određeni dio sredstava u marketing, tako da su ulaganja za marketing na televiziji sredstava uložena od strane Johnson wasa, a s naše strane za ostale aktivnosti u zemlji kod kupaca. Na upit da li je AWT plaćao kakvu proviziju Johnson wax u Italiju na ime prodaje robe trećima, odnosno da li je od svoje zarade davao proviziju Johnson waxu, odgovora da jer je predstavništvo Johnson waxa raspolagao sa dijelom naših sredstava a što predstavlja tu proviziju i koja sredstava su trošena po njihovom nahodjenju, ta sredstva uplaćivala su se putem žiro računa drugim subjektima po nalogu predstavništva Johnson waxa kada su se pružale usluge seminara, predstavništvu, korištenja službenih automobila, telefona, tako da su plaćeni i računi za koje je bila obveza plaćanja predstavništva a to smo mi platiti, a sve te transakcije su evidentirane u našim poslovnim knjigama, a iz razloga što smo bili u svakodnevnoj suradnji sa predstavništvom a i time u suradnji sa Italijom s obzirom da se iz predstavništva konzultirali u Italijom Rosom. Da li je plaćena provizija u novcu predstavništvo po prodaji robe trećima, odgovora ja to ne znam to bi trebalo pitati financijskog direktora ali držim da se i plaćanje računa može smatrati provizijom jer su novcem koji je utvrđen budžetom oni mogli raspolagati tim cijelim budžetom a o stanju budžeta morali smo javiti informaciju predstavništvu do svakog petog u mjesecu, a posebice se i očitovati o punjenju fonda budžeta s obzirom na tečajne razlike, obavijesti su išle sve putem maila. Na upit da li su automobili koji su dali na korištenje djelatnicima predstavništva bili u vašem vlasništvu, odgovara mislim da formalno jesu ali su isti kupljeni prema specifikaciji i izričitom zahtjevu iz predstavništva gos. Ugarkovića. Na upit po čijoj naredbi ste vi morali vi trošiti sredstva iz internog budžeta, za automobile i telefone, odgovara po pismenom i usmenom nalogu zaposlenika u predstavništvu, a što je sve unaprijed dogovoreno prilikom zasnivanja poslovne suradnje. Da li ste bili svjesni da kršite zakon, odgovora da, to nam je bilo uvjetovano u poslovnoj suradnji. Na upit kojim dokumentom je to bilo uvjetovano, odnosno da li postoji pisani dokaz sa zahtjevom predstavništva za dodjelu sredstava iz budžeta, odgovara da jer postoji pisana kalkulacija cijena sa strukturom marže, troškova. Na upit da li je taj budžet bio u okviru vaše marže, odgovara da. Da li je AWT imao potpisane ugovore sa trećim osobama kada je distribuirao robu trećoj osobi npr. Konzumu, odgovara pretpostavljam da je sklopljen. Tko je snosio rizik naplate od kupaca da li je to bio AWT, odgovora da. Da li ste vi i nakon 8. mjeseca za koji tvrditi da je raskinuta poslovna suradnja mogli kupiti proizvode u Johnson waxu do kraja 2004.g., odgovara suradnja je bila prekinuta pa mislim da nije bilo potrebe kupovati robu s obzirom da se i roba nalazila u skladištu, a niti smo mogli kupovati robu jer je suradnja prekinuta. Da li znate da su bile upućene narudžbe za neku robu od strane AWT-a nakon prestanka suradnje i da roba nije preuzeta, odgovora ne znam nisam bio zadužen za nabavu robe, pretpostavljam da je to kolega Mandarić. Da li su Croatia baterije preuzele u cijelosti robu, odgovara mislim da nisu kako je to bilo dogovoreno pa smo jedan dio robe morali i mi prodati.

Na upit zakonskog zastupnika tužitelja da li je narudžba na nabavu robe upućena u Italiju mogla ići bez prethodnog odobrenja u predstavništvu, odgovora bilo je potrebno odobrenje koje je dato od strane Ugarkovića i Belka. Na daljnji upit da li je AWT smio staviti cijenu radi prodaje bilo kojeg proizvoda u Hrvatskoj bez pismenog odobrenja i naloga od gos. Belka i Ugarkovića u

predstavništvu, bila je izrađena kalkulacija sa svim elementima koja je sadržavala maržu, troškove, veleprodajnu cijenu koja je bila predložena i izrađena često u predstavništvu jer smo ju radili (mi) a odobrenje je bilo uvijek dato u predstavništvu. Na upit da li je AWT radio sa kontroliranom maržom, odgovora da. Na daljnji upit da li je bilo pregovora o nabavnoj cijeni robe iz Italije odnosno da je AWT ima utjecaja na cijenu, odgovara da. Na upit da li je prilikom nabave novog proizvoda za Hrvatsko tržište bio uvjet postavljen od strane Johnson waxa koliko se robe mora kupiti da bi se krenulo sa tim novim programom, odgovora da to je bilo uvjetovano.

Na svjedoka nema daljnjih pitanja. Trošak ne traži.

Čito sam glasno kazivanje u zapisnik, te isti u znak prihvata potpisujem

Punomoćnik tuženika daje primjedbku na pristranost svjedoka s obzirom da je zaposlen kod tužitelja.

Punomoćnik tužitelja predlaže sudu da mu dodjeli kraći rok u kojem će dostaviti presliku oglasa Večernjeg lista od 7.11.1998. lista 16, kao i obavijestiti sud o adresi prebivališta, odnosno boravišta svjedoka Barolao Rose, ostaje kod prijedloga radi izvođenja dokaza saslušanjem Nikole Cvetkovića na adresi tužitelja na okolnost financijskog poslovanja između tužitelja i predstavništva tuženika u Hrvatskoj. Ostaje kod prijedloga radi saslušanja svjedoka Marka Ugrković, Davora Belka, ovlaštene osobe predstavništva Boris Brković na adresi kao ranije i zakonskog zastupnika tužitelja Miho Glavić na adresi sjedišta Slavonska av. bb, Zagreb i tuženika Luca Minini na adresi iz tužbe na okolnost svih spornih događaja a kako je i to ranije navedeno. Ostaje kod prijedloga radi izvođenja financijsko knjigovodstvenog vještačenja kako je to navedeno u podnesku koji je dana 23.10.2007.

Utvrđuje se da podnesak tužitelja od 23.10.2007. nije zaprimljen u spis.

Punomoćnik tuženika navodi da će provjeriti da li zakonski zastupnik tuženika Luca Minini ima neposrednih saznanja o ovoj pravnoj stvari, odnosno da li je potrebno njegovo saslušanje kao stranke

Sud donosi

Rješenje

Određuje se tužitelju rok od 8 dana u kojem će dostaviti presliku oglasa Večernjeg lista od 7.11.1998. lista 16, izravno tuženiku preporučenim putem, te obavijestiti sud o točnoj adresi prebivališta odnosno boravišta svjedoka Marolo Rosa.

Određuje se tuženiku rok od 8 dana u kojem će obavijestiti sud da li da se provodi dokaz saslušanjem tuženika Luca Minini kao stranke te da se očituje na podnesak tužitelja od 23.10.2007. po primitku istog u primjerku za sud i tužitelju izravno preporučenim putem.

Današnje ročište odgađa se, sljedeće će se odrediti pisanim putem.

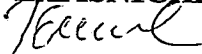
Na sljedećem ročištu izvest će se dokaz saslušanjem svjedoka i stranaka, o prijedlogu radi izvođenja dokaza financijskog vještačenja odlučiti će se naknadno po primitku podneska od 23.10.2007.

Dovršeno u 12,51 sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
15.11.2007
Pristojba
Prilog

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlačić Babić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj: P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb,
zastupano po punomoćniku Kristijanu Galiću, odvjetniku iz Zagreba,
Lastovska 26, u suradnji s odvjetničkim uredom Borić, Hebrangova 36

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, Svibovec 14, Zagreb
Predstavništvo trgovačkog društva Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija u Republici Hrvatskoj

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

3x, punomoć

I Sukladno Rješenju s ročišta održanog dana 24.10.2007. godine, ovim podneskom tuženik obaviještava naslovni Sud da direktor tuženika Luca Mignini nema neposrednih saznanja o odnosu tuženika sa tužiteljem. Međutim, direktor tuženika Luca Mignini ima posredna saznanja pa ukoliko sud smatra svrsishodnim, isti može biti ispitan na okolnost posrednih saznanja.

II Nastavno, tuženik se protivi preinaci tužbe i tužbenog zahtjeva tužitelja, kako je ista specificirana podneskom od 23.10.2007. godine.

Temeljem svega, tuženik predlaže Naslovnom sudu da odbije tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu prouzročenog parničnog troška tuženiku.

JOHNSON WAX S.p.A
Predstavništvo u Republici Hrvatskoj, Zagreb
zastupano po:

U Zagrebu, 19.10.2007. godine.

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Đorđićeva 3b

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI
ZAGREB, Đorđićeva 3b

p.p. 27.6.08.

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI**

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlašić Babić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj: P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb,
zastupano po punomoćniku Kristijanu Galiću, odvjetniku iz Zagreba,
Lastovska 26, u suradnji s odvjetničkim uredom Borić, Hebrangova 36

**TRGOVAČKI SUD 3
U ZAGREBU
PRIMLJENO**

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

27-06-2008
poštom — neposredno
u primj. priloga
ristojba *[signature]*

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

3x, punomoć

I Ovim podneskom tuženik se očituje na dosadašnji tijek postupka kako slijedi.

II Činjenica je da naslovni Sud provodi dokazni postupak unatoč prigovorima koje je tuženik naveo, a detaljno opisanih u odgovoru na tužbu.

Tuženik i dalje ističe nenadležnost hrvatskog suda u ovom predmetu, a čemu su u prilog iskazivali i dosad ispitani svjedoci predloženi od strane tužitelja.

Naime, u bitnome svjedokinja Dubravka Pomper izjavila je (stranica 2, zadnji odlomak zapisnika ročišta održanog dana 24.10.2007. godine) da je tužitelj:

- fizički slao narudžbe tuženiku u Italiju,
- da je u Italiji plaćao i preuzimao robu.

Također, svjedok Saša Kolenko izjavio je (stranica 5, drugi odlomak zapisnika ročišta održanog dana 24.10.2007. godine) da je tužitelj:

- fizički slao narudžbenice tuženiku u Italiju,
- da je plaćao robu u Italiji,
- da je tužitelj kupovao robu u svoje ime i za svoj račun,
- da je robu plaćao i preuzimao u Italiji.

Nesporna činjenica jest da tuženik nema sjedište u Republici Hrvatskoj, cjelokupan posao obavljan je isključivo u Italiji, nikakve navodne obveze tuženika spram tužitelja nisu mogle nastati u Hrvatskoj već jedino u Italiji. To znači da niti sama navodna šteta nije mogla nastati u Republici Hrvatskoj već isključivo u Italiji.

Nesporno je da konkretan predmet ima jasno međunarodno obilježje, a to je da je tuženik strana pravna osoba, da su se apsolutno sve narudžbe, plaćanja i preuzimanja robe vršila isključivo u stranoj državi, Republici Italiji.

Temeljem navedenog, kako je sukladno odredbama čl.49. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima – određena nadležnost stranog suda (jer je jedna od stranaka pravna osoba sa sjedištem u inozemstvu), a u premetnom slučaju nije riječ o sporu za koji postoji isključiva nadležnost suda Republike Hrvatske, tuženik predlaže naslovnom Sudu po službenoj se dužnosti proglasiti nenadležnim sukladno odredbama čl.16.st.3. ZPP-a, ukinuti sve do sad provedene radnje te odbaciti tužbu tužitelja.

Dokaz: Pravno pitanje

III Uz činjenicu da prvostupanjski sud u ovom predmetu nije donio rješenje o nenadležnosti ili nadležnosti naslovnog suda, ***prvostupanjski sud nije donio niti rješenje o tome koje se pravo u konkretnom slučaju primijenjuje.***

Dokaz: Uvid u spis

Važna pretpostavka za daljnje vođenje postupka jest koje se pravo u ovom predmetu primijenjuje, a o čemu je svoje prigovore tuženik iznio odmah u odgovoru na tužbu.

Naime, u navedenom predmetu ***nikako ne može biti mjerodavno hrvatsko pravo iz slijedećih razloga.***

Mjerodavno pravo trebalo je odrediti temeljem kolizijskih pravila za određivanje prava mjerodavnog za ugovor.

Budući ugovora u konkretnom slučaju nema, nema niti ugovorenog prava između stranka.

Dakle, kolizijska pravila sadržana su, u odredbama ZRSZ.

Temeljem odredbe članka 13. ZRSZ sudovi ili druga nadležna tijela po službenoj dužnosti utvrđuju sadržaj stranog mjerodavnog prava.

Mjerodavne odredbe propisane su člankom 20. ZRSZ, a koji članak propisuje da ukoliko nije izabrano mjerodavno pravo (u ovom predmetu nije) kao mjerodavno pravo, pod pretpostavkom da uopće u ovom konkretnom slučaju postoji navodni ugovor, došlo bi do primjene st.1.točke 1. i točke 20. navedenog članka koje propisuju da bi se u konkretnom slučaju primjenjivalo pravo mjesta gdje se u vrijeme primitka ponude nalazilo sjedište prodavatelja odnosno pravo mjesta gdje se u vrijeme primitka ponude nalazilo sjedište ponuđača.

Dakle, sva kolizijska pravila upućuju na isključivo na primjenu talijanskog prava.

Također, tuženik upućuje naslovni Sud da isti izvrši uvid u prijedlog ugovora koji je tužitelj predao uz tužbu. Istim je tužitelj predložio nadležnost arbitraže u Švicarskoj i primjenu švicarskog prava.

Dokaz: Uvid u tužiteljev prijedlog ugovora koji je isti predao uz tužbu

Temeljem navedenih kolizijskih pravila hrvatskog Zakona naslovni Sud je trebao uvažiti

prigovor tuženika u svezi s izborom talijanskog prava kao mjerodavnog prava u ovom konkretnom slučaju obzirom da tužitelj i tuženik nisu poslovali po niti jednom hrvatskom propisu.

Dok naslovni Sud ne odluči koje je pravo mjerodavno za odlučivanje u ovom predmetu, tuženik se ne može detaljnije niti očitovati na iskaze svjedoka niti na dosadašnji tijek postupka obzirom nije utvrđeno sukladno kojem pravu će naslovni Sud cijeniti dokaze.

IV Temeljem navedenog, a prije daljnjeg izvođenja dokaza, tuženik predlaže naslovnom Sudu odlučiti o prigovorima tuženika, osobito o činjenici nemjeodavnosti hrvatskog prava u ovom predmetu, a sve kako bi se znalo temeljem kojeg prava naslovni Sud provodi i ocijenjuje dokaze u ovom parničnom postupku.

JOHNSON WAX S.p.A
zastupano po:

Troškovnik:	
Sastav podneska:	30.000,00 kn
PDV 22%	6.600,00 kn
UKUPNO:	36.600,00 kn

U Zagrebu, 19.06.2008. godine.

O. ČULAP
Đorđićeva 3b

ODVIJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARIĆA I PARTNERI
ZAGREB, Đorđićeva 3b

ZAPISNIK

Dana 3.7.2008.

O održanoj glavnoj raspravi kod trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

pravna stvar:

Predsjednik vijeća-sudac: TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb
Božena Zajec

TUŽENIK: JOHNSON WAX S.p.A. Italia

RADI: naknade štete

Zapisničar:
Danijela Tomac

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 9,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Miho Glavić zakonski zastupnik uz odvjetnika Kristijan Galić

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulo odvjetnica

Utvrđuje se da su na ročište pristupili svjedoci Marko Ugarković i Davor Belko. Svjedoci se udaljuju iz sudnice do poziva.

Punomoćnik tužitelja s obzirom na uputu suca da pojasni tužbeni zahtjev prema točkama te da se očituje na način na što se odnosi direktna šteta po t. 2, 3 i 4 navodi da se ta šteta odnosi na otpremnine, cjelokupnog poslovanja iznajmljivanja skladišta, troškova skladišta, poslovnog prostora, distribucije robe za period nakon raskida ugovora 5. kolovoza 2004. do 4. siječnja 2005.g. te predlaže sudu da mu dodjeli kraći rok u kojem će pojasniti i precizirati tužbeni zahtjev u odnosu na direktnu štetu, te istu postaviti u ukupnom iznosu, ostaje kod očitovanja tijekom postupka i kod preinačenog tužbenog zahtjeva kao u podnesku od 25.10.2007.g.

Punomoćnik tuženika predlaže sudu da odluči o nadležnosti ovog suda i primjeni mjerodavnog prava te predlaže da se kao mjerodavno pravo utvrdi talijansko pravo. Protivi se preinaci tužbe, a posebice stoga što takav preinačen tužbeni zahtjev ima nedostataka, pa će se o istom očitovati kada tužitelj precizira tako preciziran tužbeni zahtjev.

Sud donosi

R j e š e n j e

Odbija se prigovor tuženika o nenadležnosti ovog suda.

Odluku o mjerodavnom pravu sud će donijeti nakon provedenih dokaza saslušanjem svjedoka i stranaka s obzirom da o tome ovisi odluka suda koje se pravo kao mjerodavno ima primijeniti u ovoj pravnoj stvari.

Neće se izvesti dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika Luca Mignini s obzirom da po iskazu tuženika nema neposrednih saznanje o ovoj pravnoj stvari.

Punomoćnik tuženika ističe da su ovlaštteni temeljem punomoći tuženika od 3. siječnja 2008.g. za zastupanje tuženika u ovoj pravnoj stvari u cijelom postupku, te će dostaviti očitovanje zakonskog zastupnika tuženika kojom će osnažiti punomoć i za prethodne radnje u konkretnoj pravnoj stvari.

Prelazi se na izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Davor Belko, rođen 1963. u Zagrebu, sin Matije sa prebivalištem u Zagrebu, Kombolova 27, zaposlen u predstavništvu Johanson Wax u Zagrebu od jeseni 2000.g. na poslovima menadžera za razvoj prodaje, propisno upozoren u smislu odredaba ZPP-a iskazuje: po saznanju poslovni odnos sa tužiteljem trajao je od jeseni 1998.g., a ja sam počeo raditi u jesen 2000.g. Posao se odvijao na način da bi tužitelj kao distribucijska tvrtka uvezio robu iz Italije od Johnson Wax S.p.a iz Italije radilo se o robi sredstva

za čišćenje te insekticidima. U odnosu na Awt naša suradnja se odvijala na način da bi mi Awt-u pomagali u ishođenju dozvola za uvoz i registraciju proizvoda. Awt je kupovao tu robu u Italiji organizirao transport iz Italije u Hrvatsku, plaćao robu u Italiji, i tu robu prodavao u Hrvatskoj da je roba u Italiji kupljena od Johnson Wax o tome sam informiran, a i vidio sam fakture, za neku robu a mail-ovima sam obaviješten da je Awt kupio spomenutu robu u Johnson Wax. Suradnja na način da smo mi formirali marketinšku kampanju i obavještavali Awt se odvijala do raskida suradnje u jesen 2004.g. Znam da je nakon toga prestala suradnja između Awt i Johnson Wax a to sam saznao unutar svog predstavništva.

Na upit zakonskog zastupnika tužitelja gdje ste bili zaposleni prije 2000.g. odgovara bio sam zaposlen u Awt od 1995.g. do jeseni 2000.g. Na kojem ste radnom mjestu radili, odgovara radio sam na mjestu marketinškog menadžera za distribuciju hrane za kućne ljubimce. Na upit da li je svaka narudžba od strane Awt bila kontrolirana od vašeg predstavništva prije nego je upućena u Johnson Wax u Italiji, odgovora nalazili smo se na mjesečnoj bazi i to tri osobe logističar Awt-a, brand menadžer Awt-a i ja i tada sam im prezentirao marketinške poteze i način na koji očekujemo da će se roba prezentirati na tržištu, a shodno je logističar Awt-a naručivao robu, pa se može reći da je bilo oko 50 takvih sastanaka. Na upit da li je Awt slobodno formirao svoju maržu na tržištu bez ikakvih sugestija od strane Johanson Wax-a u Italiji i predstavništva u Zagrebu, odgovora mi smo znali kakvo je stanje na tržištu pa smo i sugerirali Awt cijenu robe na tržištu, ali to nije bila obaveza. Na daljnji upit kada se radila promjena cijena na tržištu da li ste slali nalog Awt-u u pisanoj formi po kojim cijenama i sa kojom maržom može Awt prodavati robu na hrvatskom tržištu, odgovara neki puta smo sugerirali cijenu pisanim putem a neki puta i usmeno, a na daljnji upit da li je to bio službeni cjenik Awt-u po kojem je Awt trebao prodavati robu na ovom tržištu, odgovara to nije bila obveza Awt-a oni su prihvaćani naše sugestije jer je Awt bio vlasnik robe. Na upit da li je izvještaj kursnih razlika dnevno i jedamputa mjesečno slao Awt, da li mu je Awt trebao potvrditi saldo internog budžeta, odgovora slao sam mjesečno kursne razlike, ali to nije bio novac Johanson Wax-a već novac Awt-a koji se nalazio na njihovom računu. Na upit da li je Johanson Wax kontrolirao saldo trošenja internog budžeta AWT i na koji način je utjecao na način istog, odgovara utjecao je svojom preporukom za ulaganje za određene marketinške investicije koje su bile rađene u svrhu povećanja prodaje, pa smo na taj način bili i upoznati sa trošenjem internog budžeta Awt-a. Na daljnji upit da li je Awt mogao taj novac iz budžeta mogao trošiti samostalno, bez vaše intervencije, odgovora da.

Na upit punomoćnika tužitelja da li vam je Awt predstavništvu dao na korištenje automobile, u periodu od trajanja poslovne suradnje, odgovora da u periodu od 2000. do 2003.g. Na daljnji upit da li je plaćao troškove telefona i mobitela, odgovora trošak telefona ne, ali za mobitel nisam siguran, te da li je plaćao troškove najma, odgovara nisam siguran. Na upit u kojoj mjeri je Awt mogao raspolagati sa robom na tržištu, odgovara kao vlasnik robe mogao je raspolagati na bilo koji način, te da li je djelovao u svoj ili za tuđi račun, odgovara u svoj. Na upit da li je Johanson Wax kontrolirao neto maržu Awt a koja je provizija za poslovanje Awt-a, odgovara nije kontrolirao jer je vlasnik robe Awt.

Na upit punomoćnika tuženika da li je Johanson Wax plaćao proviziju za prodaju robe na hrvatskom tržištu Awt-u, odgovora ne. Da li vam je poznato da je Awt kupio robu i Italiju kod Johanson Wax, odgovora da. Na daljnji upit da li ju je sam uvezio u Hrvatsku, odgovora da. Na upit da li je Awt tu robu koju je kupio prodavao po Hrvatskoj, odgovora da. Na upit tko je prekinuo suradnju između Awt i Johanson Wax, odgovora znam da je bila plasirana narudžba za 9 mjesec 2004. od strane Awt ali tu robu nisu željeli kupiti. Na daljnji upit zašto ste vi sugerirali robu koju treba naručiti, odgovora zato što je to bilo dobro za poslovanje Awt a time i za za Johanson Wax.

Na upit punomoćnika tužitelja da li znate tko je raskinuo suradnju i sazvao sastanak 4. kolovoza 2004.g. odgovora, ne znam, znam samo da je sastanak bio ali ne znam na čiju inicijativu. Na daljnji upit da li znate da je raskinuta suradnja, odgovora ne znam. Na upit da li ste od 5. 8.2004. poslali više mail poruka Awt u kojem ste tvrdili da je raskinuta suradnja, odgovora ne sjećam se. Da li ste u kolovozu i rujnu 2004.g. vodili pisanu korespodenciju sa Awt o rješavanju robe na lageru Awt-a, odgovora da, jer je Awt tražio našu pomoć ili suradnju da im se omogući da tu robu premjeste sa svog lagera kod drugog distributera. Na daljnji upit da li je to bila pomoć za suradnju Awt-a ili nalog Johanson Wax, odgovora ne znam poznato mi je samo da je to Awt tražio od nas.

Na svjedoka nema daljnjih pitanja. Trošak ne traži.

Slušao sam slasno iskazivanje u zapisnik te ga u znak prihvata potpisuje.

Punomoćnik tužitelja prigovara iskazu svjedoka kao neistinitom u dijelu koji se odnosi na okolnost zasnivanja internog budžeta, detaljne kontrole istog od strane tuženika i predstavništva, te raskida poslovnog odnosa i djelovanja neposredno nakon raskida.

Prelazi se na izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Marku Ugarković, rođen 1972. u Zagrebu, sin Dražena sa prebivalištem u Zagrebu, Grčkovićeve 31b, direktor i vlasnik u STUDIO TRIUM d.o.o., propisno upozoren u smislu odredaba ZPP-a iskazuje: u periodu od 1999. do 2006.g. bio sam ovlaštena osoba predstavništva Johanson Wax u Zagrebu. Poznata mi je suradnja između Awt-a i Johanson Wax u Italiji a i u odnosu na naše predstavništvo na način da se naše predstavništvo bavilo marketinškim poslovima utvrđivanjem tržišta, te smo stoga i Awt davali preporuka glede unapređenja prodaje asortimana proizvoda Johanson Waxa iz Italije na području Hrvatske. Suradnja je trajala i prije mog dolaska prema saznanju u 1998.g. a prekid suradnje prestao je u 2004.g. Awt je sam odlazio u Italiju po robu koju je kupio, te prevezao istu u Hrvatsku, time da je obavio sve uvozne radnje špediciju.

Na upit punomoćnika tužitelja kolika je česta bila korespodencija između predstavništva i Awt-a u poslovnom razdoblju odgovora, česta skoro svakodnevna. Na daljnji upit na što se je ta korespodencija odnosila, odgovora na davanje preporuka glede unapređenja prodaje. Na daljnji upit da li su se vodili razgovori o nekim prodajnim mjestima na kojima bi trebalo izvršiti prodaju, odgovora da, s obzirom da nam je Awt davao povratu informaciju kako se prodaju proizvodi na određenom teritoriju. Da li ste bili obaviješteni o narudžbenica Awt-a za kupnju robe u Johanson Wax u Italiji, odgovora da. Da li ste zajedno sa predstavnicima Awt obilazili kupce, odgovora da. Na upit da li su se radile kalkulacije cijena između Awt-a i predstavništva, odgovara Awt nas je obavještavao o kalkulaciji cijena, time da mi nismo mogli ući u njihov poslovni sustav pa smo na bazi informacija njihovih kalkulirali neke svoje prijedloge. Na upit da li ste u slučaju promjene cijena dali preporuke ili strogu uputu Awtu, odgovara mi smo mogli sam preporučiti, jer je Awt bio vlasnik toga. Na upit da li ste utjecali na formiranje maloprodajne cijene i marže, odgovora nadam se da jesmo, i da su uvažene naše preporuke. Da li su preporuke da detaljnim kalkulacijama cijena od strane predstavništava dostavljene Awt-a, odgovara da u pisanom obliku jer je to bio način kako smo mi izražavali svoje mišljenje. Da li ste bili upoznati sa internim budžetom Awt-a, i čemu je on služio, odgovora da, i sadržavao je onaj dio Awt marže koje je Awt koristio za unapređenje robe. Da li su se neki troškovi podmirivali u korist predstavništva iz tog budžeta, odgovara da i to za korištenje automobila u jednom periodu oko tri godine i to od 2000. i 2003.g. i koristili smo Awt mobitele i sim kartice za telefona, a troškovi fiksnog telefona ne. Na daljnji upit da je Awt kupio fiksnu centralu, odgovara da. Da li su plaćeni troškovi hotela za članove predstavnika Johanson Wax u Hrvatskoj, odgovora poznato mi je da su redovito bili organizirani edukativni seminari za kompletno Awtom osoblje gdje su predavači bili zaposlenici predstavništva Johanson wax ti seminari su imali isključivu namjenu edukacije prodajnog tima Awt-a i da je Awt iz svoje marže snosio sve troškove tog seminara, uključujući i troškove smještaja predavača, a za sve konzultanske usluge predstavništvo nikada nije naplatilo od Awt-a, a na čiju inicijativu su organizirani seminari, odgovara na preporuku Johanson Wax. Da li je predstavništvo direktno utjecalo na zasnivanje budžeta i njegovo trošenje, odgovora da ako preporuku možemo tretirati kao utjecaj. Na upit kako je došlo do raskida poslovne suradnje, odgovora u ljeti 2004.g. došlo je do sastanka na inicijativu direktora regije Marolo Rosa i na tom sastanku smo obavijestili Awt da ćemo angažirati još jednog distributera na području RH pretpostavljali smo da Awt neće biti spreman nastaviti surađivati sa Johnson Wax na način kakao je funkcionirao na Hrvatskom tržištu a da bude prisutan još jedan distributer, i tako je i bilo nakon toga se vodila još pisana i usmena korespodencija u kojem na je Awt predlagao da ne uvedemo još jednog distributera. Tijekom te korespodencije Awt je i dalje naručivao robu čini mi se da je to trajalo nekoliko mjeseci i to robu koja je naručena i plaćena bila je i preuzeta od strane Awt-a. Mislim da je suradnja prestala kada je Awt prestao naručivati i plaćati robu, a poslovnu suradnju bi mogao nastaviti i danas jer mu je Johnson Wax dužan isporučiti robu koju bi naručio i platio po mom uvjerenju. Da li je Awt bio ekskluzivni distributer za Hrvatsku, odgovora ne bio je jedini ali ne i ekskluzivni. Na upit do 2004. g da li ste nekom drugom prodavali robu, odgovora ne. Da li je na ambalaži proizvoda koji su uvezani u Hrvatsku bio otisnut log Awt, odgovora na velikoj većini proizvoda. Da li je to bila prepreka drugim kupcima za djelovanje Johnson Wax na području RH-a, odgovara po mojoj pretpostavci ne. Da li je Awt djelovao u ime i za račun Johnson Wax odgovora ne. Na daljnji upit

da li je na sastanku na kojem je došlo do raskida poslovne suradnje dana 4. kolovoza 2004.g. izričito rečeno od strane Marola Rosa da se raskida poslovna suradnja sa 1. siječnja 2005.g., odgovara ja se toga ne sjećam. Na daljnji upit kada je stvarno raskinuta poslovna suradnja, odgovora čini mi se nekoliko mjeseci kasnije kada Awt nije otišao po robu koju je naručio. Da li je Johnson Was inzistirao da poslovna suradnja sa Awt prestane 1.1.2005. donosno u kasnijim kontaktima 1.10.2004., odgovara nemam saznanje o datumima ali Johnson Wax nije inzistirao da ta suradnja prestane, već mi je poznato da je Johnson Wax davao sugestije drugim kupcima da ne plasiraju robu velikim tzv. ključnim kupcima na području RH do 31.12.2004. kako ne bi ugrozio Awt-ov ugovorni odnos sa tim kupcima, a li po mom saznanju Awt nije prihvatio, a i tijekom listopada ne znam točno kojeg datuma prestao je naručivati robu. Da li ste zaprimili zapisnik sa sastanka 21. rujna 2004. i da li ste na istom prisustvovali, odgovora da. Na daljnji upit da li se sjećate da je gos. Marolo Rosa još jednom potvrdio da raskida poslovnu suradnju sa Awt, odgovora ne sjećam se. Na upit da li se prije raskida i po raskidu poslovnog odnosa razgovaralo o saldu internog budžeta, odgovora vjerojatno da. U odnosu na dopis 4. lipnja 2001.g. koji je Awt gos. Glavić uputio vama a koji se predočuje svjedoku i prileži na listu 64 i 65 spisa da li ste taj dopis zaprimili, odgovora da. Da li ste na taj način vi kontrolirali saldo budžeta i tražili pojašnjenje utroška novca iz budžeta, na način da ste takav saldo osporavali, odgovora da. Na daljnji upit da li ste imali saznanja o neto marži Awt-a, odgovora imali smo dobru sliku. Da li je u 2004.g. prije raskida bilo razgovora o visini neto marže, dogovora da. Da li je u razgovorima u ožujku i srpnju 2004. bilo razgovora o mogućnostima smanjenja neto marže, odgovora ne od strane predstavništva Johnson Wax. Na daljnji upit da li se sjeća da je na sastanku 4.8.2004. Marolo Rosa izjavio da će novi distributer raditi sa maržom 3% nižom od marže Awt-a, odgovara rečeno da će novi distributer raditi sa nižom maržom od Awt-a a po mojem sjećanju radilo se od 8% poena. Da li je Awt na tom sastanku tražio nadoknadu odnosno obeštećenje s izlaska s tog posla, i da li ste načelno pristali na razgovoru obeštećenje, odgovora nikada nije došlo do takvih razgovora odnosno do obeštećenja u doznakom na žiro račun, Na daljnji upit da li vam je poznato da je Marolo Rosa izjavio da će uzeti u razmatranje zahtjev za obeštećenje pod uvjetom da Awt preda registracije proizvoda na svoje ime, da preda komercijalne uvjete sa svim kupcima i da preda EAN kodove proizvoda specifične za DM drogerije, a odgovara ja se toga ne sjećam.

Na upit punomoćnika tuženika zašto nije došlo do sklapanja ugovora između tužitelja i tuženika, odgovora Johnson Wax ima svoj tipski ugovor koji nude distributerima u takvim slučajevima a radi se o ugovoru o opetovanoj kupnji i prodaji robe koji Awt nikada nije želio potpisati već je nudio svoje varijantne ugovora, a koje u svojoj suštini nisu odgovarale Johnson Wax jer su nadilazili prirodu odnosa, a što je u svojoj naravi kupoprodajni odnos, pa je poslovna suradnja nastavljena bez potpisanog ugovora. Da li je Johnson Wax plaćao proviziju Awt, odgovara ne. Na daljnji upit glede odnosa i plaćanja što je Johnson Wax dobio od Awt-a, odgovora plaćena mu je roba.

Na upit punomoćnik tužitelja da li ste imali uputu od gos. Marolo Rosa da u nacrt ugovora unesete podatke o kalkulacijama cijena potrebnim izvještavanjima od strane Awt-a a prema nacrtu ugovora koji je sastavio Johnson Wax, odgovora u mojoj igeranciji nije bilo raspravljanja o ugovoru, niti pitanjima vezanim uz ugovor jer to nije bilo u okviru zakonskih uvjetima u kojima predstavništvo funkcionira.

Na svjedoka nema daljnjih pitanja. Trošak ne traži.

Slušao sam glasno iskazivanje u zapisnik te ga u znak prihvata potpisuje.

Punomoćnik tuženika predlaže da se izvede dokaza saslušanjem svjedoka ovlaštene osobe predstavništva Brković Boris na adresi predstavništva Zagreb, Svibovec 14 na okolnost poslovnog odnosa tužitelja i tuženika s obzirom na način naručivanja i distribucije, kupnje i prodaje robe na hrvatskom tržištu i na okolnost poslovanja sa drugim distributerima.

Punomoćnik tužitelja se protivi izvođenju dokaza saslušanjem predloženog svjedoka budući da isti nema neposrednih saznanja o spornom poslovnom odnosu jer u to doba nije bio zaposlenik predstavništva, niti je obavljao sličnu djelatnost u RH ili Italiji, također po osnovi načina prodaje robe tuženika. Odustaje kod prijedloga radi izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Marolo Rosa.

Punomoćnik tuženika na upit suca iskazuje da nije sporno da predloženi svjedok Brković Boris u spornom razdoblju nije bio zaposlenik predstavništva.

Sud donosi

R j e š e n j e

Odbija se prijedlog tuženika radi izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Brković Boris na okolnost kako je to predložio tuženik s obzirom da isti nema neposrednih saznanja.

Stranke suglasno predlažu da se današnje ročište radi izvođenje dokaza saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja odgodi za slijedeće ročište zbog dugotrajnosti ovog ročišta.

Sud donosi

R j e š e n j e

Određuje se tužitelju rok od 8 dana u kojem će urediti tužbeni zahtjev kako je to predložio na ročištu u primjerku za sud i tuženiku izravno preporučenim putem.

Današnje ročište odgađa se, sljedeće ročište određuje se za

22. listopada 2008. u 9,30 sati, soba br. 55/III

Na ročištu će se izvesti dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja kao stranke.

Što prisutni punomoćnik tužitelja, tuženika i zakonski zastupnik tužitelja primaju na znanje i neće se posebno pozvati.

dovršeno u 13,28 sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlašić Babić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić, Kristina Dragin

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj: P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb,
zastupano po punomoćniku Kristijanu Galiću, odvjetniku iz Zagreba,
Lastovska 26, u suradnji s odvjetničkim uredom Boric, Hebrangova 36.

II CUVETNO NASELJE 22, 22 + još jedan primjerak za kolegu
Kisovec

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

2x, punomoć u spisu

I Tuženik se ovim podneskom očituje na podnesak tuženika kojim je isti *opetovano* promijenio tužbeni zahtjev te dostavio mišljenje doc.dr.sc. Davora Babića sa Katadre za međunarodno privatno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu glede nadležnosti naslovnog suda i mjerodavnog prava.

a) Preinake tužbenog zahtjeva

Tuženik prvenstveno ističe da se i nadalje u cijelosti protivi višestrukim preinakama tužbenog zahtjeva tužitelja.

Tužitelj je preinačavao i uređivao tužbeni zahtjev podneskom od 23.10.2007. godine, podneskom od 21.07.2008. godine te opet podneskom od 10.10.2008. godine.

Dakle, upravo je tužitelj taj koji, a kako sam navodi u svom podnesku od 21.07.2008. godine u točki III., nepotrebno povećava parnične troškove višestrukim specificiranjima tužbenog zahtjeva i obrazloženjima istog.

Što se tiče tužiteljevog mijenjanja pravne osnove tužbenog zahtjeva, tuženik napominje da tužitelj ničeme nije objasnio da bi se u konkretnom slučaju radilo o mijenjanju pravne osnove tužbenog zahtjeva.

Vidljivo jest da je tužitelj odustao od svoje točke I predloženog tužbenog zahtjeva, a kojeg je predložio tužbom od 19.10.2005. godine, pa onda ponovno predloženog tužbenog zahtjeva i identične

točke I podneskom od 25.10.2007.godine te tužbenog zahtjeva od 21.07.2008. godine i tamo predložene točke I.

Ponovnom izmjenom od 10.10.2008. godine, odustao je od onoga što je cijeli parnični postupak želio utvrditi, a to je, da odnos između tužitelja i tuženika predstavlja odnos iz ugovora o trgovinskom zastupanju.

Iz navedenih postupaka tužitelja vidljivo je da isti nije uspio definirati suradnju tužitelja i tuženika kroz cijelo trajanje ovog postupka, da bi na kraju sve okvalificirao mijenjanjem pravne osnove tužbenog zahtjeva ne navodeći i ne objašnjavajući koja bi to sada pravna osnova tužbenog zahtjeva bila.

Tuženik ističe da je doista istina da promjena samo pravne osnove ne predstavlja preinačenje tužbe.

Međutim, u ovom predmetu se ne radi o takvom slučaju jer tužitelj u ovom slučaju ne može promijeniti pravnu osnovu bez da promijeni činjeničnu osnovu tužbe.

Naime, kroz cijeli postupak tužitelj temelji svoj tužbeni zahtjev na utvrđivanju da je odnos između tužitelja i tuženika predstavljao odnos iz ugovora o trgovinskom zastupanju što je cijelo vrijeme predstavljalo tužbenu osnovu i što je na kraju i iskâzima svjedoka pokušao tužitelj utvrditi u dosad provedenom postupku.

Radi utvrđenja osnovanosti tužbenog zahtjeva utemeljenog na toj činjeničnoj osnovi provedeni su do sada brojni dokazi.

Činjenica je da se ovdje radi o preinačenju tužbe jer je činjenični identitet na ovaj način potpuno izmijenjen te je tuženik mišljenja da se suštinski radi o potpuno novom tužbenom zahtjevu (zapravo radi se o novoj tužbi).

Nejasno je zašto tužitelj nije objasnio zbog čega je gore navedeno učinio, a što je mogao u istom podnesku kojim je preinaku učinio.

Nadalje, tužitelj neutemeljeno tvrdi da sud nije uzeo u obzir prigovore tuženika u dosadašnjem tijeku postupka. Naime, sud je odlučio provesti dokazivanje saslušanjem svjedoka i stranaka prije odluke o tome koje će pravo odrediti kao mjerodavno u ovom postupku. Radi se dakle isključivo o odluci samog suda.

Što se tiče povišenja tužbenog zahtjeva koji predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva, tuženik se istome u cijelosti protivi.

Nejasno je zašto je tužitelj naknadno povicio tužbeni zahtjev s time da i dalje ostaje nejasno na kojoj to točno pravnoj osnovi počiva njegovo povišenje.

Naslovni sud je tužitelja rješenjem održanim na ročištu dana 03.07.2008. godine pozvao da uredi tužbeni zahtjev. Međutim, tužitelj i dalje to nije učinio, pri tome se pozvavši na već svoje navode iznesene u podnesku od 23.10.2007. godine, a koje navode je već naslovni sud uzeo u obzir prilikom određivanja tužitelju da uredi svoj tužbeni zahtjev.

Tužitelj je proširo svoj zahtjev za naknadom direktne štete sa prvotnog iznosa od 2.400.000,00 kn na iznos od 3.600.000,00 kn i da se to sve odnosi na period od 19.rujna 2004. godine do 19.veljače 2005 godine.

Naime, u vrijeme podnošenja tužbe, dakle dana 19.10.2005. godine (period koji traži povišenim tužbenim zahtjevom jest do 19.02.2005.godine), tužitelj je mogao znati kolika mu je *eventualna*

~~Šteta i istu utužiti, a ne naknadno povisivati tužbeni zahtjev za dodatan iznos od 1.200.000,00 kn također na ime direktne štete.~~ Time je navedena preinaka tužbenog zahtjeva u ~~smislu~~ povećanja tužbenog zahtjeva neosnovana. Tuženik još jednom ističe da tužitelj ničime nije objasnio zašto je povećao tužbeni zahtjev naknadno na ime direktne štete za iznos od 1.200.000,00 kn.

Ostaje nerazjašnjeno u historijatu tužbe kao i naknadnim podnescima od kuda tužitelju iznosi koje potražuje za pojedine mjesece te se tuženik navedenim mjesečnim iznosima od 600.000,00 kn, u cijelosti protivi. Tužitelj je jednostavno mogao preuzeti robu koju je naručio i nikakva šteta mu ne bi nastala.

Što se tiče izmakle dobiti, u prvobitnom tužbenom zahtjevu, tužitelj zahtijeva izmaklu dobit do veljače 2005. godine, a preinačenim tužbenim zahtjevima tužitelj potražuje izmaklu dobit do kolovoza 2005.godine. Od kuda takva naknadna izmjena, tužitelj nije objasnio niti eventualnim dokazima dokazao. Tuženik se tako proizvoljno definiranom periodu, koji nema pravne osnove u ničemu, u cijelosti protivi.

Izmaklu dobit tužitelj potražuje u iznosu od 1.200.000,00 kn, za koji iznos tuženik ističe da je u cijelosti neosnovan i ne vidi pravnog temelja za isto.

Tuženik ističe da izmakla dobit, kako ju je nejasno objasnio tužitelj, nije uopće precizirana na šta se odnosi, nije navedena pravna osnova na kojoj tužitelj temelji istu, a na kraju nejasno je zašto je tužitelj naznačio da bi istu pretrpio baš za period od rujna 2004.godine do kolovoza 2005. godine i na kojem bi to pravnom odnosu počivalo.

Ovdje također vrijede svi gore izneseni navodi tuženika da je tužitelj taj koji je prestao naručivati robu pa je sukladno tome sam sebi nanio štetu, ukoliko već tvrdi da mu je šteta nastala.

Tuženik naslovnom sudu predaje Zapisnik sa sastanka od 21.09.2004. godine, a koji je sasatavio sam tužitelj te koji u bitnome navodi:

- da će tužitelj nastaviti sa prodajom proizvoda tuženika do 31.12.2004. godine – *tužitelj taj dogovor nije ispoštovao,*
- kad sva spomenuta pitanja budu riješena, nikakvih dodatnih potraživanja strane neće imati jedna prema drugoj na dan 31.12.2004. godine.

Iz gore navedenog Zapisnika, kao i iz svjedočenja gospođe Dubravke Pomper koja je u predmetno vrijeme radila za tužitelja (stranica 3.zapisnika sa ročišta održanog dana 24.10.2007.godine), vidljivo je da sam tužitelj nije htio nastaviti raditi sa tuženikom.

Ovlaštena osoba predstavništva Johnson Wax u Zagrebu, gospodin Marko Ugarković, također je kao krivca za prestanak suradnje označio samog tužitelja jer je sam tužitelj prestao naručivati i plaćati robu, a poslovnu suradnju je tužitelj mogao nastaviti i danas jer mu je tuženik dužan isporučiti robu koju bi naručio i platio.

Napomenuo je da je stvarno raskinuta poslovna suradnja kada tužitelj nije otišao u Italiju po robu koju je naručio. Kao pojašnjenje navednog, g.Marko Ugarković je naveo da je čak sam tuženik davao sugestije drugim kupcima da ne plasiraju robu velikim tzv.ključnim kupcima do 31.12.2004. godine, ali to tužitelj nije prihvatio već je odlučio prestati naručivati robu od tuženika i neosnovano ga tužiti radi navodne štete koju si je tužitelj sam prouzročio, ukoliko ista i postoji.

Upravo je tuženiku nastala šteta u vrijednosti od 300.000,00 EUR u protuvrijednosti kuna jer je tuženik, dana 12.08.2004.godine naručili robu od tuženika za rujna 2008. godine.

Dokaz: E-mail dopis od 12.08.2004. godine koji je Ljubas Petar, zaposlen kod tužitelja, naručio u Italiju kod gospođice Veronica Simoncelli zaposlene kod tuženika

Napominjemo da naručenu robu, tužitelj nikada nije preuzeo uslijed čega je tuženiku nastala šteta jer je istu rezervirao, pripremio za tužitelja i uskladištio. Zbog navedenog je istu morao po nižim cijenama ustupiti drugim kupcima. Zbog naglog otkaza suradnje tužitelja vidljivo je da je upravo tuženik taj kojemu je nastala šteta, a ne tužitelj jer tuženik više nije bio u mogućnosti prodavati robu u količinama u kojima ju je tužitelj kupovao.

Iz svega navedenog proizlazi da otkazni rok od 6 mjeseci na koji se poziva tužitelj, nema nikakvog temelja u bilo kojem zakonu, štoviše, više je nego vidljivo da je suradnju prekinuo sam tužitelj i odbio preuzeti već naručenu robu te se odbio ponašati u skladu sa Zapisnikom od 21.09.2004. godine kojeg je sam sastavio.

Također, tuženik u cijelosti prigovara provođenju vještačenja obzirom tužitelj nije dokazao osnovu nastanka štete niti je dokao zašto bi navedeni period predstavljao vrijeme kad je istome nastala šteta, a u cijelosti je promijenio i činjenični supstrat tužbenog zahtjeva.

Tuženik napominje da bi tužitelj morao dokazati niz faktora koji bi upućivali na to da je tužitelj tuženiku svojim angažmanom na teritoriju Republike Hrvatske poboljšao prodaju proizvoda. Međutim, tužitelj je tuženiku samo nanio štetu otkazom suradnje odnosno prestankom naručivanja proizvoda te odustankom od plaćanja već naručene robe.

Tuženik se također protivi tome da tužitelj sam odabire osobu vještaka koja bi takvo vještačenje trebala provesti kao i tome da sam tužitelj predlaže naslovnom sudu koga da isti odredi za vještaka.

b) Pravno mišljenje doc.dr.sc.Davora Babića

Tužitelj je u spis dostavio mišljenje doc.dr.sc.Davora Babića od 31.07.2008. godine u kojem doc.dr.sc.Davor Babić daje svoje mišljenje o tome koji je sud nadležan u ovom postupku i koje je pravo mjerodavno za bit spora.

Navedeno mišljenje naručio je direktor tuženika, g.Miho Glavić.

Kako i stoji u samom mišljenju, isto predstavlja osobni stav doc.dr.sc.Davora Babića i ne predstavlja mišljenje Katedre za međunarodno privatno pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu.

Isprave na kojima doc.dr.sc.Davor Babić temelji navedeno mišljenje taksativno su pobrojane. Iz navedenih je vidljivo da je tužitelj priložio sve svoje podneske, a od tuženika je priložio samo odgovor na tužbu.

Tuženik je u spis, dakle prije izrade ovog mišljenja, priložio u predmet podnesak od 27.06.2008. godine te mnoštvo sudske prakse među kojima je i sudska praksa o primjeni Bečke konvencije koju je tuženik predao na ročištu dana 03.07.2008. godine. Navedena sudska praksa govori upravo suprotno mišljenju doc.dr.sc.Davora Babića, a to je slijedeće:

„Upravo time što su stranke bile u stalnom poslovnom odnosu prodaje temeljem kojeg je tuženik telex poruka naručivao robu, ovaj sud sukladno odredbi članka 7.st.2. i članka 24. Konvencije smatra da je primitkom tuženikove narudžbe telex porukom u sjedište tužitelja tužitelj primio izjavu o prihvatu ponude. U tom trenutku stranke su u smislu odredbe članka 23. Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe sklopile ugovor o prodaji...“

Sudska praksa govori da se i u stalnim poslovnim odnosima prodaje primjenjuje Bečka konvencija jer se radi o međunarodnoj prodaji robe, a stranke nisu isključile njezinu primjenu.

U prilog navedenome, govori i mišljenje doc.dr.sc.Hana Horak koja u svojoj knjizi Ugovori o distribuciji ističe slijedeće:

„Ako nije drugačije dogovoreno u pisanom obliku, kupoprodajni ugovori sklopljeni između Dobavljača i Distributera u sklopu ovog ugovora o distribuciji podliježu Konvenciji UN-a o međunarodnim ugovorima za kupoprodaju robe (Bečka konvencija iz 1980. godine, u nastavku Bečka konvencija), a u mjeri u kojoj takva pitanja nisu pokrivena Bečkom konvencijom, pozivanjem na pravila i načela prava međunarodno priznatog u međunarodnoj trgovini kao prava koje se primjenjuje na međunarodne ugovore o prodaji.“

Stoga, tuženik je mišljenja da tužitelj doc.dr.sc.Davoru Babiću nije dao predmet u cijelosti temeljem čega bi doc.dr.sc.Davor Babić mogao dobiti kompletnu sliku predmeta. Tuženik je mišljenja da je tužitelj trebao dostaviti sve podneske tuženika, a ne selektivno odabirati i davati samo svoje podneske.

Sukladno navedenom, tuženik je i dalje mišljenja da se u navedenom slučaju primjenjuje Bečka konvencija o međunarodnoj prodaji robe (*čak je to i sam tužitelj naveo u svojoj tužbi*), a isto potvrđuje i sudska praksa i doc.dr.sc.Hana Horak sa Katedre prava Ekonomskog fakulteta u Zagrebu.

Ovim putem tuženik ističe da će on također, ukoliko naslovni Sud ne uvaži iznesenu argumentaciju tuženika u ovom podnesku, zatražiti mišljenje o mjerodavnosti prava u ovom konkretnom slučaju.

II Temeljem navedenog, a prije daljnjeg izvođenja dokaza, tuženik predlaže naslovnom Sudu odlučiti o prigovorima tuženika, osobito o činjenici preinake tužbenog zahtjeva kao i nemjerodavnosti hrvatskog prava u ovom predmetu, a sve kako bi se znalo temeljem kojeg prava naslovni Sud provodi i ocjenjuje dokaze u ovom parničnom postupku.

JOHNSON WAX S.p.A
zastupano po

U Zagrebu, 23.10.2008. godine.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI
ZAGREB, Boričićeva 3b
BLANKA ČULAP
ZAGREB, Boričićeva 3b

Z A P I S N I K
Dana 27.10.2008.

O održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda **pravna stvar:**

Predsjednik vijeća-sudac: **TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb**
Božena Zajec

TUŽENIK: JOHNSON WAX S.p.A. Italija

RADI: plateža

Zapisničar:
Danijela Tomac

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 10,20 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Miho Glavić zakonski zastupnik uz odvjetnika Kristijan Galić i odvjetnik Krešimir Lisak

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulač odvjetnica

Utvrđuje se da je na ročište pristupio Walter Pozzi kojeg je tuženik u podnesku od 16.10.2008.g. predložio saslušati u svojstvu svjedoka na okolnost poslovnog odnosa tužitelja i tuženika vezanih na kupovinu robe tuženika u Italiji, te predlaže svjedoka saslušati na okolnost prestanka poslovne suradnje.

Utvrđuje se da je na ročište pristupila Ema Kalogera ovlaštenu sudski tumač za engleski jezik.

Punomoćnici tužitelja ne protive se saslušanju Waltera Pozzi kao svjedoka na okolnost kako je to predložio tuženik.

Sud donosi

R J E Š E N J E

Izvest će se dokaz saslušanjem svjedoka Walter Pozzi na okolnost kako je to predložio tuženik.

Sud udaljuje svjedoka do poziva iz sudnice.

Punomoćnik tuženika prilaže u spis i za tužitelja podnesak kojim se očituje na podneske tužitelja od 23.10.2007.g., 21.7.2008.g. i 10.10.2008.g. a kojim je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev u više navrata, prilaže u spis izvornik punomoći o zastupanju tuženika, a kojom punomoći su odobrene sve radnje koje je u postupku poduzela odvjetnica Blaženka Čulač iz odvjetničkog društva Škarica i partneri.

Punomoćnici tužitelja opreza radi protive se navodima iz podneska tuženika koji je predan na današnjem ročištu a koji su suprotni navodima tužitelja. Predlažu sudu da im se dodjeli dodatni rok radi očitovanja na danas zaprimljeni podnesak tuženika. Ostaju kod tužbenog zahtjeva kako je preciziran u podnesku od 3.10.2008.g. te kod očitovanja tijekom postupka.

Punomoćnik tuženika ostaje kod odgovora na tužbu, posebice kod očitovanja iz podneska koji je predao na ročištu.

Sud donosi

R J E Š E N J E

Prelazi se na izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka, koga sud upozorava u smislu odredaba ZPP kao i na dužnost iskazivanja istine, te ga se upozorava na davanje lažnog iskaza.

Walter Pozzi, rođen 1948. u Milanu, sin Luciano, sa prebivalištem Via Bernareggi, 10 20059 Vimercate (MI), Italy, zaposlen kao financijski direktor i direktor logistike, tvrtke Johnson Wax s.p.a. Iskazuje: društvu Awt international i Johnson Wax bili su u poslovnoj suradnje koja je krenula 1998.g., Johnson Wax je prodavao proizvode Awt international i to osnovne tri kategorije artikala insekticide, sredstava za čišćenje i osvježivače zraka koje bi Awt prodavao na području Hrvatske. Ugovor između stranaka nije potpisan, već se poslovna suradnja odvijala usmenim dogovorom. Znam da je u sporno vrijeme direktor Jadranske regije od strane Johnson Waxa sudjelovalo Marolo Roso. Poznato mi je da su kupci pa tako i Awt international kada su željeli kupiti robu od nas trebali istu naručiti putem narudžbenice i uplatiti naručenu količinu, pa bi tek nakon plaćanja roba u skladištu bila spremna za dostavu kupcima. U Hrvatskoj je registrirano naše predstavništvo koje je kontaktiralo sa budućim kupcima, te i distributerima te je oglašavalo proizvode na televiziji a što je financiralo društvo Awt international.

Na upit suca da li je društvo Awt bilo distributer vaših proizvoda, odgovara naše proizvode Awt je kupovao u Italiji i distribuirao u Hrvatskoj, točnije bio je angažiran za fizičku distribuciju proizvoda. Do 2004.g. Awt international je bio distributer naših proizvoda a nakon toga u 2004.g. pojavio se još jedan distributer Croatia baterije. Poznato mi je da od kolovoza 2004.g. Awt nije od nas više naručivao ni kupovao robu.

Na upit punomoćnika tužitelja da li vam je poznato da je vaše društvo otkazalo Awtu pisanim putem suradnju, odgovara nije mi poznato u to nisam bio uključen, već sam kao voditelj logistike vidio da više ne pristižu narudžbe pa me je to zabrinulo, pa sam pitao vezano za suradnju sa Awtom Marolu Rosa koji mi je odgovorio da više ne surađujemo da ne stižu narudžbe.

Na daljnji upit da li ste vodili interni bužet Awt-a, odgovara ne ali poznato mi je da je postojao interni bužet, i od kuda vam je to poznato, odgovara to je standardni proces i kod drugih klijenata, a radi toga da društvo Johnson Wax ima spoznaju o tome da bi Awt mogao promovirati proizvod. Na daljnji upit čiji su novci bužeta, odgovora u konačnici to su novci Awt-a. Tko je upravljao korištenjem tog novca, odgovora Awt, a Johnson Wax je davao određene sugestije kako da se taj novac koristio. Na upit da li mislite da interni budžet predstavlja maržu Awt-a, odgovara mi nismo očekivali da bi se taj novac koristio kao profit. Na daljnji upit da li je sredstva bužeta koristio Johanson Wax i davao upute Awtu i davao upute na koji način se mogu koristiti, odgovora mi smo samo davali preporuke, ali nismo mogli koristiti taj novac. Na daljnji upit da li su preporuke bile u pisanoj formi, odgovara ne. Na daljnji upit da li vam je poznato da su sredstva bužeta Awta korištena za kupnju automobila, auto guma, telefona, da li su se financirala putovanja ljudi iz predstavništva, odgovara to mi nije poznato. Na daljnji upit da li ste primijetili da se godinama ne ispostavljaju troškovi za najam automobila, telefonski troškovi, hotelski troškovi, odgovora ne sjećam se ne mogu to isključiti ali isto mogu provjeriti. Na daljnji upit da li ste upoznati sa ugovorima o distribuciji koje je Johanson Wax predložio Awt-u 1999. i 2001.g., odgovora ne znam da su postojala dva ugovora ali znam da su bili pokušaji da se ugovori sklope, ne znam točno da li me o tome obavijestio Marolo Roso ili Rederico Patelani, čini mi se da je prijedlog bio pripremljen u suradnji sa pravnim odjelom u Italiji. Na daljnji upit da li proces narudžbe počinje okvirnom mjesečnom narudžbom Awt-a, odgovora da s obzirom da se unaprijed mora znati koliko robe Awt traži. Na daljnji upit da li Awt može bilo što platiti temeljem te narudžbe, odgovara ne. Na daljnji upit da li nakon mjesec dana od narudžbe šaljete predračune, odgovara kada pripremimo robu, pošaljemo predračun i po plaćanju Awt preuzima robu putem špedicije. Na daljnji upit da li na temelju jedne narudžbe Johnson Wax šalje više desetaka predračuna, odgovora sumnjam da je više desetaka predračuna, ali nekoliko da. Na daljnji upit da li na temelju jedne narudžbe dolaze predračuni u nekoliko tjedana u okviru mjeseca, odgovara moguće je. Na daljnji upit da li je moguće da je sadržaj proforme različito od njihove narudžbe, odgovara da jer može biti da ne posjeduju tu robu, ili se promjeni narudžbu, a za svaku promjenu se dogovori sa Awt-om. Na upit da li je narudžba za 9. mjesec 2004. plasirana 12.8.2004., odgovora sjećam se narudžbe, ali ne i datuma. Na upit da li se sjećate da po 4 predračuna od 4.9.2004.g. nije izvršeno plaćanje od strane Awt-a, pa da i nije preuzeta roba, odgovora ne sjećam

se točno predračuna ali se sjećam da smo pripremili robu, ali na kraju kako nije plaćeno roba nije niti otpremljena. Na upit da li ste upoznati od strane uprave da je samo 4 dana kasnije od izdavanja predračuna uprava Johnson Wax poslala dopis da raskidaju ugovor, svjedok odgovara nije mi to poznato, nisam upoznat sa tim pismom, ali kasnije su mi rekli mislim da je to bilo krajem 9 mjeseca 2004.g. Na upit da li vam je poznato kada je počela suradnja za distribuciju u Hrvatskoj i sa kojim društvom je počela prva suradnja i da li su sastavljeni pisani ugovori, odgovora suradnja je počela 1993. ili 1994. i to sa društvom Magma, nisam siguran ali mislim da nije postojao pisani ugovor. Na upit da li je predstavništvo isključiv utjecaj na marketing u Hrvatskoj, odgovora nemam saznanja.

Na upit punomoćnika tuženika da li je Johanson Wax plaćao proviziju Awt-u, odgovora ne. Na daljnji upit tko je vlasnik robe koju je kupo Awt, odgovora Awt. Na daljnji gdje je robu Awt točno preuzimao, odgovora u skladištu u Italiji, a gdje je roba plaćena, odgovora u banci u Italiji. Na upit da li ste htjeli da Awt nastavi kupovati robu i nakon 2004.g., odgovara da. Na daljnji upit da li je Johnson Waxu nastala šteta nakon što je Awt prestao isporučivati narudžbe, odgovora da nastala nam je šteta otprilike oko 300.000,00 EUR za četiri mjeseca za prihod od prodaje, a čista dobit bila bi od 150.000,00 do 200.000,00 EUR.

Na svjedoka nema daljnjih pitanja. Trošak ne traži.

Slušao sam glasno kazivanje svog iskaza u zapisnik koji mi je preveden po ovlaštenom prevodiocu za engleski jezik te ga u znak prihvata potpisujem.

Punomoćnik tužitelja predlaže da se na sljedećem ročištu izvede dokaz saslušanjem svjedoka Ana Marija Prskalo na adresi predstavništva Johnson Wax na adresi Zagreb, Svibovec 14 na okolnost poslovnog odnosa između Awt i Johnson Waxa i trošenju budžeta Awt-a, s obzirom da je predloženi svjedok radi u marketingu predstavništva i kao takva surađivala i davala pisane naloge Awtu glede trošenja određenih iznosa Awt-a u svrhu promocije proizvoda Johnson Waxa i davanja rabata trgovini kao i troškova predstavništva koje je plaćao Awt.

Punomoćnik tuženika protivi se izvođenju dokaza saslušanjem predloženog svjedoka iz razloga što isti ne drži odlučnim za rješenje predmetnog spora.

Sud donosi

RJEŠENJE

Današnje ročište odgađa se, sljedeće se određuje za

21. siječnja 2009.g. u 9,00 sati, soba br. 55/III

Što prisutni punomoćnici stranka i zakonski zastupnik tužitelja primaju na znanje i neće se posebno pozvati.

Određuje se izvesti dokaza saslušanjem svjedoka Ana Marija Prskalo na adresi predstavništva Johnson Wax na adresi Zagreb, Svibovec 14 na okolnost kako je to predložio tužitelj, te će se na sljedeće ročištu izvesti dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja.

Određuje se tužitelju rok od 8 dana u kojem će se očitovati na podnesak tuženika u primjerku za sud i tuženiku izravno preporučenim putem.

Dovršeno u 13,00 sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR

Z A P I S N I K
Dana 21.01.2009.

O održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

Predsjednik vijeća- sudac :
Božena Zajec

pravna stvar:

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb

TUŽENIK: JOHNSON WAX S.p.A. Italija

RADI: plateža

Zapisničar:

Danijela Tomac

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 9,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Miho Vladić zakonski zastupnik uz odvjetnika Kristijan Galić i odvjetnik Krešimir Lisak

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulat odvjetnica

Utvrđuje se da je na ročište pristupio svjedok Ana Marija Prskalo.

Svjedok se udaljuje iz sudnice do poziva.

Punomoćnici tužitelja ostaju kod tuženog zahtjeva kako su ga precizirali u podnesku od 7.10.2008.g. ostaje kod očitovanja tijekom postupka te posebice kod navoda iz podneska od 11.12.2008.g te predlažu sudu da udovolji konačno preciziranom povećanom tužbenom zahtjevu i to u t. I. tuženog zahtjeva koja je u tužbi podnesenoj na sudu dana 19.10.2005.g. bila t. II. tužbenog zahtjeva, za iznos od 900.000,00 kn tako da tužbeni zahtjev u odnosu na potraživanje naknadne direktne štete iznosi 3.600.000,00 kn a u odnosu na t. II. tužbenog zahtjeva ranije t. III. s osnova naknadne izmakle dobiti povećanje tužbenog zahtjeva za iznos od 600.000,00 kn zajedno sa pripadajućom kamatom tekućom na svaki pojedinačno utuženi iznos kako je to precizirano u podnesku od 7.10.2008. Povlači tužbeni zahtjev u odnosu na t. I. tužbe podnesene dana 19.10.2005.g.

Punomoćnik tuženika ostaje kod odgovora na tužbu, protivi se preinaci tužbenog zahtjeva kako se očitovao u podnesku od 23.10.2008., a kako je i tužitelj povukao tužbeni zahtjev u odnosu na t. I. tužbe drži da se radi o činjeničnoj promjeni osnove tužbe, pa stoga i o novom tužbenom zahtjevu.

Punomoćnici tužitelja osporavaju navode tuženika, drže da se ne radi o promjeni činjenične osnove već da je povučen deklaratorni tužbeni zahtjeva na utvrđenje poslovnog odnosa stranaka a o istom su se očitovali u podnesku od 11.12.2008.g. a kada bi se radilo o preinaci tuženik se isti ne bi mogao protiviti u smislu čl. 191 ZPP da su stranke ovog spora bile u poslovnom donosu su igeneris koji poslovni odnos je imao elemente kako ugovora o distribuciji, ugovora o trgovinskoj distribuciji i ugovora o kupoprodaji. Ističe da se radi o trajnijem poslovnom odnosu oko 6 godina i da je tužitelj bio u podređenom položaju vezanim uz svakodnevne upute u poslovanju od strane tuženika a to sve proizlazi i iz poslovnog odnosa i sporazuma stanaka koji je trajao otprilike 6 godina.

Punomoćnik tuženika osporava navode tužitelja, tvrdi da se radilo čisto o kupoprodajnom odnosu robe kojim je tužitelj od tuženika naručio i plaćao naručenu robu u svoje ime i za svoj račun.

Sud donosi

R J E Š E N J E

- I. Utvrđuje se da je tužbeni zahtjev povučen u odnosu na t. I. tužbenog zahtjeva koji glasi: Utvrđuje se da je poslovni odnos između Awt International d.o.o. i Johnson Wax S.p.A. predstavljao odnos iz ugovora o trgovačkom zastupanju koji je bio sklopljen 12. srpnja 1999g. a raskinut 4. kolovoza 2004. povučen.

- II. Dopušta se preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva u odnosu na t. II. tužbenog zahtjeva sada t. I. prema podnesku od 7.10.2008. za iznos od 900.000,00 kn.
- III. Dopušta se preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva u odnosu na t. III sada t. II. prema podnesku od 7.10.2008. za iznos od 600.000,00 kn.

Prelazi se na izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka, kojeg sud upozorava u smislu odredaba čl. 237, 238 i čl. 243 st. 2 ZPP.

Ana Marija Prskalo, rođena 1973. u Zagrebu, kći Tomislava, sa prebivalištem u Zagrebu, Donadinijeva 34a, zaposlena u Johnson Wax u predstavništvu u Zagrebu kao voditelj unapređenja prodaje, iskazuje u Johnson Wax sam zaposlena od 1999. kao koordinator za unapređenje prodaje u odnosu na Awt moja osobna suradnja se sastojala se da sugeriram i predlažem Awt-ovom prodajnom osoblju kako će što bolje izložiti, prodati robu prodajnim mjestima. Radilo se o sredstvima za čišćenje, osvježivačima zraka, insekticidima. Znam da su navedu robu nabavili u Italiji u Johnson Wax a nama su se obratili radi savjeta za što bolju prodaju robe. Suradnja sa Awtom trajala je i prije mog dolaska u tvrtku mislim do 1998. do kraja 2004.g. konkretno se naša suradnja odvijala na način da bi ja savjetom pomogla njima na koji način da bolje prezentiraju svoju robu u trgovini birajući poziciju robe a osim toga sudjelovali smo na stručnim savjetovanjima koje je organizirao Awt. Na upit da li vam je poznato da je Johnson Wax vodio račun i raspolagao određenim sredstvima Awt te da li ste se koristili bilo kakvom imovinom ili uslugom Awt-a, odgovara nije mi poznato osim što sam koristili osobno vozilo marke Peguat koji nam je dan na korištenje Awt-a a ja sam raspolagala s njime u suglasnost direktora Marka Ungarkovića. Na daljnji upit tko je snosio troškove održavanja seminara i koliko su se često isti održavali, odgovora otprilike jednom godišnje, sve troškove smještaja, plaćanja dvorane i druge troškove snosio je Awt. Poslovna suradnja je prestala krajem 2004. a meni je rečeno da je Awt prestao kupovati robu.

Na upit zakonskog zastupnika da li ste vi dali naredbu menadžeru Awt- ada se koristi novac Awt-a za marketinške akcije u dućanima u Hrvatskoj, odgovora ja nisam dala nikakvu naredbu moja poslovna suradnja je bila samo savjetodavna. Na daljnji upit da li je putem maila a i usmeno davala upute na koji način Awt smije koristiti svoj novac za unapređenje prodaje u Hrvatskoj, pa daje na uvid svjedoku mail od 15.10.2003..g. i da li je taj mail ona poslala, odgovora da ali to je bila samo preporuka kako da se koristi novac a ne nalog. Na daljnji upit da li ste s vremena na vrijeme vršili obračun utrošenih sredstava Awt i upozoravali Awt što se priznaje a što ne kao trošak koji bi bio prihvatljiv za Johnson Wax a koji novac je predstavljao dio trgovačke marže Awt koje je Awt trebao ulagati u marketinške aktivnosti u Hrvatskoj, odgovora ja nisam u svom poslovnom odnosu bila zadužena za financije, a po predočenju mail poruke od 24.4.2001.u prilog kojeg su troškovi internog budžeta od 31.3.2000.g i tablice, odgovora ja se toga ne sjećam. Na daljnji upit da li su na vaš mail dolazile kopije dopisa sa nalozima kako treba izgledati kalkulacija Awt uključujući i Awt-ovu maržu, odgovara nisam upoznata financijama. Po predočenju maila od 9.10.2001. na upit da li ste vi poslali taj mail a u kojem odobravate dodatni rabat od 10% Brodokomercu na teret Awt, svjedok po uvidu u isti odgovara tu nigdje nije spomenut Awt i ja se toga ne sjećam. Po predočenju mail poruke od 9.9.2000.g. upućen od vas Awt-u da li ste vi poslali taj mail, odgovara ja se ne sjećam. Na daljnji upit da li ste bili u poslovnoj suradnji kao kupcem za robu kupljenu u Johnson Wax na način da je postojao i drugi partner u Hrvatskoj s kojim ste surađivali oko prodaje te robe osim sa Awt-om u vrijeme vašeg rada u Johnson Wax, odgovara prema mojim saznanjima jedino je Awt prodavao robu i distribuirao robu na tržištu Hrvatske, ali koliko ja znam drugim tvrtkama nije bilo zabranjeno da kupuju tu robu. Na daljnji upit da li vam je poznato da li je na svakoj robi koju je prodavao Awt stajalo ime uvoznika i distributera Awt, odgovora na nekima je stajalo Awt a na nekima Magma jer je Magma kupovala robu prije Awt u 1998.g. i ranije. Na hrvatskom tržištu našlo se i robe Johnson Wax koja nije došla od Awt, a takva roba se nalazila u dućanima na području Istre.

Na upit punomoćnika tuženika zašto ste radili preporuke Awt-u na koji način da plasira robu, odgovara radi što bolje prodaje Awt-a a time i povećane kupnje robe u Italiji. Na daljnji upit da li je po vašem mišljenju Johnson Wax imao koristi od vaših preporuka, odgovara Johnson Wax je imao samo koristi u povećanoj kupnji proizvoda.

Na svjedoka nema daljnji pitanja.

Trošak ne traži.

Slušala sam glasno kazivanje zapisničaru i nemam primjedaba na dio zapisnika koji sadrži moj iskaz.

Prelazi se na izvođenje dokaza saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja.

Miho Glavić, rođen 1959.g. u Metkoviću, sin Marka, sa prebivalištem u Zagrebu, Hombolova 13, iskazuje: poslovni odnos sa Johnson Wax je počeo u 11 mjesecu 1998.g., nakon što su usaglašene ključne točke suradnje na sastanku 4.11.1998.g. pod br. 1. tog sastanka je utvrđenje kalkulacije cijena, što je dostavljeno u spis kojom prilikom je Johnson Wax je rekao da Awt mora prodavati proizvode po određenim cijenama za područje R. Hrvatske jer je Johnson Wax htio utvrditi po kojim cijenama će Awt prodavati u dućanima u R. Hrvatskoj, a ta praksa trajala je do kraja 2004.g. Johnson Wax je o svom trošku putem oglasa u Večernjem listu obznanio cijeloj trgovačkoj branši da se od tada njegovi proizvodi mogu kupovati od Awt u cijeloj Hrvatskoj. Asortiman od otprilike 150 proizvoda koji se mijenjao tijekom 6 godina moga je prodavati u R. Hrvatskoj samo Awt. Da bi uvoz proizvoda bio jednostavniji Johnson Wax je vrlo brzo počeo stavljati na originalni proizvod ime Awt-a kao uvoznika. Suradnja je bila toliko uspješna da smo promet 12.000.000,00 kn koji je imala Magma 1998.g povećali u 1999. na 24.000.000,00 kn, a u zadnjih 12 mjeseci suradnje preko 80.000.000,00 kn. Poslovni odnos između nas je bio ugovor o distribuciji kakav imamo i mi sa drugim dobavljačima unutar Awt-a iako ugovor u formalnom smislu nikada nismo potpisali ali se on provodio unutar 6 godina. Naš odnos ima jake elemente Ugovora o zastupanju, Awt je registrirao sve proizvode u Hrvatskoj za ime i na račun Johnson Wax, a što je bio sporni detalj kod razlaza jer je Johnson Wax inzistirao da mu se predaju te registracije a kao uvjet da otkupi ostatke robe od Awt po njihovom otkazu o našoj poslovnoj suradnji. Sve marketinške akcije na tržištu od kojih prvenstveno koristi ima Johnson Wax obavljao iz je Awt uz suradnju i direktivu od predstavništva Johnson Wax u Hrvatskoj. Kada bi Johnson Wax sve te marketinške usluge obavljao sama na tržištu Hrvatske smatrao da bi nemam ulogu zastupnika a ovako smatram da imam. Daljnji ključni dokaz ovisnosti Awt o odlukama Johnson Wax je bila obaveza kreiranja internog budžeta Johnson Wax unutar računa dobiti tvrtke Awt, drugim riječima Awt je imao obvezu unutar svog računa dobiti kreirati milijunske iznose marže odnosno razlike u cijeni s kojom nije moga samostalno raspolagati. Marko Ugarković, Davor Belko, Ana Marija Prskalo su na dnevnoj osnovi pismenom e-mail korespondenciji davali naloge Awt kako i na koji način smije potrošiti novac koji je dio Awt trgovačke marže. Kada bi tečaj kune ojačao prema EUR-u svu razliku, dodatnu dobit kada bi se kreirala morali smo staviti na raspolaganje Johnson Wax. Johnson Wax je iz Awt-ovim sredstava financirao svoju osobnu infrastrukturu, koristili su naše osobne automobile, telefone, kupljena je telefonska centrala i fax uređaj, te su putovali na različite sastanke unutar Hrvatske a najčešće vezano uz održavanje seminara na teret Awt-a. Awt je imao 70 ljudi koji su svakodnevno prodavali proizvode Johnson Wax na hrvatskom tržištu i imao je distribucijsku mrežu od nekoliko tisuća kupaca. Zbog tako intenzivnog rasta prometa nebrojno puta smo bili nagrađivani putovanjima kao team bulding i pohvaljeni od strane Johnson Wax. Najveća pohvala stigla je studenom mjesecu 2003.g. kada je nekoliko evropskih direktora Johnson Wax posjetilo tržište R. Hrvatske te smo pismeno pohvaljeni za snagu i kvalitetu distribucije, kao izloženost robe na polici i učešće u izloženosti Johnson Wax robe u odnosu na konkurenciju. Problemi u suradnji su nenadano počeli 2004. g. Naime kako je Awt iz godine u godinu imao gubitak marže je je morao trgovačkim lancima morao dati veći postotak rabata, bilo je uobičajeno da se to nadoknadi povećanjem cijena na tržištu. Marolo Rosa 4.8.2004.g. poziva mailom na sastanak uz napomenu da ima rješenje, na veliko iznenađenje na tom sastanku rekao je u prisutnosti Marka Ugarković, Saše Kolene i Dubravke Pomper i mene da je odlučio prekinuti suradnju sa Awtom. U tom trenutku za mjesec rujan 2004. Awt je imao plasiranu narudžbu u Johnson Wax od koje smo morali odustati jer smo dobili pismo 8.9.2004. od Johnson Wax iz Italije faxom i preporučenim pismom, da prekidaju svaku suradnju sa nama sa 1.1.2005.g. Zbog pritvika takvog pisama počeli smo štiti svoje interese na način da smo počeli prodavati robu sa lagera čija je prodajna vrijednost bila cca 20.000.000,00 kn a iz tog razloga i nismo naručivali dodatnu robu jer nam je suradnja otkazana, pa smo u 9. mjesecu prestali smo preuzimati robu i plaćati po proforma računima, mi nismo imali dug za robu već smo samo prestali kupovati novu robu zbog tog pisma. Trinaest dana nakon

dobivanja pisma koje stiglo 8.9.2004. mailom bio je sastanak na kojem su sudjelovali Marko Ugarković, Marolo Rosa i Davor Belka i od strane Johnson Wax i predstavništva a od strane Awt Franz Friedl, Miho Glavić, Saša Kolenko, Dubravka Poper, Nikola Cvjetković tu su se pokušali dogovoriti elementi raskida suradnje i to razgovaralo se o tome kako će se rasprodati lager robe Awt do kraja 2004., kako će Johnson Wax platiti Awtu rentanje automobila, te troškove marketinga i troškove insekticidne kampanje koju je Awt imao a Johnson Wax mu nije platio, saldiranje financijskog stanja internog budžeta do kraja suradnje, a za koji tvrdim da je to daljnji dokaz da Johnson Wax ima svoj novac kojim raspolaže unutar dobiti Awt-a, odnosno imati svoja sredstva znači da se radi o sredstvima kojima upravlja Johnson Wax i odlučuje kako će se ona trošiti unatoč toga što su sredstva kreirana u račun dobiti druge pravne osobe Awt-a. Šteta koja nam je nastala prekidom suradnje bez navođenja relevantnih razloga je u tome da je moja prodajna sila moji zaposlenici ostali bez prometa a time i razlike u cijeni za pokriće svojih troškova, 20 – 30 ljudi u skladištima mi je postalo prekobrojno, robu iz skladišta smo prodavali uz diskont na našu štetu jer nakon 1.1.2005. jedini dobavljač Johnson Wax proizvoda u Hrvatskoj postali su Croatia baterije, nama je trebala puna godina rada sa prekomjernim troškovima i bez tih 80.000.000,00 kn prometa dok smo doveli u prihvatljivu razinu bez Johnson Wax odnos troškova i prihoda.

Na upit punomoćnika tužitelja tko je radio kalkulaciju cijena, odgovora Marku Ugarković 1998. i 1999. a od 2000. Davor Belko i to putem maila Dubravka Pomper koja je menadžer unutar firme Awt-a zadužena za Johnson Wax proizvode. Mi nismo mogli slobodno kreirati cijene već nam je to nalagano putem maila iz predstavništva a svaku korist koju bi Awt mogao imati zbog jačanja tečaja kune prema EUR-u Awt je morao staviti na raspolaganje Johnson Wax na način da je Davor Belko obračunavao zarade Awt po zaradama iz kursnih razlika na svaki radni dan u godini i inzistirao da se ta sredstava pripišu saldu internog budžeta koji je pravo gledajući novac Awt a kojim je raspolagao Johnson Wax preko predstavništva.

Na upit punomoćnik tuženika tko je bio prisutan 4.11.1998. kojim se definirali početak poslovne suradnje, odgovora Luigi Pozzi direktor Johnson Wax iz Milana, Goranka Jarić šef predstavništva Johnson Wax u Zagrebu i uz mene, Saša Kolenko. Na daljnji upit da li ste u periodu poslovne suradnje sa Johnson Wax prodavali i proizvode drugih proizvođača, odgovora da. Na daljnji upit da li znate koji je udio iskazane dobiti prodajom proizvoda drugih proizvođača, odgovora promet Johnson Wax je bio vodeći a udio prometa ostalih dobavljača kao i troškovi bili su posebno vođeni pa se iz pogonskih bilaca može utvrditi promet, razlika u cijeni i pripadajućim troškovi za promet Johnson Wax tako je u odnosu na 80.000.000,00 kn bio isključivo promet Johnson Wax. Na daljnji upit da li vam je Johnson Wax plaćao proviziju za promet robe na hrvatskom tržištu, odgovora fakturirane su određene marketinške usluge Johnson Wax u Milanu, a smatram da je provizija plaćena kroz kreiranje internog budžeta unutar računa dobiti Awt-a a kojim je raspolagalo predstavništvo Johnson Wax. Da daljnji da li je konkretno plaćena provizija Johnson Wax. Awt za plasiranje tih proizvoda, na način da je unutar kalkulacije postojala rubrika mark up odnosno marža koji je propisivao Johnson Wax i time određivao koju proviziju Awt može imati prodajom njihove robe na Hrvatskom tržištu. Na daljnji upit zašto niste mogli raspolagati sa svojim novcem na svojem računa i koja su bila sredstva prisile prema vama, odgovora proizvod nam nisu htjeli prodati dok nismo pristali na njihovu kalkulaciju. Da li to znači da niste mogli kupiti robu u Italiji, odgovara je nismo dok nismo pristali na njihovu kalkulaciju a što je to vidljivo u mailovima. Na daljnji upit zašto nije preuzeo Awt narudžbe za 9. mjesec 2004. odgovora kao što sam prije naveo jer smo dobili pisani otkaz suradnje a i na sastanku 21.9.2004. raeno je da će Croatia baterije početi distribuirati robu Johnson Wax već od 10. mjeseca 2004. a ekskluzivno od 1.1.2005.g.

Na stranku nema daljnjih pitanja.

Slušao sam glasno kazivanje zapisničaru i nemam primjedaba na dio zapisnika koji sadrži moj iskaz.

Punomoćnik tužitelja predlaže sudu da mu dojeli kraći rok u kojem će dostaviti presliku preporučenog pisma Johnson Wax upućenog Awt 8.9.2004. a po potrebi i izvornik na uvid sudu.

Sud donosi

RJEŠENJE

Određuje se tužitelju rok od 8 dana u kojem će dostaviti presliku preporučenog pisma Johnson Wax upućenog Awt 8.9.2004., u primjerku za sud i tuženiku izravno preporučenim putem, te na uvid original na sljedeće određeno ročište.

Sud će donijeti odluku o primjeni mjerodavnog prava te prijedlogu o provedbi financijsko knjigovodstvenog vještačenja pisanim putem.

Dovršeno u 11,55 sati

SUDAC:

STRANKE

ZAPISNIČAR

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657

Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlašić Babić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić, Kristina Dragin Jelić, Janja Miličević

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj: P-5410/05

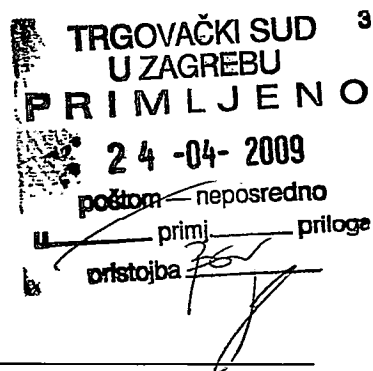
TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

2x, punomoć u spisu

I/ Tuženik se ovim podneskom očituje na dosadašnji tijek postupka te posebno na određeno financijsko vještačenje u ovom predmetu.

Naslovni sud je u ovom predmetu odredio financijsko vještačenje i to po predloženom vještaku od samog tužitelja, gospodinu Zrinku Ručeviću.

Činjenica da je naslovni Sud odredio financijsko vještačenje *po vještaku kojeg je više puta svojim podnescima predlagao sam tužitelj, unaprijed dovodi s razlogom u pitanje valjanost takvog nalaza.*

Tuženik se izričito protivi da izabrani vještak bude Zrinko Ručević jer je mišljenja da je sam naslovni Sud trebao odrediti osobu vještaka, a ne tužitelju i to bez pristanka tuženika, dozvoliti da bira tko će vještačenje izvršiti. Također, tuženik je tome više puta prigovarao na dosadašnjim raspravama kao i u svojim podnescima te će izboru vještaka nastaviti prigovarati do okončanja ovog postupka.

Nadalje, tuženik je mišljenja da je, radi ekonomičnosti postupka, prvenstveno trebalo odlučiti o samoj osnovanosti tužbenog zahtjeva, odnosno da li je tužbeni zahtjev osnovan, odrediti mjerodavno pravo, donijeti međupresudu o osnovanosti tužbenog zahtjeva, pa tek onda eventualno odrediti financijsko vještačenje.

Dokazi dostavljeni tijekom postupka nisu ničime dokazali osnovu tužiteljevog zahtjeva. U svojim podnescima, tužitelj i opet nije opisao o kojem bi se ugovoru u konkretnom slučaju radilo, a što je osnova da bi se u ovom predmetu nastavilo sa postupkom i odredilo financijsko vještačenje.

Nejasno je i koje će pravo kao mjerodavno primijeniti naslovni Sud u ovom predmetu, a to je pitanje koje je trebalo biti riješeno prije određenog financijskog vještačenja.

Tuženiku i dalje ostaje nejasno temeljem čega, odnosno kojih dokaza je naslovni Sud odredio financijsko vještačenje kao i temeljem kojeg prava će ga tumačiti.

Uz podnesak od 23.02.2009. godine tužitelj je priložio dopis na engleskom jeziku *bez da je uz isti priložio i njegov prijevod na hrvatski jezik po ovlaštenom sudskom tumaču.*

Dokaz: Uvid u podnesak tužitelja od 23.02.2009. godine

Ukoliko tužitelj drži da je navedeni dopis nešto dokazuje, onda je *tek tužbeni zahtjev neosnovan obzirom je nejasno zašto tužitelj potražuje naknadu štete od kolovoza 2004., a ne od 01.01.2005. godine kako stoji u samom dokumentu.*

Slijedom navedenog, obzirom se tužiteljev zahtjev temelji isključivo na zahtjevu na naknadu štete i izgubljene dobiti zbog navodnog raskida koji je navodno inicirao tuženik, *vidljivo je da je navedenim dokumentom sam tužitelj sebe dementirao jer proizlazi da je još od rujna 2004. godine znao za raskid koji je trebao nastupiti 01.01.2005. godine, međutim i dalje traži naknadu štete i za period prije toga, dakle počevši od kolovoza 2004. godine.*

Nigdje u svojim opširnim podnescima, *tužitelj nije objasnio zašto traži naknadu štete za jedan period, a prilaže dokument koji dokazuje nešto sasvim drugo.*

II/ Naslovni sud je odredio financijsko vještačenje u ovom predmetu bez da je tuženiku dao priliku da se očituje na zadnji opširni podnesak tužitelja (tuženik ga je zaprimio 03.04.2009. godine) koji ima osam strana plus priloge.

Naime, treba imati na umu činjenicu da je tuženik stranac te svaki podnesak tužitelja punomoćnik tuženika prevodi na talijanski jezik i dostavlja tuženiku na očitovanje i jednostavno tuženik nije imao primjeren rok za očitovanje na isti obzirom ga je preduhitrila odluka naslovnog Suda o financijskom vještačenju *te se predlaže naslovnom Sudu navedeno rješenje staviti izvan snage, dopustiti tuženiku kao strancu da se u primjerenom roku od 30 dana očituje na podnesak tužitelja.*

III/ Temeljem navedenog, tuženik ističe da se izričito protivi određenom financijskom vještačenju koje će provoditi vještak kojeg je predložio sam tužitelj, predlaže naslovnom Sudu odlučiti o prigovorima tuženika, dati tuženiku primjeren rok za očitovanje na podnesak tužitelja od 03.04.2009. godine, ponovno odlučiti o osobi vještaka, donijeti međupresudu kao i odluku o tome koje je pravo mjerodavno kako bi se uopće moglo nastaviti sa ovim postupkom.

Tuženik
zastupan po:

U Zagrebu, 22.04.2009. godine.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARIĆ I PARTNERI
Zagreb, B. Radićeva 3/b

ODVJETNICA
BILJANA ČULAP
ZAGREB, Borićeva 5b

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlašić Babić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić, Kristina Dragin Jelić

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj: P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

2x, punomoć u spisu, 1x primjerak izravno punomoćniku
tužitelja

I Tuženik se ovim podneskom očituje na podnesak tužitelja od 24.08.2009.godine te zaprimljeno knjigovodstveno-financijsko vještačenje izrađeno po stalnom sudskom vještaku za financije-knjigovodstvo Zrinku Ručeviću.

II Tuženik ističe da tužitelj u navednom podnesku ponavlja iste navode na koje se tuženik već očitovao, a obzirom da raznorazne prozivke koje se provlače kroz cijeli tužiteljev podnesak nisu predmet ovog postupka, tuženik će se očitovati samo na sljedeće.

Tužitelj u navedenom podnesku navodi kako tuženik nema uporište u zakonu protiviti se tužiteljevom izboru vještaka. Tuženik upućuje tužitelja na zakonsku odredbu člank 251.st.2 Zakona o parničnom postupku koja propisuje da prije nego što sud odredi koje će osobe uzeti za vještake o tome će saslušati stranke. Budući da o istome stranke nisu saslušane, osnovan je prigovor tuženika na osobu vještaka.

Dakle, tuženik opetovano, kao i u svojem podnesku od 22.04.2009.godine ističe prigovor u pogledu izbora osobe vještaka budući da prije nego što je naslovni Sud odredio osobu vještaka nije o istome saslušao stranke. Navedeni vještak predložen je od strane tužitelja u brojim podnescima tužitelja, tuženik se osobi vještaka u cijelosti protivio i protivi se budući da dovodi u pitanje nepristranost ovako izrađenog nalaza. Samim time što je isti predložen od strane tužitelja, za tuženika je dovedena u pitanje nepristranost vještaka.

III Tuženik također ističe prigovor na sam postupak vještačenja. Parnične stranke imaju pravo prisustvovati vještačenju, međutim, tuženika nitko nije obavijestio o danu i mjestu vještačenja budući da na istom prisustvovao financijski stručnjak tuženika. U vještvu je vještak istaknuo da je obavio uvid u poslovne knjige i izvještaje o poslovanju tužitelja u koje tuženik nije imao niti ima uvid te stoga tuženik i ističe navedeni prigovor obzirom da tuženik nije imao uvid u cjelokupnu dokumentaciju temeljem koje je izrađen nalaz i mišljenje vještaka.

IV Što se tiče samog nalaza i mišljenja vještaka, tuženik ponavlja da nije imao uvid u predmet vještačenja te u cijelosti osporava Nalaz i mišljenje vještaka.

Zadatak vještaka bio je očitovati se na okolnost visine štete u odnosu na direktnu štetu i izmaklu dobit i o dužini trajanja, opsega i visine štete. Prilikom izrade nalaza i mišljenja vještaku je dano u zadatak uzeti u obzir poslovanje tužitelja i tuženika u odnosu na ukupno poslovanje tužitelja iz **PRETHODNIH GODINA.**

Vještak navodi kako je za odgovaranje na postavljene zadatke obavio uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja u *razdoblju od 2002. do 2004. godine* (prvi odlomak stranice 2. Nalaza).

Nejasno je zašto je vještak izvršio uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja isključivo za razdoblje od 2002. do 2004. godine. Naime, zakonski zastupnik tužitelja, na saslušanju dana 21.01.2009. godine izjavio je kako slijedi: „*poslovni odnos sa tuženikom je počeo u 11. mjesecu 1998. godine...*“

Dakle, vještak je trebao izvršiti uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja i za 1999., 2000. i 2001. godinu. Nigdje u nalazu i mišljenju nije objašnjeno zašto su uzete samo godine od 2002. pa do 2004. te zašto bi isključivo godine obrađene u Nalazu bile „prethodne godine“.

Stoga je nalaz i mišljenje vještaka nepotpun, a slijedom toga i nejasan.

Iz pobrojane dokumentacije vidljivo je da je vještak izvršio uvid u analitičku knjigovodstvenu evidenciju poslovanja tužitelja sa tuženikom samo za 2003. i 2004. poslovnu godinu.

Nejasno je od kuda su dobiveni iznosi o poslovanju tužitelja sa tuženikom za 2002. godinu, a koji se nalaze u Tabeli 2 te se moli očitovanje vještaka na navedeni prigovor.

U Tabeli 2 također stoji da je postotak tuženika u ukupnim prihodima tužitelja bio oko 10% iz čega proizlazi da tuženik nikako ne može biti odgovoran za pad ukupne bruto dobiti tužitelja obzirom se radi isključivo o 10% učešća u cjelokupnim prihodima tužitelja.

Zaključak koji se logično nameće jest da su na pad ukupne bruto dobiti tužitelja utjecali neki drugi faktori obzirom da postotak od 10% nikako ne može biti pokazatelj niti dokaz da bi tužitelj u 2004. godini zaradio jednako kao i u 2002. i 2003. godini, a kako to pretpostavlja vještak. Tuženik namjerno koristi riječ pretpostavlja budući je vještak na stranici 5. upotrijebio baš taj izraz.

U istoj Tabeli 2 navodi se razlika u cijeni za cijelu distribuciju tužitelja odnosno sve programe koje je tužitelj prodavao u to vrijeme te razlika u cijeni odvojeno za tuženika s ciljem prikazivanja da tuženik u ukupnoj razlici u cijeni sudjeluje s većim postotkom od drugih.

Vještak navedenu tvrdnju temelji isključivo na učešću razlike u cijeni tužitelja u poslovanju s tuženikom. Međutim, isključivo razlika u cijeni ne može biti jedini pokazatelj udjela u dobiti obzirom da na visinu dobiti utječu i ukupni troškovi koje je pri tome tužitelj imao, a isti uopće nisu iskazani u odnosu na tuženika.

Zaposleno prodajno osoblje, skladište, transport i ostale službe, tužitelj nije imao da bi prodavao isključivo robu koju je kupio od tuženika, već i za prodaju asortimana ostalih kompanija s kojima je

Tuženik ističe kako se iz knjiga tužitelja ne mogu odvojiti koje je točno troškove prodajnog osoblja, skladišta i transporta tužitelj imao isključivo za prodaju robe koju je kupio od tuženika, te se samim time ne može iskazati koliko je učešće u bruto dobiti tužitelj imao prodajom robe koju je kupio od tuženika.

Moguće je da je baš zbog prodaje robe koju je kupovao od tuženika imao najveće troškove, što bi svakako imalo utjecaj na visinu dobiti na način da bi ista bila puno manja.

Dakle, bez kalkulacije troškova koje je tužitelj imao za prodaju robe koju je kupio od tuženika nikako se ne može iskazati koliko je učešće u dobiti imao tužitelj prodajom robe koju je kupio od tuženika tako da je Nalaz u navedenom dijelu nepotpun pa samim time i netočan.

Bruto dobit u navedenoj Tabeli 2 navedena je samo za tuženika bez usporedbi sa drugim programima koje je tužitelj prodavao čime ostaje nejasno zašto Nalaz vještaka sadrži usporedbu razlike u cijeni dok ne sadrži usporedbu za bruto dobit sa drugim segmentima koje je tužitelj prodavao.

Nadalje, na strani broj 3 Nalaza vještaka, prvi odjeljak se odnosi na poslovanje tužitelja za razdoblje od 2001. do 2003. godine te su nam u istome prezentirani iznosi koji su identični zadnjem odjeljku na istoj strani, a koji se odnosi na poslovanje segmenta distribucije tužitelja u razdoblju od 2002. do 2003. godine.

Slijedom navedenog proizlazi da bi poslovanje tužitelja u razdoblju od 2001. do 2003. godine bilo identično poslovnju segmenta distribucije tužitelja u razdoblju od 2002. do 2003. godine, a očito je da se radi i o različitom razdoblju i o različitom opsegu poslovanja. Izneseno je kontradiktorno i tablicama koje se nalaze u nalazu i mišljenju vještaka.

I u ovom dijelu nalaz vještaka je nejasan i kontradiktoran.

Što se tiče navoda na stranici broj 5 nalaza i mišljenja vještaka, isti navodi sljedeće:

„Iz navedenih pokazatelja razvidno je da je tijekom 2004. godine, iako je pad prihoda tužitelja u poslovanju s tuženikovim proizvodima iznosio nešto manje od 5.000.000,00 kn (u usporedbi s 2003. godinom), pad razlike u cijeni nije bio je znatno veći (gledano relativne omjere) i iznosio je 2.155.140,34 kn.“

Nije jasno da li je pad razlike u cijeni bio znatno veći ili nije.

Vještak se nadalje, elaborirajući o padu razlike u cijeni upustio u raspravljanje na način da je iznio sljedeće:

„Do navedenoga je došlo stoga što je tužitelj, uslijed raskida predmetne poslovne suradnje, svu neprodanu zalihu prenio na novog distributera, s nikakvom, odnosno vrlo malom razlikom u cijeni.“

Ovaj odlomak pokazuje da se vještak upustio u raspravljanje o spornim pravnim činjenicama u ovom predmetu, iako je zadatak vještaka utvrđivati isključivo NEPRAVNE ČINJENICE.

Vještak je sporne pravne činjenice, o kojima nema pravno znanje, utvrdio bez da mu je isto dano u zadatak. Vještak navodi da je zbog raskida suradnje svu neprodanu zalihu prenio na novog distributera što nije točno jer suradnja nije raskinuta, tužitelj je i dalje mogao kupovati robu kod tuženika po identičnim cijenama te je robu koju je već kupio mogao prodavati kako je htio jer je njegovo vlasništvo. Kupljenu robu nije trebao „prenijeti na novog distributera“ pa slijedom toga tuženik tužitelju ne može biti odgovoran za pad razlike u cijeni. Vještak ne navodi na temelju kojih isprava i dokaza iznosi ove tvrdnje stoga se predlaže vještaku dostaviti dokaze iz kojih bi bilo vidljivo da je tužitelj „prenio neprodanu zalihu na novog distributera“ te da objasni na koji način je to utvrdio.

Osim toga, nejasno je što je vještak točno utvrdio iz knjigovodstvene evidencije poslovanja tužitelja s kupcem Croatia baterije d.o.o. za 2004. godinu.

U nalazu vještaka nedostaje koliko računa i u kojim iznosima je tužitelj izdao kupcu Croatia baterije d.o.o. tijekom 2004. godine. Točnije, nigdje u nalazu niti u mišljenju vještaka nije istaknuto o kojem se iznosu prodanih zaliha radi čime je i opet predmetan nalaz vještaka nepotpun.

Kao što smo već prije naglasili, isključivo je sam tužitelj odlučio ne kupovati više robu od tuženika.

Međutim, nije zadatak vještaka da donosi takve zaključke.

Zaključno vještak objašnjava da je izračun pretpostavljene neostvarene razlike u cijeni tužitelja iz poslovanja s tuženikom iskazao na bazi podataka o ostvarenim razlikama u cijeni jer da isti daju realno polazište za tražene izračune.

Tuženik u cijelosti osporava da bi isključivo ostvarene razlike u cijeni davale realno polazište za tražene izračune. Tuženik ponavlja da isključivo razlika u cijeni ne može biti jedini pokazatelj udjela u dobiti obzirom da na visinu dobiti utječu i ukupni troškovi koje je pri tome tužitelj imao, a isti uopće nisu iskazani u odnosu na tuženika.

Tuženik ponovno ističe da zaposleno prodajno osoblje, skladište, transport i ostale službe, tužitelj nije imao da bi prodavao isključivo robu koju je kupio od tuženika, već i za prodaju asortimana ostalih kompanija s kojima je poslovao.

Dakle, nemoguće je imati samo polazište u razlici u cijeni za izradu ovog Nalaza budući da ista ne daje realnu sliku o ostvarenoj bruto dobiti koju bi tužitelj imao prodajom robe koju je kupio od tuženika. Takav način izračuna je nepotpun jer izostavlja vrlo važne faktore kao što su troškovi koje je tužitelj imao u odnosu na prodaju robe koju je kupio od tuženika, uvjeti na tržištu (npr. povećani rabati) izravno će utjecati na razliku u cijeni, a samim time i na dobit dok će troškovi poslovanja (povećanje troškova za plaće, viša cijena transporta, veća cijena kapitala), utjecati na smanjenje dobiti.

Slijedom toga, temeljem izračuna pretpostavljene razlike u cijeni kako je to napravljeno u ovom vještačkom nalazu, dobiveni su neutemeljeni izračuni navodnog neostvarenog pokrivača troškova i neostvarene bruto dobiti tužitelja.

Tuženik također u cijelosti osporava iznesenu pretpostavku vještaka da bi iz poslovanja s tuženikom tužitelj ostvario najmanje rezultate poslovanja prethodne poslovne godine, dakle najmanje onu razliku u cijeni koju je ostvario u 2003. godini jer je i opet nejasno od kuda to vještak pretpostavlja. Vještak ničime nije objasnio zašto bi ta njegova pretpostavka bila točna kada znamo da su možda 2004. godine bili drugačiji uvjeti na tržištu nego što su to bili 2003. godine, a o čemu bi, da se to točno utvrdi, također trebalo provesti vještačenje.

Nalaz vještaka ne daje odgovor na pitanja da li su 2004. godine uvjeti na tržištu doista bili kao i 2003. godine da bi iznesena pretpostavka bila točna. U tom smislu Nalaz vještaka je trebao sadržavati podatke o rabatima za 2003. i 2004. godinu koji izravno utječu na razliku u cijeni te je trebao sadržavati podatke o troškovima poslovanja za te dvije godine. Budući da navedene analize nema, Nalaz vještaka je nepotpun.

V Temeljem svega gore navedenog, tuženik ističe da u cijelosti osporava navedeni nalaz i mišljenje vještaka te traži obnovu vještačenja u ovom predmetu.

Tuženik
zastupan po:

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Đorđićeva 3b

U Zagrebu, 22.09.2009. godine.

podano me
ročište 1/4/15

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić, Antonija Vlašić Babić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić, Kristina Dragin Jelić

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj: P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

2x, punomoć u spisu, 1 x primjerak izravno punomoćniku
tužitelja

I Tuženik se ovim podneskom očituje na podnesak tužitelja od 24.08.2009.godine te zaprimljeno knjigovodstveno-financijsko vještačenje izrađeno po stalnom sudskom vještaku za financije-knjigovodstvo Zrinku Ručeviću.

II Tuženik ističe da tužitelj u navednom podnesku ponavlja iste navode na koje se tuženik već očitovao, a obzirom da raznorazne prozivke koje se provlače kroz cijeli tužiteljev podnesak nisu predmet ovog postupka, tuženik će se očitovati samo na sljedeće.

Tužitelj u navedenom podnesku navodi kako tuženik nema uporište u zakonu protiviti se tužiteljevom izboru vještaka. Tuženik upućuje tužitelja na zakonsku odredbu člank 251.st.2 Zakona o parničnom postupku koja propisuje da prije nego što sud odredi koje će osobe uzeti za vještake o tome će saslušati stranke. Budući da o istome stranke nisu saslušane, osnovan je prigovor tuženika na osobu vještaka.

Dakle, tuženik opetovano, kao i u svojem podnesku od 22.04.2009.godine ističe prigovor u pogledu izbora osobe vještaka budući da prije nego što je naslovni Sud odredio osobu vještaka nije o istome saslušao stranke. Navedeni vještak predložen je od strane tužitelja u brojim podnescima tužitelja, tuženik se osobi vještaka u cijelosti protivio i protiv se budući da dovodi u pitanje nepristranost ovako izrađenog nalaza. Samim time što je isti predložen od strane tužitelja, za tuženika je dovedena u pitanje nepristranost vještaka.

III Tuženik također ističe prigovor na sam postupak vještačenja. Parnične stranke imaju pravo prisustvovati vještačenju, međutim, tuženika nitko nije obavijestio o danu i mjestu vještačenja budući bi na istom prisustvovao financijski stručnjak tuženika. U vještvu je vještak istaknuo da je obavio uvid u poslovne knjige i izvještaje o poslovanju tužitelja u koje tuženik nije imao niti ima uvid te stoga tuženik i ističe navedeni prigovor obzirom da tuženik nije imao uvid u cjelokupnu dokumentaciju temeljem koje je izrađen nalaz i mišljenje vještaka.

IV Što se tiče samog nalaza i mišljenja vještaka, tuženik ponavlja da nije imao uvid u predmet vještačenja te u cijelosti osporava Nalaz i mišljenje vještaka.

Zadatak vještaka bio je očitovati se na okolnost visine štete u odnosu na direktnu štetu i izmaklu dobit i o dužini trajanja, opsega i visine štete. Prilikom izrade nalaza i mišljenja vještaku je dano u zadatak uzeti u obzir poslovanje tužitelja i tuženika u odnosu na ukupno poslovanje tužitelja iz PRETHODNIH GODINA.

Vještak navodi kako je za odgovaranje na postavljene zadatke obavio uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja u *razdoblju od 2002. do 2004. godine* (prvi odlomak stranice 2. Nalaza).

Nejasno je zašto je vještak izvršio uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja isključivo za razdoblje od 2002. do 2004. godine. Naime, zakonski zastupnik tužitelja, na saslušanju dana 21.01.2009. godine izjavio je kako slijedi: „*poslovni odnos sa tuženikom je počeo u 11. mjesecu 1998. godine...*“

Dakle, vještak je trebao izvršiti uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja i za 1999., 2000. i 2001. godinu. Nigdje u nalazu i mišljenju nije objašnjeno zašto su uzete samo godine od 2002. pa do 2004. te zašto bi isključivo godine obrađene u Nalazu bile „prethodne godine“.

Stoga je nalaz i mišljenje vještaka nepotpun, a slijedom toga i nejasan.

Iz pobrojane dokumentacije vidljivo je da je vještak izvršio uvid u analitičku knjigovodstvenu evidenciju poslovanja tužitelja sa tuženikom samo za 2003. i 2004. poslovnu godinu.

Nejasno je od kuda su dobiveni iznosi o poslovanju tužitelja sa tuženikom za 2002. godinu, a koji se nalaze u Tabeli 2 te se moli očitovanje vještaka na navedeni prigovor.

U Tabeli 2 također stoji da je postotak tuženika u ukupnim prihodima tužitelja bio oko 10% iz čega proizlazi da tuženik nikako ne može biti odgovoran za pad ukupne bruto dobiti tužitelja obzirom se radi isključivo o 10% učešća u cjelokupnim prihodima tužitelja.

Zaključak koji se logično nameće jest da su na pad ukupne bruto dobiti tužitelja utjecali neki drugi faktori obzirom da postotak od 10% nikako ne može biti pokazatelj niti dokaz da bi tužitelj u 2004. godini zaradio jednako kao i u 2002. i 2003. godini, a kako to pretpostavlja vještak. Tuženik namjerno koristi riječ pretpostavlja budući je vještak na stranici 5. upotrijebio baš taj izraz.

U istoj Tabeli 2 navodi se razlika u cijeni za cijelu distribuciju tužitelja odnosno sve programe koje je tužitelj prodavao u to vrijeme te razlika u cijeni odvojeno za tuženika s ciljem prikazivanja da tuženik u ukupnoj razlici u cijeni sudjeluje s većim postotkom od drugih.

Vještak navedenu tvrdnju temelji isključivo na učešću razlike u cijeni tužitelja u poslovanju s tuženikom. Međutim, isključivo razlika u cijeni ne može biti jedini pokazatelj udjela u dobiti obzirom da na visinu dobiti utječu i ukupni troškovi koje je pri tome tužitelj imao, a isti uopće nisu iskazani u odnosu na tuženika.

Zaposleno prodajno osoblje, skladište, transport i ostale službe, tužitelj nije imao da bi prodavao isključivo robu koju je kupio od tuženika, već i za prodaju asortimana ostalih kompanija s kojima je

Tuženik ističe kako se iz knjiga tužitelja ne mogu odvojiti koje je točno troškove prodajnog osoblja, skladišta i transporta tužitelj imao isključivo za prodaju robe koju je kupio od tuženika, te se samim time ne može iskazati koliko je učešće u bruto dobiti tužitelj imao prodajom robe koju je kupio od tuženika.

Moguće je da je baš zbog prodaje robe koju je kupovao od tuženika imao najveće troškove, što bi svakako imalo utjecaj na visinu dobiti na način da bi ista bila puno manja.

Dakle, bez kalkulacije troškova koje je tužitelj imao za prodaju robe koju je kupio od tuženika nikako se ne može iskazati koliko je učešće u dobiti imao tužitelj prodajom robe koju je kupio od tuženika tako da je Nalaz u navedenom dijelu nepotpun pa samim time i netočan.

Bruto dobit u navedenoj Tabeli 2 navedena je samo za tuženika bez usporedbi sa drugim programima koje je tužitelj prodavao čime ostaje nejasno zašto Nalaz vještaka sadrži usporedbu razlike u cijeni dok ne sadrži usporedbu za bruto dobit sa drugim segmentima koje je tužitelj prodavao.

Nadalje, na strani broj 3 Nalaza vještaka, prvi odjeljak se odnosi na poslovanje tužitelja za razdoblje od 2001. do 2003. godine te su nam u istome prezentirani iznosi koji su identični zadnjem odjeljku na istoj strani, a koji se odnosi na poslovanje segmenta distribucije tužitelja u razdoblju od 2002. do 2003. godine.

Slijedom navedenog proizlazi da bi poslovanje tužitelja u razdoblju od 2001. do 2003. godine bilo identično poslovanju segmenta distribucije tužitelja u razdoblju od 2002. do 2003. godine, a očito je da se radi i o različitom razdoblju i o različitom opsegu poslovanja. Izneseno je kontradiktorno i tablicama koje se nalaze u nalazu i mišljenju vještaka.

I u ovom dijelu nalaz vještaka je nejasan i kontradiktoran.

Što se tiče navoda na stranici broj 5 nalaza i mišljenja vještaka, isti navodi sljedeće:

„Iz navedenih pokazatelja razvidno je da je tijekom 2004. godine, iako je pad prihoda tužitelja u poslovanju s tuženikovim proizvodima iznosio nešto manje od 5.000.000,00 kn (u usporedbi s 2003. godinom), pad razlike u cijeni nije bio je znatno veći (gledano relativne omjere) i iznosio je 2.155.140,34 kn.“

Nije jasno da li je pad razlike u cijeni bio znatno veći ili nije.

Vještak se nadalje, elaborirajući o padu razlike u cijeni upustio u raspravljanje na način da je iznio sljedeće:

„Do navedenoga je došlo stoga što je tužitelj, uslijed raskida predmetne poslovne suradnje, svu neprodanu zalihu prenio na novog distributera, s nikakvom, odnosno vrlo malom razlikom u cijeni.“

Ovaj odlomak pokazuje da se vještak upustio u raspravljanje o spornim pravnim činjenicama u ovom predmetu, iako je zadatak vještaka utvrđivati isključivo NEPRAVNE ČINJENICE.

Vještak je sporne pravne činjenice, o kojima nema pravno znanje, utvrdio bez da mu je isto dano u zadatak. Vještak navodi da je zbog raskida suradnje svu neprodanu zalihu prenio na novog distributera što nije točno jer suradnja nije raskinuta, tužitelj je i dalje mogao kupovati robu kod tuženika po identičnim cijenama te je robu koju je već kupio mogao prodavati kako je htio jer je njegovo vlasništvo. Kupljenu robu nije trebao „prenijeti na novog distributera“ pa slijedom toga tuženik tužitelju ne može biti odgovoran za pad razlike u cijeni. Vještak ne navodi na temelju kojih isprava i dokaza iznosi ove tvrdnje stoga se predlaže vještaku dostaviti dokaze iz kojih bi bilo vidljivo da je tužitelj „prenio neprodanu zalihu na novog distributera“ te da objasni na koji način je to utvrdio.

Osim toga, nejasno je što je vještak točno utvrdio iz knjigovodstvene evidencije poslovanja tužitelja s kupcem Croatia baterije d.o.o. za 2004. godinu.

U nalazu vještaka nedostaje koliko računa i u kojim iznosima je tužitelj izdao kupcu Croatia baterije d.o.o. tijekom 2004. godine. Točnije, nigdje u nalazu niti u mišljenju vještaka nije istaknuto o kojem se iznosu prodanih zaliha radi čime je i opet predmetan nalaz vještaka nepotpun.

Kao što smo već prije naglasili, isključivo je sam tužitelj odlučio ne kupovati više robu od tuženika.

Međutim, nije zadatak vještaka da donosi takve zaključke.

Zaključno vještak objašnjava da je izračun pretpostavljene neostvarene razlike u cijeni tužitelja iz poslovanja s tuženikom iskazao na bazi podataka o ostvarenim razlikama u cijeni jer da isti daju realno polazište za tražene izračune.

Tuženik u cijelosti osporava da bi isključivo ostvarene razlike u cijeni davale realno polazište za tražene izračune. Tuženik ponavlja da isključivo razlika u cijeni ne može biti jedini pokazatelj udjela u dobiti obzirom da na visinu dobiti utječu i ukupni troškovi koje je pri tome tužitelj imao, a isti uopće nisu iskazani u odnosu na tuženika.

Tuženik ponovno ističe da zaposleno prodajno osoblje, skladište, transport i ostale službe, tužitelj nije imao da bi prodavao isključivo robu koju je kupio od tuženika, već i za prodaju asortimana ostalih kompanija s kojima je poslovao.

Dakle, nemoguće je imati samo polazište u razlici u cijeni za izradu ovog Nalaza budući da ista ne daje realnu sliku o ostvarenoj bruto dobiti koju bi tužitelj imao prodajom robe koju je kupio od tuženika. Takav način izračuna je nepotpun jer izostavlja vrlo važne faktore kao što su troškovi koje je tužitelj imao u odnosu na prodaju robe koju je kupio od tuženika, uvjeti na tržištu (npr. povećani rabati) izravno će utjecati na razliku u cijeni, a samim time i na dobit dok će troškovi poslovanja (povećanje troškova za plaće, viša cijena transporta, veća cijena kapitala), utjecati na smanjenje dobiti.

Slijedom toga, temeljem izračuna pretpostavljene razlike u cijeni kako je to napravljeno u ovom vještačkom nalazu, dobiveni su neutemeljeni izračuni navodnog neostvarenog pokriva troškova i neostvarene bruto dobiti tužitelja.

Tuženik također u cijelosti osporava iznesenu pretpostavku vještaka da bi iz poslovanja s tuženikom tužitelj ostvario najmanje rezultate poslovanja prethodne poslovne godine, dakle najmanje onu razliku u cijeni koju je ostvario u 2003. godini jer je i opet nejasno od kuda to vještak pretpostavlja. Vještak ničime nije objasnio zašto bi ta njegova pretpostavka bila točna kada znamo da su možda 2004. godine bili drugačiji uvjeti na tržištu nego što su to bili 2003. godine, a o čemu bi, da se to točno utvrdi, također trebalo provesti vještačenje.

Nalaz vještaka ne daje odgovor na pitanja da li su 2004. godine uvjeti na tržištu doista bili kao i 2003. godine da bi iznesena pretpostavka bila točna. U tom smislu Nalaz vještaka je trebao sadržavati podatke o rabatima za 2003. i 2004. godinu koji izravno utječu na razliku u cijeni te je trebao sadržavati podatke o troškovima poslovanja za te dvije godine. Budući da navedene analize nema, Nalaz vještaka je nepotpun.

V Temeljem svega gore navedenog, tuženik ističe da u cijelosti osporava navedni nalaz i mišljenje vještaka te traži obnovu vještačenja u ovom predmetu.

Tuženik
zastupan po:

**ODVJETNICA
BLAZENKA ČULAP
ZAGREB, Đorđićeva 3^a**

U Zagrebu, 22.09.2009. godine.

Z A P I S N I / K

Dana 23.09.2009.

O održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

pravna stvar:

Prisutni od suda

Predsjednik vijeća- sudac :

Božena Zajec

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb

TUŽENIK: JOHNSON WAX S.p.A. Italija

RADI: naknada štete

Zapisničar:

Danijela Tomac

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 9,20 i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Miho Glavić zakonski zastupnik uz odvjetnike Kristijan Galić i Krešimir Lisak

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulap odvjetnica

Utvrđuje se da je na ročište pristupio stalni sudski vještak za knjigovodstvo, računovodstvo i financije Zrinko Ručević.

Punomoćnik tuženika prilaže u spis, za tužitelja i vještaka podnesak.

Sud donosi

r j e š e n j e

U ovoj pravnoj stvari kao mjerodavno pravo primijenit će se hrvatsko pravo.

Odvjetnici punomoćnika ostaju kod tužbenog zahtjeva iz podneska od 07.10.2008.g., te posebice kod navoda iz podneska od 21.8.2009.g. kojim se tužitelj očitovao na nalaz vještaka na koji ne stavlja primjedbe, te isti prihvaća u cijelosti. U odnosu na danas zaprimljen podnesak tuženika predlaže da sud odredi kraći rok radi očitovanja.

Punomoćnik tuženika ostaje kod odgovora na tužbu, očitovanja tijekom postupka. Ostaje kod prigovora glede imenovanog vještaka iz razloga što sukladno čl. 251 st. 2 ZPP sud nije saslušao stranke prije nego je odredio koje će osobe uzeti za vještake. Obzirom na današnje rješenje kojim je utvrđeno mjerodavno pravo ističemo da u cijelosti osporavamo osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, a što se tiče samog nalaza vještaka istom se u cijelosti protivimo po prigovorima kako je to opisano u t. 4 tuženikovog podneska danas predanog na ročištu.

Sud donosi

r j e š e n j e

Vještaku se određuje rok od 8 dana u kojem će se očitovati na podnesak tuženika koji je predan na današnjem ročištu u primjerku za sud i tužitelju i tuženiku izravno preporučenim putem.

Određuje se tužitelju rok od 8 dana u kojem će se očitovati na podnesak tuženika koji je zaprimio na današnjem ročištu u primjerku za sud i tuženiku izravno preporučenim putem.

Današnje ročište odgađa se, sljedeće se određuje za

15. prosinca 2009. u 10,00 sati, soba br. 55/III

Što prisutni punomoćnici stranaka i vještak primaju na znanje i neće se posebno pozvati.

Dovršeno u 9,40 sati

ZAPISNIČAR

SUDAC:

STRANKE

Z A P I S N I K

Dana 15.12.2009.

O održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

pravna stvar:

Predsjednik vijeća- sudac :

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb

Božena Zajec

TUŽENIK: JOHNSON WAX s.p.a. Italija

RADI: plateža

Zapisničar:

Lidija Klinčić

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: odvjetnici Kristijan Galić i Krešimir Lisak

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulak, odvjetnica

Utvrđuje se da je na ročište pristupio stalni sudski vještak Zrinko Ručević.

Punomoćnicima stranaka uručuje se podnesak vještaka dopunsko knjigovodstveno vještačenje od 04.12.2009. god.

Stranke suglasno predlažu odgodu ročišta radi očitovanja na dopunsko vještačenje.

Sud donosi

R j e š e n j e

Današnje ročište neće se održati, slijedeće se određuje za

Dan 03. veljače 2010. god. u 10,00 sati

Što prisutni pun. stranaka i vještak primaju na znanje i neće se posebno pozvati.

Određuje se strankama da se očituju na dopunsko vještačenje u primjerku za sud i međusobno preporučenim putem, kao i da eventualne primjedbe na dopunsko knjigovodstveno vještačenje upute sudu i izravno vještaku preporučenim putem.

Dovršeno u 10,15 sati

ZAPISNIČAR

SUDAC:

STRANKE

T.P. vještaka 27.01.10.

[Handwritten signature]
27.1.2010.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić, Kristina Dragin Jelić

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj: P-5410/05

HITNO!!! ROČIŠTE!!!

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
27-01-2010
poštom — neposredno
 primj prihg.
pristojba

2x sudu, 1 primjerak dostavljen izravno punomoćniku tužitelja, 1x dostavljen izravno vještaku

I Tuženik se ovim podneskom očituje na dostavljeno dopunsko knjigovodstveno-financijsko vještačenje od dana 04.12.2009.godine.

Unatoč očitovanju vještaka na prigovor tuženika o izboru istog u ovom predmetu, *tuženik i dalje ističe prigovor u pogledu izbora osobe vještaka* budući da prije nego što je naslovni Sud odredio osobu vještaka nije o istome saslušao stranke.

Tuženik ističe da se radi o procesnom prigovoru tuženika o kojemu treba odlučiti naslovni sud na način da odredi obnovu vještačenja u ovom predmetu. Stoga, na navedeni prigovor tuženika vještak se nije trebao očitovati. Tuženik ističe da je navedeni vještak predložen od strane tužitelja u brojim njegovim podnescima, a što je suprotno čl.251.st.2. Zakona o parničnom postupku.

U prilog navednom govori i Stručni rad Nikole Opatića, suca Županijskog suda u Velikoj Gorici, pod naslovom: *Vještaci-dokazno sredstvo u građanskom parničnom postupku* u kojem, na stranici broj 6. ističe sljedeće:

Nadalje, sukladno članku 251. stavak 2. ZPP-a, prije nego što parnični sud odredi koje će osobe uzeti za vještake, o tome će saslušati stranke, a samo u hitnim slučajevima sud može odrediti osobu vještaka bez da provede saslušanje stranka o osobi kojoj namjerava povjeriti obavljanje usluge pružanja pomoći o stručnim znanjima sa kojima sud ne raspolaže (sudski vještak).

Budući ovdje nije bilo nikakve hitnosti, tuženik smatra da je i ovim stručnim mišljenjem dokazao opravdanost svoga prigovora na osobu vještaka.

Što se tiče vještakovog navoda kako tuženika nije bio dužan pozvati kad je vršio vještačenje poslovnih knjiga tužitelja jer da to u njegovim dugim godinama u kojima se bavi vještačenjima nije

obavljao uz prisutnost druge stranke u postupku, tuženik vještaka upućuje također na Stručni rad Nikole Opatića, suca Županijskog suda u Velikoj Gorici, pod naslovnom *Vještaci-dokazno sredstvo u građanskom parničnom postupku* u kojem, na stranici broj 6, piše sljedeće:

Stranke imaju pravo da prisustvuju vještačenju, kao i da vještaku upućuju pitanja i podnose potrebnu dokumentaciju (isprave) s kojom raspolažu – naravno posredstvom suda – čime se postižu uvjeti za što potpunije razjašnjavanje i utvrđivanje činjenica važnih za objektivnu i stručan nalaz i mišljenje vještaka.

Punomoćnik tuženika ističe da su stranke koje je on zastupao, prisustvovala vršenju više knjigovodstvenih vještačenja, bilo na mjestu tuženika ili tužitelja, odnosno vještak je uredno obavijestio o danu, mjestu i vremenu održavanja vještačenja, pa je na parničnim strankama bilo da odluče hoće li prisustvovati istome ili ne.

Stoga tuženik i **dalje ističe prigovor da je o danu, vremenu i mjestu vještačenja trebao biti obavješten od strane vještaka.**

Vještak kao opravdanje da tuženika nije trebao zvati na vještačenje, navodi „*tuženik je imao direktan utjecaj na formiranje prodajnih cijena pojedinih proizvoda, tako da je i taj segment tužiteljevog poslovanja tuženiku bio poznat*“.

Pitanje je od kuda vještaku ovaj podatak. Od kuda je taj podatak vještaku točno vidljiv iz tužiteljevih knjigovodstvenih knjiga? Predlaže se vještaku točno odrediti iz kojih dokumenata, koje je naveo na stranici 2. svog vještva je ovo utvrdio.

Odnosno, budući da se vještak na konkretnu dokumentaciju iz koje bi to bilo vidljivo nije pozvao, iz iznesene rečenice je vidljiva **pristranost vještaka** jer isti tvrdi da je tuženik imao direktan utjecaj na formiranje prodajnih cijena tužitelja, a to je upravo ono što tužitelj pokušava dokazati u ovom postupku. Tuženik ističe da nije nikako mogao imati direktan utjecaj na robu koju je tužitelj sam kupio i platio u Italiji i koja roba je samim time postala vlasništvo tužitelja.

Stoga se predlaže naslovnom Sudu navedeni prigovor tuženika uzeti u obzir pri donošenju odluke o obnovi vještačenja.

Vještak ističe kako su temeljni financijski izvještaji (račun dobiti i gubitka, bilanca i dr.) javno dostupni podaci za svako trgovačko društvo, međutim, propušta navesti kako tuženik nije imao uvida u točne podatke o dobiti po pojedinim principalima čije je asortimane tužitelj prodavao. **Upravo zato je vještvo nepotpuno, a samim time i tuženiku nepoznato te je na isto tuženik trebao biti pozvan.**

Na prigovor tuženika da je nejasno zašto je vještak izvršio uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja isključivo za razdoblje od 2002-2004. godine, vještak ističe da je tako uobičajeno obuhvatiti nekoliko proteklih godina poslovanja.

Tuženik ističe da vještak ne može samovoljno određivati godine za koje vrši vještačenje, već u istome mora slijediti Rješenje suda, a u Rješenju suda od 21.04.2009. godine, naveden je izraz *prethodne godine* iz čega se zaključuje da se radi o svim prethodnim godinama, a ne da vještak samovoljno odlučuje izvršiti uvid u dvije prethodne godine. Tuženik ističe da je

vještak obuhvatio dvije prethodne godine, a ne cijelo razdoblje od 1999-2004. godine jer su isključivo dvije prethodne godine u poslovanju tužitelja bile najbolje odnosno tužitelj je tada imao veliki rast prometa.

Vještak pak navodi da ranije godine u kojima je tek započinjala poslovna suradnja stranaka ne bi dale odgovarajuću informaciju.

Tuženik ističe da je zakonski zastupnik tužitelja naveo da je suradnja počela u studenom 1998. godine iz čega proizlazi da se se početkom ne mogu smatrati cijele pune tri godine koje su prethodile izradi vještva – dakle cijela 1999. godina, cijela 2000. godina, i cijela 2001. godina.

Stoga tuženik i *ovdje prigovara nalazu i mišljenju vještaka jer je razvidno da je isto nepotpuno* i izrađeno po proizvoljnom odabiru godina za godine kada je to tužitelju odgovaralo, a ne sukladno uputi suda.

Na tuženikov navod da je tužiteljev promet u dijelu koji se odnosio na poslovnu suradnju s tuženikom činio oko 10% ukupnih prihoda tužitelja pa u tom smislu tuženik nikako ne može biti odgovoran za pad ukupne bruto dobiti tužitelja nego su na isto utjecali neki drugi faktori, vještak je odgovorio da se navedeno nema što detaljnije očitovati jer tuženik nije objasnio koji bi to drugi faktori bili.

Tuženik smatra da je i vještaku poznato da su mogući faktori koji izravno utječu na pad ukupne bruto dobiti sljedeći:

- promjena uvjeta na tržištu (npr. veći rabati),
- povećane nabavne cijene proizvoda.

Dakle, gore navedeni faktori imaju izravan utjecaj na sam pad bruto dobiti. Međutim, niti jedan od tih faktora vještak nije ispitao, odnosno niti o jednom od tih faktora koji su mogli izravno utjecati na pad ukupne bruto dobiti, vještak se nije očitovao.

To znači da je vještak trebao *izričito navesti* da u konkretnom slučaju nije došlo niti do promjene uvjeta na tržištu odnosno da tužitelj nije davao veće rabate niti je došlo do povećanja nabavne cijene proizvoda.

Međutim, o navedenim parametrima vještak u svom vještvu niti u dopuni vještva nije ništa iskazao.

Što se tiče tuženikovog navoda da vještvo ne sadrži *specificirane troškove po principalima*, vještak ističe da se troškovi distribucije dijele alikvotno na principale koristeći ključ raspodjele određen visinom ostvarenih prihoda te da se „*radi o uobičajenoj računovodstvenoj metodi alokacije pojedinih rashoda poslovanja na ostvarene prihode, s ciljem iskazivanja uspješnosti pojedinog segmenta poslovanja.*“

Tuženik ističe da je ovaj navod vještaka izrazito *nejasan* i tuženik smatra da je isti *netočan* te navedeno vještak nije ničime dokazao.

Nije točno da se troškovi distribucije dijele prema ostvarenim prihodima iz jednostavnog razloga što pojedini principalima imaju drugačije zahtjeve. Konkretno, činjenica koju tuženik

zna jest da tužitelj ne odobrava jednake rabate kupcima za svaki program koji prodaje, a što izravno utječe na razliku između bruto i neto dobiti. Nadalje, tužitelj je od tuženika između ostalog najviše kupovao sezonsku robu (npr. Autan, Raid, Off, Baygon) koja je troškovno zahtjevnija u odnosu na robu koja nema izraziti sezonski karakter.

Prema tome, bruto dobit ne može nikako biti parametar za određivanje izmakle dobiti nego se točno moraju utvrditi troškovi koje bi tužitelj imao spram asortima kupljenog od tuženika da bi se moglo reći kolika je bila neto dobit po tom asortimanu. Općenito, činjenica je da su troškovi distribucije bitno različiti od proizvoda do proizvoda s obzirom na npr. volumen i težinu proizvoda, posebne zahtjeve za skladištenjem, posebne zahtjeve za transportom kao i sezonalnošću.

Iz navedenog je razvidno da je vještvo nepotpuno i u ovom dijelu te da vještak niti u dopuni svog nalaza nije objasnio zašto nije iskazao troškove koje je tužitelj imao prodavajući robu tuženika odnosno trebao je prikazati točno račun dobiti i gubitka koji je imao prodavajući tuženikovu robu budući da traži odštetu za gubitak dobiti upravo na tom programu.

Nadalje, vještak pokušavajući opravdati prigovor tuženika da se upustio u raspravljanje o spornim činjenicama navodi da je „samo naveo tri notorne činjenice”.

Tuženik i opet iz navedenih rečenica vještaka isčitava *njegovu pristranost* obzirom da nije na vještaku da utvrđuje činjenice „notornima” kada upravo o tim činjenicama raspravljaju partijske stranke i naslovni sud i nikako se niti sud niti partijske stranke ne bi usudili nazvati pobrojone stavke „notornima” jer upravo o tim činjenicama već godinama raspravljaju.

Na vještakovo utvrđenje „notorne činjenice” da je „*tužitelj novom distributeru prodao preostale zalihe proizvoda iz tuženikovog proizvodnog asortimana*”, tuženik ističe da je isključivo sam tužitelj odlučio da preostalu robu proda Croatia baterije d.o.o. Dakle, tužitelj nije to morao već je sam inzistirao prodati robu čime se isključivo samovoljno *odreka dobiti koju bi ostvario prodajom te robe na tržištu*.

U prilog navedenom i tužitelj i tuženik su predali u spis Zapisnik sa sastanka održanog 21.09.2004. godine u kojem jasno stoji da je tužitelj bio u mogućnosti kupovati robu bez ikakvih ograničenja. To znači da su krajem 2004. godine mogli stvoriti lager koji bi prodavali i u 2005. godini. Međutim, budući je tužitelj samovoljno prekinuo naručivanje, direktno si je upravo sam tužitelj umanjio potencijalnu dobit koju je mogao ostvariti prodajom tih proizvoda.

I opet, na stranici broj 5, vještak ističe da „nije našao bitnim popisivati broj računa koje je tužitelj izdao novom **generalnom** distributeru. Croatia baterije nikada nisu bili tuženikov **generalni** distributer te je tuženiku nepoznato od kuda vještaku ovaj podatak.

II Temeljem svega gore navedenog, tuženik ističe da u cijelosti osporava navedni nalaz i mišljenje vještaka te traži obnovu vještačenja u ovom predmetu.

Tuženik
zastupan po:

ODVJETNICA
ŠKARICA I PARTNERI
ZAGREB, Đorđićeva 3b

U Zagrebu, 20.01.2010. godine.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI
ZAGREB, Đorđićeva 3b
4

Z A P I S N I K

Dana 03.02.2010.

O održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

pravna stvar:

Predsjednik vijeća- sudac :

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb

Božena Zajec

TUŽENIK: JOHNSON WAX s.p.a. Italija

RADI: plateža

Zapisničar:

Rebecca Boričević

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Miho Glavić zakonski zastupnik uz odvjetnike

Kristijan Galić i Krešimir Lisak

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulap, odvjetnica

Utvrđuje se da je na ročište pristupio stalni sudski vještak Zrinko Ručević.

Sud donosi

R j e š e n j e

Prelazi se na izvodjenje dokaza saslušanjem vještaka dipl oec. Zrinko Ručević.

Zrinko Ručević rođen 1966.god. u Zagrebu, sin Božidara, sa prebivalištem u Zagrebu, Martićeva 71,propisno upozoren u smislu odredbe ZPP-a na posljedice davanja lažnog iskaza iskazuje:

Zaprimio sam podnesak tuženika od 20.siječnja 2010.g. Podneskom od 20.siječnja 2010.g. tuženik prvenstveno prigovara izboru osobe vještaka što je pravno pitanje o čemu se nemam što očitovati.

Tuženik nadalje citira određeni stručni rad ističući kao je trebao biti pozvan na uvid podatak o poslovnim prostorijama tužitelja, o čemu sam se detaljno očitovao u pisanoj dopuni, a sada jedino mogu dodati da iz citiranog rada proizlazi da se prisustvovanje vještačenju obavlja posredstvom suda. Što se tiče prigovora tuženika što se odnosi na obuhvaćeno razdoblje vještačenja mogu ponoviti da sam obuhvatio uobičajeno razdoblje od nekoliko proteklih godina poslovanja tužitelja s tuženikovim proizvodima točnije od 01.01.2002.g. do dana raskida rujna 2004.god.

Tuženik nadalje ističe postojanje nekih drugih faktora koji izravno utječu na pad ukupne bruto dobiti, o čemu sam se ja takodjer očitovao u pisanom dopunskom nalazu i tome

nemam što dodati. Naime notorna je činjenica da je poslovna suradnja bilo koja dva trgovačka društva usmjerena ka ostvarenju dobiti oba sudionika poslovnog odnosa pa sam u tom smislu u svojim izračunima pokušao projicirati kolika je dobit koju je tužitelj izgubio iz gubitka predmetnog posla. Tuženik konačno prigovara primijenjenoj metodologiji a lokacije troškova distribucije koji je tužitelj imao o čemu sam se detaljno očitovao u dopunskom nalazu i kod toga u cijelosti ostajem.

Na posebno pitanje sutkinje mogu reći da sam u iskazanom prosječnom mjesečnom gubitku tužitelja zbog neostvarene razlike u cijeli iz poslovanja sa tužiteljem a koji sam iskazao u iznosu od 647.189,29 kn od toga iznosa 77.060,90 kn pretpostavljena je izgubljena mjesečna dobiti a ostatak od 570.128,39 kn predstavlja troškove poslovanja tužitelja koji se odnose na angažirane resurse tužitelja koji bi bili namireni iz ostvarene razlike u cijeni iz poslovanja sa tuženikom.

Na upit suca da li se po njegovom mišljenju trebalo vještačiti i dokumentaciju koja se nalazi kod tuženika odgovara prema postavljenom zadatku dovoljno je bilo obaviti uvid u poslovne knjige tužitelja.

Na posebno pitanje pun. tuženika na osnovu koje dokumentacije ste utvrdili da je tuženik imao direktan utjecaj na formiranje cijena pojedinih proizvoda odgovara. Radi se u uobičajenoj poslovnoj praksi nastupa nekog proizvođača na nekom tržištu.

Na ponovni upit pun. tuženika da se konkretno očituje iz čega je utvrdio da je tuženik imao direktan utjecaj na formiranje cijena odgovara navedeno sam naveo kao opasku ali nisam naveo točnu dokumentaciju iz koje bi to proizlazilo, a ako je potrebno mogu se o tome dopunsko očitovati međutim navodim da isto nema utjecaja na izračun i iskazanu visinu štete.

Na ponovni upit pun. tuženika da li možete odgovoriti koliko je u vašem nalazu obrađeno principala budući da isto ne proizlazi iz nalaza odgovara sada se ne mogu očitovati o broju principala međutim isto nije odlučno za dane izračune obzirom nije bio moj zadatak razvrstati promete i troškove po svim principalima nego reći nešto o poslovanju tužitelja i tuženika, dakle bilo je potrebno usporediti prihode koje je tužitelj ostvarivao po osnovi distribucije tuženikovih proizvoda sa ukupnim prihodima koje je tužitelj ostvarivao u segmentu distribucije. Da pojasnim, ostvarene prihode tužitelja iskazao sam kako ukupno po godinama, tako i izdvojeno za segment distribucije tužitelja koji je jedan od nekoliko segmenata poslovanja tužitelja, a obzirom je poslovni odnos tuženika i tužitelja spadao u segment distribucije ostvareni prihod i promet u poslovanju tuženika i tužitelja uspoređivao sam s ostvarenim prihodima tužiteljevog segmenta distribucije. Usporedbom tih podataka došao sam do stopa učešća prihoda od poslovanja tužitelja s tuženikom proizvodima u odnosu na ukupno ostvarene prihode tužitelja u segmentu distribucije a na isti način sam iskazao i učešće ostvarene razlike u cijeni tužitelja iz poslovanja sa tuženikovim proizvodima u odnosu na ukupno ostvarenu razliku u cijeni tužiteljevog segmenta distribucije.

U tom smislu za odgovaranje na postavljena pitanja i izračun eventualne štete koju tužitelj trpi irelevantno je od koliko principala se sastoji preostali dio segmenta distribucije tužitelja jer je bilo bitno odgovoriti koliko upravo na predmetni poslovni odnos otpada razlike u cijeni odnosno izgubljene dobiti.

LV-P-5410/2005

Pun. tuženika postavlja upit vještaku koliko je tužitelj imao troškova za distribuciju isključivo tuženikovih proizvoda, a budući da takav podatak nije iskazan u tablici a koji podatak utječe izravno na izračun bruto dobiti odgovara. Mogu reći da se u složenim sustavima poslovanja ne može svaki pojedini trošak do u lipu razvrstati po pojedinim poslovnim partnerima obzirom da tužitelj u svom poslovanju istim resursima servisira poslovni odnos više segmenata distribucije odnosno više principala pa je tako računovodstvena metoda alokacije o kojoj sam govorio u dopunskom nalazu ona putem koje se troškovi alociraju obzirom na veličinu ostvarenih prihoda odnosno učešća pojedinog segmenta poslovanja.

Pun. tuženika stavlja primjedbu na takav iskaz vještaka kao što je navedeno u podnescima jer činjenica da vještak u svom nalazu nije pojedinačno naveo troškove rada sa drugim principalima već ih je sve obuhvatno iskazao kao jednu cjelinu naspram troškova tuženika a što bitno utječe na iznos visine dobiti a i obzirom na činjenicu da nalazom nisu obuhvaćene i prethodne godine od početka međusobnog poslovanja.

Pun. tuženika predlaže da se vještak dodatno očituje odnosno dopuni svoj nalaz vještačenjem na prethodno navedene okolnosti.

Tužitelj se ne protivi dodatnom očitovanju vještaka odnosno dopuni nalaza.

Sud donosi

R j e š e n j e

Određuje se da izlisti dopunski nalaz vještačenja na okolnost kako je to predložio tuženik te se poziva vještak u roku o 30 dana izraditi nalaz i mišljenje.

Sud donosi

R j e š e n j e

Današnje ročište se odgađa a slijedeće se određuje za **22. travnja 2010. god. u 09,00 sati** što prisutni punomoćnici stranaka i vještak primaju na znanje.

Dovršeno u 11,28 sati

ZAPISNIČAR

SUDAC:

STRANKE

VJEŠTAK

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Zagreb, Đorđićeva 3b, tel. 4819-656, 4819-657
Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Tanja Miljanić,
Blaženka Čulap, Ivana Panić, Kristina Dragin Jelić

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj: P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

4x prmjerkica sudu

I Tuženik se ovim podneskom očituje na dostavljeno dodatno knjigovodstveno-financijsko vještačenje od dana 31.03.2010.godine, a koje je tuženik zaprimio 08.04.2010.godine, kao i na dosadašnji tijek postupka.

Tuženiku je i opet nepoznto zašto ga vještak nije obavijestio o danu, vremenu i mjestu vještačenja budući je tuženik navedeno vještaka izričito tražio.

Dodatno knjigovodstveno-financijsko vještačenje vještak započinje na način da u pravitku istog dostavlja ispis tabelarnog pregleda, za kojeg vještak tvrdi da je putem e-maila tužitelju poslao Davor Belko, ne navodeći tko je uopće Davor Belko, koju ima funkciju, gdje je isti zaposlen i kakve veze ima sa ovim vještačenjem.

Vještak nadalje ocjenjuje navedeni e-mail kao ogledni primjer tuženikovog direktnog utjecaja na formiranje tužiteljevih cijena svih artikala koji su bili predmet zajedničkog poslovnog odnosa tužitelja i tuženika.

Tuženik ističe da je iz navedene vještakove rečenice vidljivo da je vještak pristran jer se i opet upustio u raspravljanje o činjenicama koje nisu predmet njegovog vještačenja, zbog čega tuženik, traži vještačenje po drugom vještaku.

Predmet vještačenja utvrđen je Rješenjem naslovnog Suda od 21.04.2009.godine te nigdje u Rješenju suda nije zatraženo da vještak vještači o tome da li je „tuženik imao direktni utjecaj na formiranje tužiteljevih cijena svih artikala koji su bili predmet zajedničkog poslovnog odnosa tužitelja i tuženika.“

Vidljivo je da vještak ponavlja rečenice koje tužitelj ističe u svojim podnescima, a iz čega nesporno proizlazi da vještak dobiva upute od tužitelja te se upušta u analiziranje nečega što uopće nije predmet njegovog vještačenja.

Neobično je da vještak uzima e-mail kao dokaz kojim označuje kako je tuženik imao izravan utjecaj na rad tužitelja. Pitanje koje se sada postavlja jest od kuda uopće takav e-mail vještaku i kakav utjecaj taj e-mail ima na predmet vještačenja?

U popisu dokumentacije označene na stranici 2. Nalaza i mišljenja od 08.07.2009. godine nigdje ne piše da je vještak izvršio uvid u navedeni e-mail niti je jasno kakav on ima utjecaj na okolnost visine direktne štete i izmakle koristi.

Stoga, tuženik ističe prigovor na ovakve primjedbe vještaka te traži da se vještačenje, zbog već navedene pristranosti vještaka, održi po drugom vještaku.

Također, dodatno knjigovodstveno-financijsko vještačenje i opet nije dalo osnovnu informaciju – kolika je bila netto dobit tužitelja na prodaji robe tuženika u svim godinama kada je tužitelj prodavao tuženikovu robu.

Dokaz: Uvid u nalaz i mišljenje vještaka

Zbog toga što navedene nedostaje, tuženik ne može komentirati ukupnu netto dobit poslovanja tužitelja jer u vještačenju ne postoji informacija o netto dobiti koju je tužitelj ostvario na prodaji robe tuženika.

Iz dostavljenog dodatnog knjigovodstveno-financijskog vještačenja je vidljivo da je u prvotnom nalazu i mišljenju vještak uzeo dvije najbolje zadnje godine jer je tada tužitelj ostvario i najveći promet, a iz čega je vidljivo da je tuženikov prigovor u tom smislu bio i osnovan.

Također je iz istog vidljivo da, ukoliko se računa prosjek svih godina kada je tužitelj kupovao robu od tuženika prosjek je puno manji nego što je bio zadnje dvije godine.

Tužitelj navedno argumenitra činjenicom da su svake godine promet i profit rasli, ali isto ne može biti polazište da bi se takav trend nastavio i u 2005. godini kada je tužitelj svojevolumeno prestao kupovati tuženikovu robu.

Neobično je da dodatni nalaz i mišljenje vještaka, nakon što je vještak vještačio sve godine kada je tužitelj kupovao tuženikovu robu, dakle i 1999, 2000. i 2001. godinu, dođe do identičnih utvrđenja i izračuna kao kad je vještačio razdoblje od 2002-2004. godine.

Tuženik ističe da zaključak vještaka, da je direktna šteta i izmakla dobit za razdoblje od 2002-2004. godine u potpunosti jednaka kao kad je vještak računao isto za razdoblje od 1998-2004, opravdano dovodi u sumnju ovakve izračune i nalaz vještaka te mu kao takvom tuženik u cijelosti prigovora. Neobično je da bi ti izračuni, kad se uzmu u obzir i prethodne godine, bili do u jednu lipu jednaki.

Nerazumljiva je, kako to vještak navodi, "odabrana metodologija" kojom opravdava da je za vještačenje uzeo u obzir neposredno dvije prethodne godine, a ujedno i najbolje godine po ostvarenom prometu tužitelja.

Vještak također napominje da je prilikom izračuna koje je sačinio u osnovnom nalazu i jmišljenju postupio konzervativno. Nije pojasnio što znači konzervativno pa je nalaz u navedenom dijelu nejasan.

Nadalje vještak ističe da "svi parametri (detaljno specificirani u ovom dopunskom nalazu i mišljenju) upućuju na to da se realno mogao očekivati poreast ukupnog prihoda..." Niti ovdje vještak nije naveo koje je to parametre uzeo u obzir pa je nalaz i u tom dijelu ostao nejasan.

Zaključno, tuženik ističe da niti u ovom dodatnom nalazu vještak ponovno nije izrazio troškove i dobit na prodaji robe tuženika, a što mu je izričito naloženo rješenjem na ročištu održanom 03.02.2010. godine, slijedom čega se ne može izračunati izgubljena dobit, niti troškovi nastali zbog prekida suradnje, a što i jest isključivo bio zadatak vještaka.

Temeljem svega navedenog u prijašnjim podnescima kao i u ovom podnesku, tuženik predlaže naslovnom Sudu sukladno članku 261. st.3. Zakona o parničnom postupku, zbog ikazanih proturječnosti i nedostataka vještačkog nalaza te osnovane sumnje u pravilnost danog mišljenja, odrediti vještučenje po novom vještaku ili instituciji.

II Nadalje se tuženik očituje na dosadašnji tijek postupka te ističe da je nejasno zašto tužitelj potražuje naknadu štete od rujna 2004. godine kada je tužitelj u predmet, svojim podneskom od 23.02.2009. godine, priložio dopis tuženika na engleskom jeziku iz kojeg je vidljivo da se, sukladno održanom sastanku od dana 04.08.2004.godine, prekida suradnja sa 01.01.2005. godine. To znači da je tužitelj imao plaćeni otkazni rok kojeg je isključivo svojevolumno odlučio ne iskoristiti.

Dokaz: Uvid u dopis tužitelja od 23.02.2009.godine

Dakle, tužiteljev zahtjev za naknadom direktne štete za period od rujna 2004. godine je neosnovan jer je iz istog vidljivo da je upravo tužitelj ranije prekinuo suradnju sa tuženikom. Dakle, ne 01.01.2005. godine kad ju je prekinuo tuženik, već je sam tužitelj prekinuo suradnju u rujnu 2004. godine jer od tada i potražuje štetu. Na navedeno je tuženik već upozorio svojim podneskom od 22.04.2009.godine.

Isto tako, nepoznato je temeljem čega tužitelj zahtijeva izmaklu dobit također za period od rujna 2004. godine te za cijelu godinu, dakle do kolovoza 2005. godine.

Pitanje koje se postavlja jest od kuda tužitelju pravna osnova na kojoj temelji zahtjev za izgubljenom dobiti za cijelu godinu.

Također, nejasno je temeljem kojeg pravnog osnova tužitelj uopće potražuje naknadu štete. Naime, da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete, mora dokazati da je:

1. tuženiku stvorio ZNATNO povećanje broja klijenata,
2. navedena klijentela morala je i dalje ostati privržena tuženiku nakon što je tužitelj prestao kupovati robu od tuženika,
3. klijentelu je morao stvoriti tužitelj.

Nigdje u svojim podescima tužitelj nije dokazao ova tri elementa koja bi mu eventualno dala pravnu osnovu uopće za potraživanje naknade štete.

Elementi koje je tuženik ovdje pobrojao, moraju kumulativno biti ispunjeni, a kako bi tužitelj uopće imao pravnu osnovu za potraživanje naknade štete, a sve sukladno recentnoj europskoj sudskoj praksi pri odlučivanju o naknadi štete kod ugovora o distribuciji. Tuženik spominje europsku sudsku praksu jer se na nju poziva i sam tužitelj, a i iz razloga jer domaća sudska praksa za ovakve slučajeve ne postoji.

Tuženik i ovdje ponovno ističe da je i iz samog dopisa tuženika kojeg je tužitelj priložio u predmet vidljivo da je upravo tužitelj otkazao ugovor, odnosno odlučio ne koristiti mu dati otkazni rok stoga i u tom dijelu tužitelj nije dokazao pravnu osnovu za naknadom niti direktne štete niti izmakle dobiti.

III Temeljem svega gore navedenog, tuženik ističe da u cijelosti osporava navedni nalaz i mišljenje vještaka zbog ukazanih proturječnosti i nedostataka vještačkog nalaza te osnovane sumnje u pravilnost danog mišljenja, traži obnovu vještačenja u ovom predmetu po novom vještaku ili instituciji odnosno predlaže odbiti tužbu zbog neosnovanosti.

Tuženik
zastupan po:

U Zagrebu, 22.04.2010. godine.

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Đorđićeva 3b

Z A P I S N I K

Dana 22.04.2010.

O održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

pravna stvar:

Predsjednik vijeća- sudac :

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb

Božena Zajec

TUŽENIK: JOHNSON WAX s.p.a. Italija

RADI: plateža

Zapisničar:

Danijela Tomac

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 09,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

**ZA TUŽITELJA: Miho Glavić zakonski zastupnik uz odvjetnike
Kristijan Galić i Krešimir Lisak**

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulap, odvjetnica

Utvrđuje se da je na ročište pristupio stalni sudski vještak Zrinko Ručević.

Pun. tuženika prilaže u spis i za tužitelja, te vještaka podnesak kojim se očitovao na nalaz vještaka. Navodi da je dopuna vještačenja zaprimila 8.4.2010. i da do dana održavanja ročišta, a zbog konzultacije sa strankom nije ranije mogla dostaviti podnesak tužitelju i vještaku.

Sud donosi

R j e š e n j e

Današnje ročište neće se održati, sljedeće se određuje za

11. lipnja 2010.g. u 10,00 sati, soba br. 55/III

Što prisutni punomoćnici stranaka i vještak primaju na znanje i neće se posebno pozvati.

Određuje se tužitelju i vještaku rok od 8 dana u kojem će se očitovati na danas zaprimljen podnesak tuženika u primjerku za sud i tuženiku izravno preporučenim putem.

Određuje se daljnji rok od 15 dana tuženiku da se po primitku očitovanja tužitelja i vještaka na isti očituje u primjerku za sud i tužitelju i vještaku izravno preporučenim putem.

Dovršeno u 9,15 sati

ZAPISNIČAR

Danijela Tomac

SUDAC:

STRANKE

VJEŠTAK

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP

Zagreb, Trnjanska 59a, tel.+385 1 63 13 017, +385 1 63 10 075, fax:+385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl. broj:P-5410/05

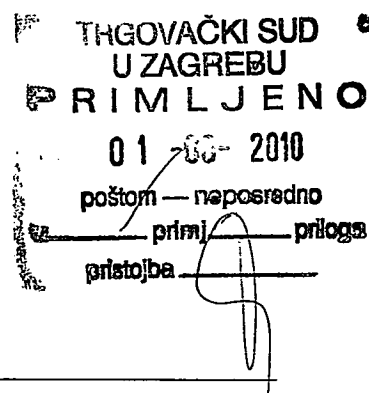
TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

4x prmjerkica sudu

I Tuženik se ovim podneskom očituje na dostavljeno drugo dodatno knjigovodstveno-financijsko vještačenje od dana 27.04.2010.godine.

Tuženik i dalje ostaje kod svih svojih prigovora budući da se vještak i u ovom drugom dodatnom knjigovodstveno-financijskom vještačenju nije očitovo na najvažniji prigovor tuženika.

Najvažniji prigovor koji tuženik cijelo vrijeme ističe jest da je navedeno knjigovodstveno-financijsko manjkavo jer nedostaje ključni parametar – iskazani troškovi isključivo za prodaju robe koju je tužitelj kupio od tuženika. Ono što je vještak prikazao predstavlja ukupne troškove koje je tužitelj imao prodavajući robu kupljenu i od drugih proizvođača.

Dokaz: Uvid u drugo dodatno knjigovodstveno-financijsko vještačenje

Nakon provjere svih tablica u ovom drugom dodatnom knjigovodstveno-financijskom vještačenju nigdje vještak ne spominje niti iskazuje neto dobit na programu tuženika.

Dokaz: Uvid u drugo dodatno knjigovodstveno-financijsko vještačenje

Da bi vještanje bilo potpuno, vještak je trebao iskazati neto dobit koju zaradio prodajom tuženikovog programa, a što je nesporna činjenica.

O navedenom vještak je opet naveo samo jednu rečenicu koja se nalazi na strani 3. i glasi:

“Naime, dobit tužitelja od poslovanja s tuženikovim proizvodima iskazana je na nekoliko mjesta u osnovnom i dodatnom pisanom nalazu i mišljenju (npr.Tabela 2a iz dopunskog pisanog nalaza i mišljenja, stupac “i”), a troškovi iz tužiteljevog poslovanja s distribucijom tuženikovih proizvoda implicitno su iskazani upravo u stopi učešća bruto dobiti u ostvarenim prihodima tužitelja. “

Tuženik na iznesene navode vještaka ističe da vještak navodi dvije različite stvari čime pokušava dovesti u zabludu i sud i tuženika.

Dakle, vještak ima obračun neto dobiti tužitelja za sve programe koje je tužitelj kupovao od različitih proizvođača, a ne iskazno za svakog principala pojedinačno.

Apsolutno nigdje u glavnom vještačkom nalazu, niti u prvom dodatnom niti u drugom dodatnom knjigovodstveno-financijskom vještačenju, nije izražena neto dobit ostvarena isključivo na prodaji programa tuženika.

Dokaz: Uvid u navedena vještanja

Nepoznato je kako je vještak mogao neto dobit koju bi tužitelj zaradio isključivo prodavajući tuženikove proizvode izračunati temeljem bruto dobiti kako navodi u navedenoj tabelici, a da nema uvid u stvarne troškove distribucije tuženikovih proizvoda.

Ono što je vještak iskazao je RUC na programu tuženika, a to nije ono temeljem čega vještak može izračunati neto dobit koju je tužitelj ostvarivao prodajom tuženikove robe.

Ovo vještvo nije imalo zadatak izraditi cjelokupnu neto dobit tužitelja koju je isti ostvarivao kroz godine ili samo nekog segmenta distribucije, već neto dobit dobivenu isključivo na programu tuženika.

Za konstatiranje navedenog, tuženik je također angažirao stručnjake koji su vještakove struke te su se isti složili da u navedenom vještvu taj paramater nedostaje pa u skladu s tim vještak *nije postupio u skladu sa Rješenjem suda na održanom ročištu dana 03.02.2010.godine, slijedom čega se ne može izračunati izgubljena dobit, niti troškovi nastali zbog prekida suradnje, a što i jest isključivo bio zadatak vještaka.*

Dokaz: Angažiranje drugog vještaka iste struke radi izrade nalaza na navedni prigovor tuženika

Stoga, temeljem svega navedenog u prijašnjim podnescima kao i u ovom podnesku, tuženik predlaže naslovnom Sudu sukladno članku 261. st.3. Zakona o parničnom postupku, zbog ukazanih proturječnosti i nedostataka vještačkog nalaza te osnovane sumnje u pravilnost danog mišljenja, odrediti vještačenje po novom vještaku ili instituciji.

II Slijedom iznesenog, tuženik ističe da u cijelosti osporava navedni nalaz i mišljenje vještaka zbog ukazanih proturječnosti i nedostataka vještačkog nalaza te osnovane sumnje u pravilnost danog mišljenja, traži obnovu vještačenja u ovom predmetu po novom vještaku ili instituciji.

U Zagrebu, 21.05.2010. godine.

Tuženik
zastupan po

ODMJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Trnjanska 59a

Z A P I S N I / K

Dana 11.6.2010.

O održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

pravna stvar:

Predsjednik vijeća- sudac :

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb

Božena Zajec

TUŽENIK: JOHNSON WAX S.p.A. Italija

RADI: plateža

Zapisničar:

Danijela Tomac

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Nikola Cvjetković prokurist uz odvjetnike Kristijan Galić i Krešimir Lisak

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulap odvjetnica

Utvrđuje se da je na ročište pristupio stalni sudski vještak za knjigovodstvo i financije iz društva Ručević vještačenja d.o.o.

Sud donosi

R j e š e n j e

Prelazi se na izvođenje dokaza saslušanjem vještaka.

Zrinko Ručević rođen 1966.g. rođen u Zagrebu, sin Božidara, sa prebivalištem u Zagrebu, Martičeva 71, propisno upozoren u smislu odredba ZPP iskazuje: u odnosu na progovore tuženika iz podneska od 21.5.2010.g. koji je zaprimljen na sud 4.6.2010.g. mogu reći da osnovni prigovor tuženika i dalje odnosi na primjenjuje metodologiju rasporeda troškova poslovanja tužitelja na tuženika kao jednog od principala čiju robu su distribuirali, u pogledu čega mogu reći kao i do sada da sam primjenjivao uobičajenu računovodstvenu metodu raspodjele troškova pri čemu sam kao ključ raspodjele koristio vrijednosno učešće ostvarenih prometa tužitelja s robom tuženika u ukupnom prometu ostvarenom sa svim principalima za koje tužitelj obavlja distribuciju i u tom smislu u cijelosti ostajem kod svog nalaza i mišljenja, te držim da je nemoguće za svakog principala utvrditi točan iznos svakog pojedinog troška koje bi otpadalo upravo na promet s tim principalom. Na upit suca koliko je bilo principala u predmetnom razdoblju, odgovora u predmetnom razdoblju tužitelj je poslovaio sa 5 većih principala i sa još nekoliko manjih. Na daljnje pitanje sutkinje da li za svakog principala mogao izračunati dobit iz poslovanja, mogu reći da sam to mogao napraviti na isti način kao što sam napravio za poslovanje s tuženikovim proizvodima dakle na bazi učešća prometa robom svakog pojedinog principa u ukupnom prometu segmenta distribucije tužitelja čime bi se dobili iznosi za svakog pojedinog principala koji bi bili izračunati primjenom iste metodologije a koji izračuni ne bi promijenili dane izračune u odnosu na tuženikovu robu.

Na upit punomoćnika tuženika zašto u nalazu nije izražena ostvarena neto dobit isključivo po programu tuženika, odgovara na to pitanje odgovoreno je u drugom dodatnom pisanom očitovanju gdje se pozivam da je isto izraženo u tabeli 1a i 2a iz dodatnog pisanog nalaza. Na daljnji upit kako je moguće izračunati neto dobit na programu tuženikove robe ako nemate troškove iskalkulirane isključivo za tuženika, odgovara i taj izračun sačinjen je na bazi raspodjele troškove prema već ranije navedenom principu. Na daljnji upit da li postoji još koja metoda koju ste mogli koristiti, odgovora mogu reći bilo koja druga metoda podrazumijevala bi mogućnost raspodjele svakog pojedinog troška poslovanja tužitelja na svaki pojedini komad robe bilo kojeg principala s kojom je tužitelj ostvario promet, a tako što je po mom mišljenju nemoguće, iz već nekoliko puta pisano i usmeno objašnjenih razloga.

Na vještaka nema daljnjih pitanja.

Traži trošak pristupa na ovo ročište u iznosu od 246,00 kn.

Rješenje o trošku za pristup na ročište vještaku sud će donijeti u pisanom otpravku rješenja.

Punomoćnik tužitelja usklađuje tužbeni zahtjev s nalazom vještaka tako da potražuje ukupan iznos od 4.345.501,11 kn tak da na svaki pojedinačno utuženi iznos umjesto iznosa 600.000,00 kn potražuje iznos od 570.128,39 kn s osnova direktne štete ukupno 3.420.770,30 kn te pod t. 2 tužbenog zahtjeva mjesečni iznos od 77.060,90 kn s osnova izgubljene dobiti ukupno 924.730,80 kn sve sa pripadajućim zateznim kamatama kako je to precizirano u podnesku od 7.10.2008.g. Ne stavlja daljnje dokazne prijedloge, predlaže zaključiti glavnu raspravu i donijeti odluku prema stanju u spisu.

Punomoćnik tuženika navodi da je šteta koju je vještak izračunao s osnova direktne štete je oštećen tuženik jer ta metoda ne uključuje troškove koje je tužitelj imao za prodaju robe tuženika a u kojem slučaju tvrdimo da bi dobit bila manja a i samim time bi i vještački nalaz bio manji, nadalje vještak je danas usmeno iskazao da postoje druge metode kojima je mogao izraditi nalaz bez da je naveo koje bi to metode bile u odnosu na direktnu štetu ističući da bi rezultati bio isti i da je primjenjivao drugu metodu, međutim nije naveo koja bi to metoda bila niti je napravio komparaciju te dvije metode i izradio nalaz po drugoj metodi i dalje tuženik ističe da vještak nije uzeo u obzir sve prethodne godine kako mu je bilo naloženo rješenjem suda već je uzeo godine s najvećim prometom tuženika od 2002. do 2004. g. a nije izradio nalaz od 1999. do 2004.g. nego je paušalno rekao da bi iznosi bili veći bez da je izvršio izračun, stoga predlaže da se izvrši vještačenje po drugom vještaku po osobi Ivana Tkaleca ili po Ekonomskom institutu u Zagrebu s obzirom na opsežnost predmeta i da se obuhvate sve godine od 1999. do 2004.g.

Punomoćnik tužitelja protivi se prijedlogu tuženika iz svih razloga kako je već navedeno u podnescima tužitelja od 30.4.2010.g. i od 7.6.2010.g. a koje činjenice je i danas obrazložio vještak te se stoga ponavljaju navodi tuženika a sadržajno se radi o pitanjima a ne prijedlozima na koja tuženik više nema pravo jer je pitanja imao postavljati što je i učinio, da bi nakon očitovanja vještaka izjavio da daljnjih pitanja nema u tom smislu ponovljeno pitanje u pogledu metode nije dopušteno pa ni prijedlog za dopunu vještačenja u tom smislu nije osnovan, osim toga radi se isključivo o stručnom pitanju koje se tiče znanja odnosno stručno osti vještaka čemu tuženik ne prigovara a niti se o tome možemo upustiti u raspravljanje. Kako tuženik stavlja samo pitanja a nije stavio nikakve dokaze niti protudokaze to se predlaže odbiti prijedlog za dopunu vještačenja, odnosno novo vještačenje po predloženom vještaku ili Ekonomskom institutu.

Sud donosi

R j e š e n j e

Odbija se prijedlog tuženika radi provođenja novog vještačenja budući da sud drži da je činjenično stanje glede provedenog vještačenja dovoljno raspravljeno radi donošenja odluke.

Punomoćnik tuženika navodi da tužitelj nije dokazao pravnu osnovu odnosa tužitelja i tuženika koji bi to uopće ugovor bio obzirom da ZOO ne poznaje ugovor o distribuciji, nadalje tužitelj je dostavio u spis dopis tuženika od 1.1.2005.g. u kojem tuženik otkazuje suradnju sa navedenim datumom dok tužitelj potražuje direktnu štetu od kolovoza 2004.g. iz čega proizlazi da je tuženik tužitelju dao otkazni rok ali ga isti nije prihvatio s čime pada osnova tužitelja za potraživanje direktne štete i izmakle dobiti u utuženom periodu. Nadalje, navodi da su stranke temeljem usmenog dogovora iz kolovoza 2004.g. dogovoreno da će poslovni odnos trajati do kraja prosinca 2004.g. nadalje tužitelj također nije dokazao da je tuženiku stvorio znatno povećanje broja klijenata, da je ta klijantela nadalje ostala privržena tuženiku nakon što je prestao kupovati robu od tuženika i da je tu klijantelu stvorio tužitelj za tuženika a što su pretpostavke koje se moraju ispuniti da bi distributer imao prava na naknadu štete.

Punomoćnik tužitelja ostaju kod očitovanja tijekom postupka i navoda iz podneska. Stranke ne stavljaju daljnje dokazne prijedloge.

Sud donosi

r j e š e n j e

Vrši se uvid u dokumentaciju u spisu.

Daljnjih dokaznih prijedloga nema niti će se izvoditi.

Punomoćnik tužitelja predlaže da se tužbenom zahtjevu udovolji, traži trošak prema troškovniku.

Punomoćnik tuženika predlaže da sud odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom, traži trošak prema troškovniku.

Sud donosi

RJEŠENJE

Glavna rasprava je zaključena

Sud temeljem čl. 335 st. 4 ZPP-a, određuje ročište radi objave presude dana

28. lipnja 2010.g. u 13,30 sati, soba br. 55/III

Što prisutni punomoćnici stranaka primaju na znanje i neće se posebno pozvati.

Dovršeno u 12,10 sati

ZAPISNIČAR

SUDAC:

STRANKE

Stranka je upozorjena da je dužna platiti priloženu presudu, a u protivnom će se prisiljbu naplatiti prisilnim putem.

2 ..... ODVJETNIČKI URAD
BLAŽENKA ČULAP

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
07-10-2010
poštom _____ neposredno _____
primj. _____ priloga _____
priložba _____

Trnjanska 59a / 10000 Zagreb / Croatia
Tel.*385 1 63 13 017, *385 1 63 10 075, fax:*385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj:P-5410/05

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija
zastupan po:

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Trnjanska 59a

radi: naknade štete

ŽALBA TUŽENIKA

3 primjerka sudu

U otvorenom zakonskom roku tuženik podnosi žalbu protiv Presude prvostupanjskog Suda broj gornji od 28.06.2010. godine kojom je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 3.420.770,30 kn s osnova naknade direktne štete za period od 19.09.2004.godine do 19.02.2005.godine sa zakonskim zateznim kamatama te iznos od 924.730,80 kn s osnova naknade izmakle dobiti za period od 19.09.2004.godine do 19.09.2005.godine sa zakonskim zateznim kamatama te je tuženik dužan platiti nadoknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 570.454,00 kn.

Dokaz: Uvid u spis

Tuženik ulaže ovu žalbu iz svih zakonskih razloga predviđenih člankom 353. Zakona o parničnom postupku odnosno zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,

- zbog pogrešne primjene materijalnog prava,
- odluke o troškovima postupka.

Pobijana presuda je u cijelosti nezakonita.

Obrazloženje

I U ovoj pravnoj stvari sud je trebao odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva te pravnim pitanjima koje se među strankama pojavilo temeljem *nespornih činjenica*:

- ⇒ da je tužitelj kupovao robu od tuženika u Republici Italiji i vršio plaćanje te robe isključivo u Italiji,
- ⇒ da je tužitelj robu koju je kupio od tuženika preuzimao u Republici Italiji,
- ⇒ da tuženik sa tužiteljem nije potpisao ugovor o distribuciji niti bilo kakav drugi ugovor,
- ⇒ da se tuženik ***protivio izboru osobe vještaka u svojem podnesku datiranom 23.10.2008.godine*** što je bilo prije nego je prvostupanjski sud odredio vještačenje u ovom predmetu (Rješenje prvostupanjskog suda o vještačenju od 21.04.2009.godine) po osobi vještaka kojoj se tuženik protivio,
- ⇒ da je tužitelj odbio preuzeti već naručenu robu od tuženika u rujnu 2004. godine,
- ⇒ postojanje Zapisnika sa sastanka tužitelja i tuženika održanog dana 21.09.2004.godine kojim je detaljno ugovoren prekid suradnje i uvjeti prekida suradnje,
- ⇒ postojanje dopisa tuženika kojim tuženik sa danom 01.01.2005. godine utvrđuje da će se sa navedenim datumom prekinuti suradnja tužitelja i tuženika.

Zadatak suda je bio da na temelju gore navedenih nespornih činjenica, te spornih činjenica koje je tek trebao raspraviti, dođe do pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, temeljem kojeg bi, pravilnom primjenom materijalnog prava, donio na zakonu osnovanu odluku.

U postupku utvrđivanja *spornih činjenica* sud je trebao utvrditi:

- ⇒ da li je Trgovački sud u Zagrebu nadležan za postupanje,
- ⇒ da li je prvostupanjski sud uredno dostavio tužbu tuženiku na odgovor dostavivši je predstavništvu u Zagrebu ***koje nema status pravne osobe***,
- ⇒ koje pravo je mjerodavno za donošenje odluke u ovom predmetu,
- ⇒ pravnu prirodu poslovnog odnosa tužitelja i tuženika,
- ⇒ osnovanost tuženikovog prigovora na izbor osobe vještaka koja je izrađivala nalaz i mišljenje,
- ⇒ osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva,
- ⇒ da li je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev,
- ⇒ koja od stranaka je odgovorna za raskid suradnje.

Za gore iznesene tvrdnje, tuženik je prvostupanjskom sudu dostavio dokaze kojima je sve gore iznesene navode i razložio te dostavio cjelokupnu dokumentaciju, sudsku praksu i mišljenje doc.dr.sc.Hane Horak.

Prvostupanjski sud se na pojedine prigovore, iznesene navode i dokumentaciju, pravna pitanja i izvedene dokaze, u pobijanoj presudi uopće nije osvrnuo, a kako će to tuženik detaljno i razložiti ovom žalbom.

Umjesto toga, obrazloženje pobijane presude ponavlja samo navode tužitelja iz tužiteljevih podnesaka, a zanemaruje tuženikove navode i **izričito priklanja vjeru isključivo izjavama direktora tužitelja i njegovih zaposlenih i to samo u dijelovima koji tužitelju odgovaraju i idu u korist.**

Tuženik će redosljedom kako je to navedeno u obrazloženju presude, iznositi argumentaciju kako slijedi.

Prvostupanjski sud počinio je bitne povrede parničnog postupka iz članka 354.st.2.točka 3. obzirom je u ovom postupku prvostupanjski sud pogrešno odlučio da je nadležan za postupanje.

Tuženik ističe da su razlozi u pobijanoj presudi koje navodi prvostupanjski sud u izravnoj kontradikciji sa razlozima koje je razložio obrazlažući prirodu poslovnog odnosa tužitelja i tuženika.

Time je prvostupanjski sud, oglasivši se nadležnim, zanemario što je utvrdio kao nesporno, a što su potvrdili Dubravka Pomper i Saša Kolenko, kao zaposlenici tužitelja, a to je:

- da je tužitelj fizički slao narudžbe tuženiku u Republiku Italiju,
- da je u Republici Italiji tužitelj plaćao i preuzimao robu,
- da je tužitelj kupovao robu u svoje ime i za svoj račun čime je on postao isključivi vlasnik te robe i s tom robom je mogao tužitelj samostalno raspolagati.

Nesporna je činjenica da tuženik nema sjedište u Republici Hrvatskoj, da je cjelokupan posao obavljan isključivo u Republici Italiji te nikakve navodne novčane obveze tuženika spram tužitelja nisu mogle nastati u Republici Hrvatskoj već jedino u Republici Italiji. To znači da niti sama navodna šteta nije mogla nastati u Republici Hrvatskoj već isključivo u Republici Italiji.

Također je nesporna činjenica da ovaj predmet ima jasno međunarodno obilježje, a to je da je tuženik strana pravna osoba te da su sve narudžbe, plaćanja i preuzimanja robe izvršena isključivo u stranoj državi, Republici Italiji.

Samim time je, sukladno odredbama čl.49. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima – određena nadležnost stranog suda (jer je jedna od stranaka prava osoba sa sjedištem u inozemstvu), a u predmetnom slučaju nije riječ o sporu za koji postoji isključiva nadležnost Repbulike Hrvatske.

Pri tome se prvostupanjski sud pogrešno poziva na odredbu čl.58.st.3. Zakona o parničnom postupku obzirom je i sam prvostupanjski sud naveo da se u konkretnoj

stvari ima primijeniti Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima.

Naime, Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima svojim člankom 53. jasno uređuje da u sporovima o izvanugovornoj odgovornosti za štetu (što jest ovdje slučaj), nadležnost suda Republike Hrvatske postoji isključivo ukoliko ista postoji sukladno odredbama čl.46. i čl.50. do 52. navedenog zakona ili ako je šteta nastala na teritoriju Republike Hrvatske. Ovdje tuženik ističe da je odmah prigovarao nenadležnosti suda Republike Hrvatske.

Kontradiktorno pa onda i nerazumljivo se prvostupanjski sud poziva na odredbu čl.55. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima obzirom da isti uređuje da nadležnost hrvatskog suda protiv fizičke ili pravne osobe koja ima sjedište u inozemstvu postoji za obveze koje su nastale u Republici Hrvatskoj ili koje se moraju izvršiti na teritoriju Republike Hrvatske, ukoliko ta osoba ima na teritoriju Republike Hrvatske svoje predstavništvo ili zastupništvo. Međutim, prvostupanjski sud nije obrazložio iz čega proizlazi da bi obveza u ovom konkretnom slučaju nastala baš u Republici Hrvatskoj odnosno zašto bi se baš morala izvršiti u Republici Hrvatskoj.

Dokaz: Uvid u spis

Iz navedenih zakonskih članaka kao i dokumentacije koju je sam tužitelj dostavio uz tužbu, vidljivo je da osnovni uvjeti za postupanje u ovom predmetu nisu bili zadovoljeni obzirom da:

- na području Republike Hrvatske tuženik niti predstavništvo u Republici Hrvatskoj nema apsolutno nikakvu imovinu,
- predstavništvo nije u nikakvoj obvezi prema tužitelju obzirom da sa tužiteljem nikada nije bilo niti je moglo biti u poslovnom odnosu,
- tužitelj tužbom ne traži nikakav predmet koji bi se mogao nalaziti kod predstavništva u Republici Hrvatskoj, stoga niti je obveza nastala u Republici Hrvatskoj niti se na njezinom teritoriju ima izvršiti bilo kakva obveza,
- ne postoji nikakva obveza predstavništva, a tako ni tuženika prema tužitelju.

Stoga, temeljem navedenog, prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu parničnog postupka iz članka 354.st.2.točke 3. ZPP-a.

Nadalje, prvostupanjski sud počinio je bitnu povredu odredbe čl.354.st.2.točke 8.ZPP-a unatoč pokušaju da objasni da je tužba uredno podnesena.

Objašnjavajući razloge zašto smatra da je tužba uredno podnesena, prvostupanjski sud navodi da to proizlazi iz čl.194.ZPP-a jer da je tužba podnesena predstavništvu strane pravne osobe (Republika Italija) sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a kojem je povjereno da obavlja poslove strane pravne osobe na području Republike Hrvatske. Pri tome se prvostupanjski sud poziva na Uredbu o uvjetima za osnivanje i rad predstavništva stranih osoba u Republici Hrvatskoj te tvrdi da predstavništvo iako nije pravna osoba već obavlja poslove po nalogu osnivača, istom se mogu dostavljati pismena pa tako i tužba.

Tuženik je mišljenja da je tumačenje prvostupanjskog suda u potpunosti pogrešno obzirom je stranka koja ima pravnu osobnost isključivo tuženik sa sjedištem u Republici Italiji, a nikako to nije njegovo predstavništvo. Dakle, sukladno članku 142. ZPP-a, prvostupanjski sud je trebao tužbu dostaviti osobno tuženiku na adresu njegovog sjedišta tim više što predstavništvo nema status pravne osobe niti može biti stranka u postupku čime mu se ne mogu dostavljati pismena na očitovanje.

Stoga, iako je prvostupanjski sud pokušao objasniti svoje razloge isti nisu ispravni niti su u skladu sa odredbama o dostavi ZPP-a te je time prvostupanjski sud i opet počinio bitnu povredu odredbe čl.354.st.2.točke 8. Zakona o parničnom postupku.

Prvostupanjski sud nadalje obrazlaže zašto je kao mjerodavno pravo u ovom predmetu primijenio hrvatsko pravo i to njegove odredbe ZOO-a unatoč protivljenju tuženika i isticanju da je prvostupanjski sud trebao primijeniti Konvenciju UN-a o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980.godine.

Pri tome je prvostupanjski sud pokušao obrazložiti zašto nije kao mjerodavnu primijenio Konvenciju UN-a o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980.godine, definiravši poslovnu suradnju između tužitelja i tuženika kao suradnju koja se temeljila na usmenom ugovoru o distribuciji.

Međutim, pri tome nije dao definiciju niti obrazloženje pravne prirode ugovora o distribuciji niti je igdje spomenuo da navedeni Ugovor o distribuciji nije reguliran hrvatskim Zakonom o obveznim odnosima.

Štoviše, prvostupanjski sud na stranici 8. odjeljak 2. nesporno utvrđuje sljedeće: *"Dakle, karakteristična činidba poslovnog odnosa stranaka za koji je nesporno da se odvijao nekoliko godina s početkom 1998.godine (nije početak nego kraj 1998.godine), bila je upravo distribucija proizvoda tuženika, stoga sud drži da tuženik nije u pravu kada tvrdi da bi se u ovoj pravnoj stvari kao mjerodavno pravo trebalo primijeniti pravo temeljeno na Ugovoru o kupoprodaji"*.

Budući da hrvatsko zakonodavstvo nije uredilo pravnu prirodu ugovora o distribuciji, nepoznato je temeljem čega je prvostupanjski sud utvrđivao pravnu prirodu poslovnog odnosa tužitelja i tuženika.

Prvostupanjski sud nije se pozvao niti da analogno primjenjuje odredbe koje uređuju srodne ugovore kao što su ugovori o trgovinskom zastupanju ili posredovanju ili bilo kojeg drugog ugovora.

Štoviše, prvostupanjski sud je kao nesporno utvrdio da konkretan pravni odnos ne predstavlja Ugovor o trgovinskom zastupanju, pri tome ne obrazloživši točno koje odredbe kojeg srodnog ugovora sukladno ZOO-u primjenjuje.

Prvostupanjski sud je, priklonivši vjeru isključivo svjedocima tužitelja, temeljem saslušanih svjedoka odlučio da se poslovni odnos između tužitelja i tuženika temelji na distribuciji tuženikove robe u Republici Hrvatskoj, a tužbeni zahtjev je definirao kao zahtjev s osnova naknade štete zbog prestanka poslovnog odnosa stranaka temeljenog na distribuciji.

Ponovno prvostupanjski sud propušta razložiti odredbe kojeg ZOO-om uređenog ugovora vezane uz raskid ugovora, ovdje primjenjuje.

Nije tako jednostavno, kako to prvostupanjski sud tumači, pravnu prirodu ugovora objasniti samo temeljem saslušanih svjedoka, bez da razloži što neki poslovni odnos definira distributerskim.

Prvostupanjski sud je, pri ocjenjivanju i definiranju poslovnog odnosa tužitelja i tuženika, trebao utvrđivati sljedeće činjenice koje se ne mogu utvrditi saslušanjem svjedoka, a uvriježene su u zakonima država EU koje imaju zakonom definirane ugovore o distribuciji, kao što su:

- da li je distributer, kako sebe naziva tužitelj, stvorio klijentelu koju je tuženik nadalje mogao koristiti,
- da li se tužitelj i na koji način brinuo da se roba koju je kupio od tuženika proda trećim osobama,
- tko je poimence uopće predstavljao klijentelu tužitelja,
- klijentela je i dalje morala ostati privrežena proizvođaču nakon prestanka ugovora da bi tužitelj uopće imao pravo na naknadu štete,
- prvostupanjski sud je trebao zatražiti sručno mišljenje o vrijednosti klijentele koju je navodno tužitelj stvorio, a da bi uopće tužitelj imao pravo na naknadu štete, da je za raskid suradnje odgovoran tuženik.

Gore pobrojane pretpostavke koje definiraju ugovorni odnos distribucije **ujedno su i pretpostavke koje moraju kumulativno biti ispunjene kako bi uopće distributer imao pravo na naknadu štete, a što je tuženik jasno isticao tijekom postupka svojim podnescima.**

Dokaz: Pravno pitanje
Ugovori o distribuciji, doc.dr.sc.Hana Horak, Zagreb, 2005.godine

Temeljem navedenog, nejasno je ostalo temeljem kojih analognih zakonskih odredbi hrvatskog prava jest prvostupanjski sud odlučio o kojem se ugovoru radu te koje je analogne odredbe kojeg ugovora ZOO-a ili bilo kojeg drugog hrvatskog zakona uzeo u obzir kada je odlučivao o otkaznim rokovima i pravu na naknadu štete.

Navedenim propustom, prvostupanjski sud je **pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te temeljem tako utvrđenog činjeničnog stanja pogrešno primjenio materijalno pravo.**

Naime, prvostupanjski sud je odlučio definirati odnos tužitelja i tuženika distributerskim odnosom bez da je o tome proveo bilo koji dokaz osim saslušanja stranaka. Uvid u dokumentaciju tužitelja kao relevantnom za ocjenjivanje poslovnog odnosa ne može biti podloga za odlučivanje bez utvrđivanja gore navedenih pretpostavki te davanje razloga o njima.

Također, saslušanje svjedoka te samo uvid u dokumentaciju tužitelja, bez utvrđivanja činjenice da li je tužitelj stvorio distribucijsku mrežu, ne može biti podloga za odlučivanje o mjerodavnom pravu.

Hrvatsko pravo ne može biti mjerodavno iz više razloga:

- tuženik je strana pravna osoba sa sjedištem u Republici Italiji,
- nesporno je utvrđeno da se odnos tužitelja i tuženika odvijao putem narudžbenica, te da je roba kupovana, plaćana i preuzimana u Italji temeljem ugovornog odnosa kupoprodaje (tako je utvrdio i prvostupanjski sud na stranici 8.odjeljak 2.u obrazloženju presude),
- tužitelj i tuženik su potpisnici Konvencije UN o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980.godine,
- niti tužitelj niti tuženik nisu isključili primjenjivanje navedene Konvencije.

Netočno prvostupanjski sud navodi da je Konvencije UN o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980.godine mjerodavna za prava i obveze iz pojedinačnih ugovora o prodaji te da da ako posebne okolnosti slučaja ne upućuju na neko pravo koje se kao mjerodavno ima primjeniti, a stranke isto nisu ugovorile, da se tada ima primijeniti u smislu čl.20.st.1.t.1-20. ZRSZ načelo najuže veze odnosno načelo karakteristične činidbe prema kojemu mjerodavno pravo treba biti pravo one stranke koja obavlja činidbu, a da bi to u konkretnoj pravnoj stari bila prodaja proizvoda tuženika, pa da bi se trebalo primijeniti pravo tužitelja, dakle hrvatsko pravo.

Navodi suda su u potpunoj kontradikciji sa **člankom 1.st.1. Konvencije UN o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980.godine** koja navedenim člankom baš uređuje suprotno ovome što navodi prvostupanjski sud, a to je:

„Ova Konvencija se primjenjuje na ugovore o prodaji robe, sklopljene između strana koje imaju svoja sjedišta na teritorijima različitih država kad pravila međunarodnog prava upućuju na primjenu prava jedne države ugovornice.“

U prilog navednom govori i praksa država EU, a kako to detaljno opisuje u svojoj knjizi *doc.dr.sc.Hana Horak, Ugovori o distribuciji, Zagreb, 2005.godina, poglavlje 5.2.24. Pravo koje se primjenjuje* te navodi:

„Ako nije drugačije dogovoreno u pisanom obliku, kupoprodajni ugovori sklopljeni između Dobavljača i Distributera us sklopu ovog ugovora o distribuciji podliježu Konvenciji UN-a o međunarodnim ugovorima za kupoprodaju robe, a u mjeri u kojoj takva pitanja nisu pokrivena Bečkom konvencijom, pozivanjem na pravila i načela prava međunarodno priznatog u međunarodnoj trgovini kao prava koje se primjenjuje na međunarodne ugovore o prodaji.“

Slijedom navedenog, tuženik ističe kako je dokazao kako se na konkretan poslovni odnos, čak da je i okarakteriziran kao ugovor o distribuciji, imala primijeniti isključivo Konvencija UN-a o međunarodnim ugovorima za kupoprodaju robe, a nikako hrvatsko pravo čime je vidljivo da je prvostupanjski sud pogrešno **primijenio materijalno pravo.**

Nadalje u pobijanoj presudi prvostupanjski sud navodi izjave svjedoka, a u cilju dokazivanja kako je poslovni odnos predstavljao ugovor o distribuciji, međutim, **propuštajući iz istih svjedočenja izvesti zaključak o najbitnijoj činjenici – tko je otkazao suradnju, tužitelj ili tuženik.**

Pri tome nije naveo što je točno koji svjedok izjavio o najbitnijoj činjenici na kojoj tužitelj i temelji tužbeni zahtjev, već je prvostupanjski sud pogrešno interpretirao i izostavio bitne elemente pojedinih svjedočenja, a koji mogu razjasniti najbitniju stvar koja uopće čini osnovu ovog tužbenog zahtjeva – tko je otkazao suradnju, tužitelj ili tuženik.

Primjerice, cijeneći iskaz *Dubravke Pomper* kao tadašnje zaposlenice tužitelja, vrlo bitnu činjenicu prvostupanjski sud izostavlja, a to je da je ista, odgovarajući na pitanje da li je tuženik tužitelju dao otkazni rok, ***navela da misli da je isti bio dogovoren do kraja godine kako je predložio tuženik, ali da se sa otkaznim rokom tužitelj nije složio.***

Prvostupanjski sud je također propustio navesti da je svjedokinja *Dubravke Pomper* izjavila da je upravo tužitelj, bez savjetovanja sa predstavništvom tuženika, mogao samostalno nametnuti svoju cijenu proizvodima.

Utvrđenje prvostupanjskog suda temeljeno na njezinom svjedočenju kako je tuženik određivao cijene po kojima će tužitelj sam prodavati svoje proizvode, ***jest u cijelosti kontradiktorno s onime što je svjedokinja doista izjavila.***

Dokaz: Uvid u svjedočenje *Dubravke Pomper* dana 24.10.2007.godine

Također, cijeneći iskaz *Saše Kolenka* prvostupanjski sud propušta navesti kako je isti, kao zaposlenik tužitelja, na upit da li je bilo pregovora o nabavnoj cijeni robe iz Italije odnosno da li je tužitelj imao utjecaja na cijenu, odgovorio da.

Dakle, i on je potvrdio da je tužitelj imao utjecaj na formiranje cijene, a ne kako to prvostupanjski sud navodi da bi cijenu formirao tuženik. Iz njegovog iskaza je također vidljivo da je tužitelj otkazao suradnju budući je izjavio kako je nakon prestanka poslovne suradnje postao problem sa većom količinom robe koju je trebalo prodati pa su nastali troškovi skladištenja za tužitelja. Iz navedenog proizlazi da je sam tužitelj odlučio više ne prodavati tuženikovu robu te je odlučio više ne kupovati robu od tuženika.

Dokaz: Uvid u svjedočenje *Saše Kolenka* dana 24.10.2007.godine

Svjedočenja *Marka Ugarkovića*, *Waltera Pozzi*, *Davora Belka* i *Anamarije Pomper* iskazuju da je predstavništvo imalo ulogu odgovora i savjetovanja tužitelja na pitanja tužitelja o što boljem plasmanu njegove robe jer je u konačnici od prodaje robe profitirao samo tužitelj jer je prodavao svoju robu. Tuženik, pa niti predstavništvo nikako nije moglo odlučivati po kojoj cijeni će tužitelj prodavati svoju robu.

Što se tiče prestanka suradnje, navedeni svjedoci su izjavili kako je isključivo tuženik prestao naručivati robu od tužitelja u listopadu 2004.godine iako je tužitelju ponuđen otkazni rok do kraja godine, dakle do kraja 2004.godine, a kako proizlazi i iz dostavljenog Zapisnika sa sastanka tužitelja i tuženika održanog dana 21.09.2004.godine, a koji je tuženik dostvio uz svoj podnesak od 23.10.2008.godine kojeg je tuženik dostavio na ročištu održanom dana 28.10.2008.godine.

Dokaz: Uvid u zapisnik sa sastanka tužitelja i tuženika održanog dana 21.09.2004.godine.

Navedenim zapisnikom detaljno je utvrđen način nastavka suradnje tužitelja i tuženika te da se ista nastavlja do kraja 2004.godine. Tuženik ističe da je na navedenom sastanku bio prisutan g.Miho Glavić, zakonski zastupnik tužitelja te je iz Zapisnika vidljivo da je i on primio na znanje raskid suradnje odnosno otkazni rok do kraja 2004.godine. Međutim, sam tužitelj je odlučio više ne naručivati robu od tuženika i prekinuti suradnju unatoč točno i detaljno preciziranim odredbama Zapisnika.

Prvostupanjski sud se niti jedanput u pobijanoj presudi nije osvrnuo na navedeni Zapisnik koji u konačnici daje odgovor da je upravo tužitelj raskinuo suradnju, a čime je prvostupanjski sud i opet nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

Dokaz: Uvid u obrazloženje pobijane presude

Također, dopis tuženika da se poslovna suradnja otkazuje sa danom 01.siječnja 2005.godine dokazuje da je tužitelj imao otkazni rok od 4 (četiri) puna mjeseca budući je navedeni dopis kojim se potvrđuje odluka od 4.kolovoza 2004.godine. Navedenim dopisom i zapisnikom nedostaje pretpostavka protupravnosti za naknadu štete pa je samim time prvostupanjski sud i opet nepotpuno i pogrešno utvrdio činjenično stanje.

Isključivo je volja tužitelja što navedeni otkazni rok nije prihvatio već je odlučio ustati ovom tužbom za naknadu štete.

Obrazloženje presude navedeni dopis uopće ne tumači, već prvostupanjski sud samo navodi da je u isti izvršio uvid, a da smatra da je ugovor raskinut u mjesecu rujnu 2004. godine jer da je tuženik u mjesecu listopadu uveo novog distributera Croatia baterije.

I opet se iz iznesenih navoda prvostupanjskog suda vidi kontradiktornost navoda jer prvostupanjski sud drži da je suradnja raskinuta u listopadu 2004.godine, a istovremeno usvaja tužiteljev zahtjev za štetu i za rujun 2004.godine.

Ukoliko je prvostupanjski sud utvrdio da je suradnja raskinuta uvođenjem novog distributera u mjesecu listopadu, onda je od tada trebao i dosuditi odšetni zahtjev.

Tu je također trebao objasniti zašto bi uvođenje novoga distributera spriječavalo tužitelja da i dalje surađuje sa tuženikom.

Prvostupanjski sud je isto tako trebao objasniti prirodu odnosa tuženika i tužitelja u smislu da li prvostupanjski sud drži da se tu radilo o isključivoj distribuciji. Ukoliko je tome tako, o tome je trebao dati valjane razloge.

Međutim, tuženik još jednom ističe, a kako su i svjedoci iskazivali tijekom postupka i to posebno Marko Ugarković i Anamarija Pomper da su i drugi kupci mogli kupovati i prodavati robu od tuženika i to su i radili i nikako se nije moglo raditi o isključivoj distribuciji u konkretnom slučaju.

Činjenica je da o ovome pobijana presuda ne daje nikakve razloge niti je u tom smislu prvostupanjski sud provodio dokaze pa je tim više nejasno zašto bi Croatia baterije bile zapreka tužitelju da i dalje kupuje proizvode od tuženika.

Samim time bi bilo nejasno zašto prvostupanjski sud drži da je u rujnu 2004. tuženik raskinuo suradnju kad ju je jasno i glasno dopisom raskinuo sa 01.01.2005. godine. U prilog navedenom ide i Zapisnik sa odražanog sastanka dana 21.09.2004. godine na kojemu je bio prisutan tužitelj, a kojega je na kraju krajeva i sastavio sam tužitelj.

Stoga je i iz navedenog razloga obrazloženje presude nedorečeno, nerazumljivo pa je prvostupanjski sud, prema tome, *počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku* jer presuda proturiječi sama sebi i razlozima presude **budući u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama te postoji proturječnost između razloga presude i sadržaja isprava u spisu iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP.**

Tijekom cijelog postupka tuženik je tvrdio da pravna osnova za traženje odštete u ovom predmetu ne postoji pa se sukladno tome protivio i izvođenju vještačenja.

Dapače, tuženik je jasno u svojem ***podnesku od 23.10.2008. godine*** kojeg je predao na ročištu dana 28.10.2008. godine, dakle i prije nego je određeno vještačenje u ovom predmetu, na stranici 4. napisao sljedeće:

„Tuženik se također protivi tome da tužitelj sam odabire osobu vještaka koja bi takvo vještačenje trebala provesti kao i tome da sam tužitelj predlaže naslovnom sudu koga da isti odredi za vještaka.“

Dokaz: Uvid u podnesak tuženika od 23.10.2008. godine

Međutim, unatoč tome prvostupanjski sud je, iako **zakonska odredba članka 251.st.2 Zakona o parničnom postupku propisuje da prije nego što sud odredi koje će osobe uzeti za vještake o tome sasluša stranke, udovoljio prijedlogu tužitelja da vještak bude Zrinko Ručević.**

Budući da o istome stranke nisu saslušane, štoviše osobi vještaka se tuženik protivio puno prije nego je vještačenje određeno, osnovan je prigovor tuženika da vještačenje vrši vještak Zrinko Ručević.

Stoga, nije u pravu prvostupanjski sud kada kaže da tuženik nije predlagao drugog vještaka (uvid u zapisnik s ročišta održanog 11.06.2010. godine) jer je predlagao Ivana Tkaleca, niti je u pravu kada tvrdi da je o istome saslušao stranke, jer nije.

Prvostupanjski sud odluku o vještačenju i osobi vještaka donio je izvan ročišta u cijelosti usvojivši prijedlog tužitelja da vještači Zrinko Ručević, a to je i ponovio u pobijanoj presudi, čime je počinio apsolutno bitnu povredu odredbi parničnog postupka.

Istim podneskom kojim se tuženik protivno osobi vještaka, protivio se i **višestrukim preinakama tužbenog zahtjeva** tužitelja.

Tužitelj je preinačavao i uređivao tužbeni zahtjev podneskom od 23.10.2007. godine, podneskom od 21.07.2008. godine te opet podneskom od 10.10.2008. godine.

Što se tiče tužiteljevog mijenjanja pravne osnove tužbenog zahtjeva, tuženik napominje da tužitelj ničeme nije objasnio da bi se u konkretnom slučaju radilo o mijenjanju pravne osnove tužbenog zahtjeva.

Vidljivo jest da je tužitelj odustao od svoje točke I predloženog tužbenog zahtjeva, a kojeg je predložio tužbom od 19.10.2005.godine, pa onda ponovno predloženog tužbenog zahtjeva i identične točke I podneskom od 25.10.2007.godine te tužbenog zahtjeva od 21.07.2008. godine i tamo predložene točke I.

Ponovnom izmjenom od 10.10.2008. godine, odustao je od onoga što je cijeli parnični postupak želio utvrditi, a to je, da odnos između tužitelja i tuženika predstavlja odnos iz ugovora o trgovinskom zastupanju.

Iz navedenih postupaka tužitelja vidljivo je da isti nije uspio definirati suradnju tužitelja i tuženika kroz cijelo trajanje ovog postupka, **da bi na kraju sve okvalificirao mijenjanjem pravne osnove tužbenog zahtjeva ne navodeći i ne objašnjavajući koja bi to sada pravna osnova tužbenog zahtjeva bila.**

Tuženik ističe da je doista istina da promjena samo pravne osnove ne predstavlja preinačenje tužbe.

Međutim, u ovom predmetu se ne radi o takvom slučaju jer tužitelj **u ovom slučaju ne može promijeniti pravnu osnovu bez da promijeni činjeničnu osnovu tužbe.**

Naime, kroz cijeli postupak tužitelj temelji svoj tužbeni zahtjev na utvrđivanju da je odnos između tužitelja i tuženika predstavljao odnos iz ugovora o trgovinskom zastupanju što je cijelo vrijeme predstavljalo tužbenu osnovu i što je na kraju i iskazima svjedoka pokušao tužitelj utvrditi u dosad provedenom postupku.

Činjenica je da se ovdje radi o preinačenju tužbe jer je činjenični identitet na ovaj način potpuno izmijenjen te je tuženik mišljenja da se suštinski radi o potpuno novom tužbenom zahtjevu (zapravo radi se o novoj tužbi) te je i ovdje prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredbi parničnog postupka.

Što se tiče samog vještačenja, tuženik je tijekom postupka dao vrlo detaljne prigovore na koje mu vještak, unatoč dodatnim knjigovodstvenim vještačenjima, nije dao odgovore, štoviše, pokazalo se iz njegovih vještačenja da su tuženikovi prigovori na njegovu pristranost itekako osnovani.

Najvažniji prigovor koji tuženik cijelo vrijeme ističe jest da je navedeno knjigovodstveno-financijsko manjkavo jer nedostaje ključni parametar – iskazani

troškovi isključivo za prodaju robe koju je tužitelj kupio od tuženika. Ono što je vještak prikazao predstavlja ukupne troškove koje je tužitelj imao prodavajući robu kupljenu i od drugih proizvođača. Nakon provjere svih tablica u ovom drugom dodatnom knjigovodstveno-financijskom vještačenju nigdje vještak ne spominje niti iskazuje neto dobit na programu tuženika.

Da bi vještačenje bilo potpuno, vještak je trebao iskazati neto dobit koju zaradio prodajom tuženikovog programa, a što je nesporna činjenica.

Vještak ima obračun neto dobiti tužitelja za sve programe koje je tužitelj kupovao od različitih proizvođača, a ne iskazno za svakog principala pojedinačno.

Apsolutno nigdje u glavnom vještačkom nalazu, niti u prvom dodatnom niti u drugom dodatnom knjigovodstveno-financijskom vještačenju, nije izražena neto dobit ostvarena isključivo na prodaji programa tuženika.

Nepoznato je kako je vještak mogao neto dobit koju bi tužitelj zaradio isključivo prodavajući tuženikove proizvode izračunati temeljem bruto dobiti kako navodi u navedenoj tabelici, **a da nema uvid u stvarne troškove distribucije tuženikovih proizvoda.**

Ono što je vještak iskazao jest razlika u cijeni na programu tuženika, a to nije ono temeljem čega vještak može izračunati neto dobit koju je tužitelj ostvarivao prodajom tuženikove robe.

Ovo vještvo nije imalo zadatak izraditi cjelokupnu neto dobit tužitelja koju je isti ostvarivao kroz godine ili samo nekog segmenta distribucije, **već neto dobit dobivenu isključivo na programu tuženika.**

Vještak je čak ocjenjivao e-mailove kao ogledne primjere tuženikovog direktnog utjecaja na formiranje tužiteljevih cijena svih artikala koji su bili predmet zajedničkog poslovnog odnosa tužitelja i tuženika.

Tuženik ističe da je iz navedene vještakove rečenice vidljivo da je **vještak pristran** jer se i opet upustio u raspravljanje o činjenicama koje nisu predmet njegovog vještačenja, zbog čega je tuženik, tražio vještačenje po drugom vještaku i to Ivanu Tkalecu.

Predmet vještačenja utvrđen je Rješenjem naslovnog Suda od 21.04.2009.godine te nigdje u Rješenju suda nije zatraženo da vještak vještači o tome da li je „tuženik imao direktni utjecaj na formiranje tužiteljevih cijena svih artikala koji su bili predmet zajedničkog poslovnog odnosa tužitelja i tuženika.“

Vidljivo je da vještak ponavlja rečenice koje tužitelj ističe u svojim podnescima, a iz čega nesporno proizlazi da vještak dobivao upute od tužitelja te se upušta u analiziranje nečega što uopće nije predmet njegovog vještačenja.

Nije naodmet spomenuti kako je vještak samoinicijativno izvršio uvid u izvještaje o poslovanju tužitelja isključivo za razdoblje od 2002-2004.godine, iako je zadatak prvostupanjskog suda bio da se obuhvate SVE prethodne godine poslovanja.

Tuženik ističe da vještak ne može samovoljno određivati godine za koje vrši vještačenje, već u istome mora slijediti Rješenje suda, a u Rješenju suda od 21.04.2009. godine, naveden je izraz *prethodne godine* iz čega se zaključuje da se radi o svim prethodnim godinama, a ne da vještak samovoljno odlučuje izvršiti uvid u dvije prethodne godine.

Tuženik ističe da je vještak obuhvatio dvije prethodne godine, a ne cijelo razdoblje od 1999-2004. godine jer su isključivo dvije prethodne godine u poslovanju tužitelja bile najbolje odnosno tužitelj je tada imao veliki rast prometa.

Vještak pak navodi da ranije godine u kojima je tek započinjala poslovna suradnja stranaka ne bi dale odgovarajuću informaciju iz čega se opet iščitava vještakova pristranost.

Temeljem navedenog, vidljivo je da je prvostupanjski sud tijekom postupka zanemarivao prigovore tuženika i oglašivao se na njih te je **štovište tužitelju dao da bira osobu vještaka iako se tuženik tome protivio pisanim putem i prije određenog vještačenja te je prvostupanjski sud na kraju, budući vještak nije dao odgovore na ključna pitanja**, ODBIO odrediti novo vještačenje po novom vještaku sukladno prijedlogu tuženika.

Zaključno, tuženik ističe da **metoda** kojom se služio vještak direktno oštećuje tuženika jer ta metoda ne uključuje troškove koje je tužitelj imao za prodaju robe tuženika, a u kojem slučaju tuženik ističe da bi dobit tužitelja bila manja, čime bi i vještački nalaz na ime direktne i indirektno štete dao puno manje iznose.

Također je sam vještak iskazao da postoje i druge metode kojima je mogao izraditi nalaz bez da je naveo koje bi to metode bile niti je napravio komparaciju tih metoda, a niti izradio nalaz po drugim metodama.

U konačnici, činjenica koja i dalje ostaje sporna jest zašto jest prvostupanjski sud dosudio period od 6 (šest) mjeseci za direktnu štetu te period od 1 (jedne) godine za izgublenu dobit. O tome u presudi prvostupanjski sud nije dao apsolutno nikakve razloge već je samo naveo da je usvojio točan period kako je to tužitelj zahtijevao (uvid u stanicu 18.pobijane presude, prvi odjeljak pri kraju).

Tuženik se protivi i odluci o trošku obzirom da je u rješenju o trošku:

- naveo pogrešnu vrijednost predmeta spora prije preinake kao 3.800.000,00 kn dok je vrijednost predmeta spora prije preinake bila 3.000.000,00 kn pa je sukladno tome u potpunosti pogrešno odredio trošak sastava tužbe i podnesaka od 10.03.2005., 26.09.2006.godine

Neopravdano je prvostupanjski sud dodijelio troškove za navedene podneske čak da i nije pogriješio pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora obzirom su navedeni podnesci suvišni budući je tužitelj dužan tužbom obuhvatiti sve relevantne činjenice, a ne naknadno pisati podneske i tražiti trošak obzirom da nakon podnošenja tužbe nije došlo do nikakvih promjena, a na nalaz i mišljenje vještaka se tužitelj uopće nije očitovao pisanim putem.

Sukladno navedenom, prvostupanjski sud je u cijelosti donio i pogrešnu odluku o troškovima postupka.

Konačno, počinivši bitne povrede parničnog postupka koje napadanu presudu čine nezakonitom, sud je propustio potpuno i nedvojbeno riješiti činjenična, a posebno pravna pitanja koja su se među strankama pojavila. Na sve to, *sud pogrešno primjenjuje materijalno pravo*, čime je počinio sve povrede predviđene člankom 353. Zakona o parničnom postupku.

II Temeljem svega navedenog, tužitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu da temeljem članka 373. preinači prvostupanjsku presudu odnosno temeljem članka 369. *ukine pobijanu presudu i predmet vrati na novo odlučivanje drugom vijeću Trgovačkog suda u Zagrebu*, te da tužitelja obveže na plaćanje troškova ovog žalbenog postupka.

Tuženik
zastupan po:

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Trnjanska 59a

Troškovnik:	
Sastav žalbe:	60.000,00 kn
PDV	13.800,00 kn

U Zagrebu, 05.10.2010. godine.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 15
U ZAGREBU
P R I M L J E N O

27-11-2014

poštom — neposredno
u primj. prilog:
pristojba

75. Pž-7057/10-15

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i Branke Vučaj, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja AWT International d.o.o., OIB 57159149897, Zagreb, Iblerov trg 10, kojeg zastupaju punomoćnici Kristijan Galić, odvjetnik u Zagrebu, Cvjetno naselje 22, i Krešimir Lisak, odvjetnik u Zagrebu, Petrinjska 9, protiv tuženika JOHNSON WAX S.p.A., P. Le M.M. Burke 3, 20020 Arese (MI), Republika Italija, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Škarica i partneri iz Zagreba, Đorđićeva 3b, radi naknade štete u iznosu od 4,800.000,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5410/05 od 28. lipnja 2010., u sjednici vijeća održanoj 21. studenog 2014.

riješio je

3044

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5410/05 od 28. lipnja 2010. i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima postupka povodom pravnog lijeka odluku će donijeti sud u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5410/05 od 28. lipnja 2010., u točki I. njene izreke naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 3,420.770,30 kn sa zateznom kamatom na mjesečni iznos od 570.128,39 kn za rujna 2004. godine tekuće od 19. rujna 2004.; na mjesečni iznos od 570.128,39 kn za listopad 2004. godine tekuće od 19. listopada 2004.; na mjesečni iznos od 570.128,39 kn za studeni 2004. godine tekuće od 19.

studenoga 2004.; na mjesečni iznos od 570.128,39 kn za prosinac 2004. godine tekuće od 19. prosinca 2004.; na mjesečni iznos od 570.128,39 kn za siječanj 2005. godine tekuće od 19. siječnja 2005. i na mjesečni iznos od 570.128,39 kn za veljaču 2005. godine tekuće od 19. veljače 2005. do isplate. U točki II. izreke presude naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 924.730,80 kn sa zateznom kamatom na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za mjesec rujan 2004. godine tekuće od 19. rujna 2004.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za listopad 2004. godine tekuće od 19. listopada 2004.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za studeni 2004. godine tekuće od 19. studenoga 2004.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za prosinac 2004. godine tekuće od 19. prosinca 2004.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za siječanj 2005. godine tekuće od 19. siječnja 2005.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za veljaču 2005. godine tekuće od 19. veljače 2005.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za ožujak 2005. godine tekuće od 19. ožujka 2005.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za travanj 2005. godine tekuće od 19. travnja 2005.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za svibanj 2005. godine tekuće od 19. svibnja 2005.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za lipanj 2005. godine tekuće od 19. lipnja 2005.; na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za srpanj 2005. godine tekuće od 19. srpnja 2005. i na mjesečni iznos od 77.060,90 kn za kolovoz 2005. godine tekuće od 19. kolovoza 2005. do isplate. U točki III. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 570.454,00 kn.

Rješenjem pod istim poslovnim brojem sud je utvrdio da je tužba povučena pod točkom I. tužbe za iznos od 179.229,70 kn, a pod točkom II. tužbe za iznos od 275.269,20 kn, ukupno za iznos od 454.498,90 kn.

O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09; dalje: OT) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03).

Ovako je presudio prvostupanjski sud odlučujući o tužbenom zahtjevu radi naknade direktne štete i izmakle koristi koju je prouzročio tuženik raskidom poslovnog odnosa stranaka koji je trajao od 1998. do 2004. godine. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud ocijenio kako su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o distribuciji kojim je tužitelj od tuženika kupovao raznu robu, ali se kao distributer obvezao tuženiku da će na području Republike Hrvatske organizirati prodaju tuženikove robe prema smjernicama i dozvolama tuženika putem njegovog predstavništva. Sud je zaključio da se u konkretnom slučaju primjenjuje mjerodavno pravo Republike Hrvatske prema Zakonu o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91; dalje: ZRSZ) koji u konkretnom slučaju propisuje mjerodavno pravo posrednika kod ugovora s karakterističnim činidbama. Prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza zaključio da je raskidom poslovnog odnosa u rujnu 2004. tuženik tužitelju uzrokovao direktnu štetu i izmaklu korist u utuženom iznosu, pa je odlučio kao u izreci pobijane presude.

Protiv označene presude žalbu su podnijeli tužitelj i tuženik. Tuženik presudu pobija u cijelosti, a tužitelj samo u dijelu odluke o troškovima postupka sadržanu u točki III. izreke pobijane presude.

Tuženik u žalbi pobija označenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog, s prijedlogom da ovaj sud pobijanu presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev, odnosno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. U žalbi prvenstveno ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a jer je pogrešno odlučio da je nadležan za postupanje. Žalitelj smatra da u konkretnom slučaju nije riječ o sporu za koji postoji isključiva nadležnost suda Republike Hrvatske. Nadalje, navodi da je počinjena i bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a iz razloga što sud nije tužbu dostavio u sjedište tuženika već je smatrao da je tužba uredno dostavljena kada je dostavljena predstavništvu u Republici Hrvatskoj. Ističe da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo pa je time i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Smatra da se na poslovni odnos stranaka trebala primijeniti Konvencija Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980. godine jer su stranke bile u poslovnom odnosu kupoprodaje, a ne u ugovornom odnosu distribucije. Nadalje navodi da je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka kada je odluku o vještačenju i osobi vještaka donio izvan ročišta prihvaćajući prijedlog tužitelja o osobi vještaka, a da pri tome nije saslušao stranke. Ukazuje i na bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev, a prvostupanjski sud je pogrešno zaključio da se ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva već o promjeni pravne osnove tužbenog zahtjeva. Iz navedenih razloga smatra da je i odluka o trošku parničnog postupka nepravilna. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 73.800,00 kn.

Tužitelj je podnio žalbu protiv odluke o troškovima postupka sadržane u točki III. izreke pobijane presude s prijedlogom da ovaj sud preinači presudu u pobijanom dijelu i dosudi mu trošak prema troškovniku u iznosu od 1.327.097,60 kn. U žalbi navodi da je sud pogrešno ocijenio da tuženiku ne pripada pravo na naknadu troška za sastav podnesaka od 23. listopada 2007., 10. svibnja 2008., 21. listopada 2008., 24. veljače 2009., 15. listopada 2009. i 4. lipnja 2010., te da mu ne pripada pravo na puni trošak pristupa na ročište od 23. rujna 2009. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 11.638,87 kn i sudske pristojbe u iznosu od 10.00,00 kn.

U odgovoru na žalbu tužitelj osporava tuženikove navode iz žalbe te predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu i tužitelju dosudi pored zatraženog troška parničnog postupka i trošak sastav odgovora na žalbu u iznosu od 48.000,00 kn.

Žalbe tužitelja i tuženika su osnovane.

Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava,

ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda zahvaćena bitnom povredom odredbe članka 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u pogledu visine tužbenog zahtjeva pa se za sada ne može ispitati.

U konkretnom slučaju radi se o sporu s međunarodnim obilježjem u kojem tužitelj, domaća pravna osoba, pred hrvatskim sudom traži građanskopravnu zaštitu protiv tuženika, strane pravne osobe radi raskida ugovora o dugogodišnjoj poslovnoj suradnji.

O međunarodnoj nadležnosti hrvatskog suda

Najprije valja navesti da ovaj sud smatra kako prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, na koje ukazuje tuženik i da je pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Odredbom čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, na koji ukazuje tuženik, propisano je da bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji ako je sud u povodu prigovora stranaka pogrešno odlučio da je stvarno ili mjesno nadležan.

Republika Hrvatska ima dva temeljna propisa o međunarodnoj sudskoj nadležnosti. Kodificirana pravila međunarodnog privatnog i procesnog prava sadrži Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 88/01; dalje: ZRSZ - preuzet ZRSZ bivše SFRJ od 1982. godine; „Službeni list SFRJ“ broj 43/82 i 72/82). ZRSZ propisuje pravila o određivanju mjerodavnog prava za statusne, obiteljske i imovinske te druge materijalnopravne odnose s međunarodnim obilježjem, pravila o nadležnosti suda i drugih organa Republike Hrvatske u stvarima s međunarodnim obilježjem, uvjete za priznanje i izvršenje stranih sudskih odluka, priznanje i izvršenje stranih arbitražnih odluka te nadležnost suda i postupak priznanja stranih sudskih i arbitražnih odluka.

Drugi propis koji uređuje nadležnost sudova u Republici Hrvatskoj je Zakon o parničnom postupku. Ovaj Zakon uređuje nadležnost hrvatskih sudova neposredno i posredno. Neposredno Zakon o parničnom postupku uređuje nadležnost na način i u mjeri u kojoj njegove odredbe same po sebi imaju značaj pravila o nadležnosti, a posredno supsidijarnom primjenom pravila Zakona o parničnom postupku o mjesnoj nadležnosti. Za ugovorne sporove je naročito značajna odredba po kojoj u sporovima protiv osobe koja u Republici Hrvatskoj nema općemjesnu nadležnost, za obveze koje treba ispuniti u Republici Hrvatskoj, tužba se može podnijeti sudu na čijem području tu obvezu treba ispuniti (čl. 58. st. 3. ZPP-a).

Posredno uređenje nadležnosti sudova u Republici Hrvatskoj u sporovima s međunarodnim obilježjem sadržano je u pravilu o primjeni odredaba o mjesnoj nadležnosti. Sud u Republici Hrvatskoj nadležan je za suđenje kad je njegova nadležnost u sporu s međunarodnim elementom izričito određena zakonom ili međunarodnim ugovorom. Ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti suda u Republici Hrvatskoj za određenu vrstu sporova, sud u Republici Hrvatskoj nadležan je za suđenje u toj vrsti sporova i kad njegova nadležnost proizlazi iz odredaba zakona o mjesnoj nadležnosti suda u Republici Hrvatskoj (čl. 27. ZPP-a). U smislu čl. 27. ZPP-a nadležnost hrvatskog suda

unaprijed se uređuje izričitim odredbama zakona ili međunarodnim ugovorom, a tek supsidijarno ako nema izričitih odredaba o međunarodnoj nadležnosti hrvatski sud može primijeniti odredbe o mjesnoj nadležnosti.

Na temelju naprijed navedenih propisa koji uređuju međunarodnu sudsku nadležnost sudova Republike Hrvatske, ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da je nadležan za rješavanje ovog spora među strankama.

Nadležnost prvostupanjskog suda proizlazi iz okolnosti da tuženik na teritoriju Republike Hrvatske ima predstavništvo i da su radnici predstavništva bili u kontinuiranom poslovnom odnosu s tužiteljem u vrijeme dok je trajao poslovni odnos stranaka. Time je ispunjena pretpostavka iz odredbe čl. 55. ZRSZ-a kojom je propisano da nadležnost suda Republike Hrvatske postoji u sporovima protiv fizičke ili pravne strane osobe koja ima sjedište u inozemstvu za obveze koje se moraju izvršiti na teritoriju Republike Hrvatske, ako ta osoba ima na teritoriju Republike Hrvatske svoje predstavništvo ili zastupništvo. U konkretno slučaju radi se o sporu radi naknade štete nastale povredom ugovora o poslovnoj suradnji između stranaka koja šteta je nastala i ima se izvršiti na teritoriju Republike Hrvatske.

Slijedom navedenog, neosnovan je tuženikov žalbeni navod da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a.

O sadržaju ugovornog odnosa između parničnih stranaka

Prvostupanjski sud je na temelju iskaza saslušanih svjedoka (Davora Belka, Marka Ugarkovića, Dubravke Pomper, Ane Marije Prskalo) te na temelju priložene pisane korespondencije stranaka, ocijenio da su stranke bile u poslovnom odnosu po ugovoru o distribuciji roba prema kojem je tužitelj kao kupac robe od tuženika prodajom te robe djelovao u vlastito ime i za svoj račun, međutim kao distributer se obvezao tuženiku da će na području Republike Hrvatske organizirati prodaju takve robe, a prema smjernicama i dozvolama tuženika putem njegovog predstavništva. Tuženik je kao principal utjecao na formiranje maloprodajne cijene i marže, odnosno na cijenu po kojoj je tužitelj mogao prodavati robu trećim osobama.

Kako je odredbom čl. 19. ZRSZ-a propisano je da je za ugovor mjerodavno pravo što su ga izabrale ugovorne strane, ako tim zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno, radi ocjene koje se mjerodavno pravo na ugovorni odnos primjenjuje potrebno je bilo utvrditi kakav su ugovor stranke zaključile.

Tijekom prvostupanjskog postupka utvrđene su slijedeće činjenice:

- stranke su bile u poslovnom odnosu od 1998. do 2004. godine (nesporno među strankama),
- tužitelj je kupovao točno određenu robu tuženika različitih brendova (npr. anitra, sredstva za čišćenje, proizvode iz asortimana mr. Muscolo, Glade, auto kozmetika Rally, Raid, Off) i vršio plaćanja robe (nesporno među strankama),

- tužitelj je takvu robu tuženika distribuirao na području Republike Hrvatske kao jedini distributer (iskaz svjedoka Dubravke Pomper, Saše Kolenka, Davora Belka, Marka Ugarkovića, Ana Marije Prskalo, iskaz zastupnika po zakonu tužitelja Mihe Glavića),

- tužitelj je preko predstavništva tuženika u Republici Hrvatskoj svakodnevno dobivao naloge od tuženika o načinu trošenja internog budžeta kao dio marže tužitelja (iskaz svjedoka Dubravke Pomper, Saše Kolenka, Davora Belka, iskaz zastupnika po zakonu tužitelja Mihe Glavića),

- tužitelj se morao pridržavati kalkulacije cijena prema kojima je smio prodavati robu na području Republike Hrvatske koju je kupio od tuženika (iskaz svjedoka Dubravke Pomper, Saše Kolenka), odnosno tuženik je sugerirao tužitelju cijenu robe (iskazi svjedoka Davora Belka, Ana Marije Prskalo)

- predstavništvo tuženika prezentiralo je marketinške poduhvate i način na koji se očekuje da će se roba Johnson Wax-a prezentirati na tržištu (iskaz svjedoka Dubravke Pomper, Saše Kolenka, Davora Belka, Marka Ugarkovića, Ana Marije Prskalo).

Iz izvedenih dokaza proizlazi da su stranke sklopile ugovor o distribuciji tuženikovih proizvoda na neodređeno vrijeme na području Republike Hrvatske.

Naziv ugovora o distribuciji koji je nastao iz trgovačke međunarodne prakse je opći pojam za sve ugovore o distribuciji koji su nova vrsta neimenovanih sui generis ugovora. Sui generis karakteristika ugovora o distribuciji očituje se u činjenici da distributer prodaje robu u svoje ime i za svoj račun. To je, u stvari, generalni ugovor kojim se distributer obvezuje periodično kupovati robu u svoje ime i za svoj račun od proizvođača u čiju je distribucijsku mrežu uključen. Zaradu ostvaruje od razlike između prodajne i kupovne cijene.

Odnos između stranaka ugovora o distribuciji nije ad hoc odnos kakav je između ugovornih stranaka ugovora o prodaji, makar se ponavlja godinama. Pri ugovoru o prodaji nema integracije kupca u prodajnu mrežu proizvođača, kupčeve posvećenosti prodavateljevim proizvodima, klauzule isključivosti i slične dublje poslovne suradnje stranaka. Ugovor o prodaji raskida se relativno lako, dok je kod ugovora o distribuciji sasvim drugačiji odnos proizvođača i distributera koji je obilježen trajnošću, ponavljanjem aktivnosti. Distributer kao nezavisni poduzetnik, zaključuje generalni ugovor kojim se obvezuje periodično kupovati od proizvođača/dobavljača radi daljnje prodaje kupcima/krajnjim potrošačima, robu u svoje ime i za svoj račun te sam snosi rizik. Ugovor o distribuciji je glavni ugovor u odnosu prema pojedinačnim ugovorima o prodaji koji se na osnovi ugovora o distribuciji i u njegovim granicama zaključuju između proizvođača/dobavljača i distributera. Tek zaključivanjem ugovora o prodaji nastaje iustus titulus za prijenos prava vlasništva na ugovorenoj robi. Dakle, ugovori o distribuciji jesu okvirni ugovori za buduću prodaju, ali sami u pravilu, nisu titulus za prijenos prava vlasništva te se ne mogu smatrati podvrstom ugovora o prodaji.

Ugovor o distribuciji nije niti ugovor o zastupanju jer distributer kupuje i prodaje robu u svoje ime i za svoj račun. Razlika između distributera i zastupnika ogleda se i u načinu određivanja cijene. Zastupniku nalogodavac određuje cijenu s obzirom da je vlasnik robe, dok distributer u pravilu sam formira daljnju cijenu. Rizik naplate od kupca također snosi distributer.

Ugovor o distribuciji nije niti ugovor o licenci jer se ugovorom o distribuciji ne daje licenca za proizvodnju ni za prodaju niti za žig kojim je proizvod označen.

U konkretnom slučaju, tužitelj kao distributer obvezao se kupovati robu zaštićenu žigom koju su pratile promotivne usluge i aktivnosti, u svoje ime i za svoj račun od tuženika kao proizvođača (dobavljača) u čiju je mrežu bio uključen. Stoga je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o distribuciji.

O mjerodavnom pravu

Tužitelj u ovom sporu zahtjeva naknadu štete nastalu zbog raskida ugovora o distribuciji. Kako ugovor o distribuciji nije ugovor o prodaji niti je spor proizašao iz periodičnih ugovora o prodaji, prvostupanjski sud je zaključio da se u konkretnom slučaju ne primjenjuje Konvencija Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz 1980. godine („Narodne novine - Međunarodni ugovori“ broj 15/98; dalje: Konvencija), kako smatra tuženik.

U konkretnom slučaju stranke nisu izabrale mjerodavno pravo za rješavanje spora s međunarodnim elementom pa se mjerodavna pravila o ugovornom odnosu nalaze u odredbi čl. 20. ZRSZ-a. Ta pravila u prvom redu, upućuju na primjenu onog prava na koje ukazuju posebne okolnosti slučaja. Prvostupanjski sud smatra da takve okolnosti u ovom sporu postoje i da s obzirom na njih treba kao mjerodavno pravo za suštinu spora primijeniti pravo Republike Hrvatske i to zato jer karakteristična činidba kod ugovora o distribuciji je tužiteljeva činidba koja se sastoji u distribuciji tuženikovih proizvoda na području Republike Hrvatske. Primjenom načela najuže veze kod neimenovanog ugovora o distribuciji treba uzeti u obzir vrste ugovora koji su srodni ugovoru o distribuciji, a to su ugovor o posredovanju te ugovor o komisijonu za koje ugovore Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima kao mjerodavno pravo propisuje pravo posrednika, odnosno komisijonara (čl. 20. t. 5. i 6. ZRSZ-a).

Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je pravilnim tumačenjem kolizijskih pravila zaključio da se u konkretnom slučaju ima kao mjerodavno pravo primijeniti pravo Republike Hrvatske. Ovo i iz razloga što u slučaju ako mjerodavno pravo nije izabrano, ugovor je podvrgnut pravu države s kojom je najuže povezan. U realizaciji ugovora o distribuciji tužitelj je od tuženika kupovao robu u svoje ime i za svoj račun, ali taj dio ugovornog odnosa nije predmet spora u ovoj parnici. Predmet spora je naknada štete zbog raskida ugovora prema kojem je tužitelj bio jedini distributer kupljenih proizvoda tuženika na području Republike Hrvatske preko kojeg je tuženik na tom području stvorio mrežu prodaje svojih proizvoda. Stoga se smatra da ugovor ima najbližu vezu s Republikom Hrvatskom u kojoj tužitelj koji je obavljao distribuciju ima svoje sjedište.

U Republici Hrvatskoj propis važan za reguliranje ugovora o distribuciji je Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO), posebno odredbe koje se odnose na ugovore o trgovinskom zastupanju

(čl. 790. - 826. ZOO-a) te ugovor o licenci (čl. 686. - 711. ZOO-a) s kojima ugovor o distribuciji ima najužu vezu, kao i opće odredbe Zakon o obveznim odnosima.

Po stajalištu ovog suda, u hrvatskom pravu se analogijom mogu na ugovore o distribuciji primjenjivati odredbe ugovora o trgovinskom zastupanju i licenci.

O ostalim bitnim povredama odredaba parničnog postupka na koje ukazuje tuženik

a) Tuženik u žalbi navodi kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a.

Prema odredbi čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a bitna povreda odredaba parničnog postupka postoji ako je u postupku kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, ili ako stranku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba, ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik, odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebno ovlaštenje za vođenje parnice ili za pojedine radnje u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno.

Iz tužbe proizlazi da je tužitelj kao tuženika označio: Johnson Wax S.p.A., P. Le M.M. Burke, 3, 20020 Arese (MI), Republika Italija, dakle pravnu osobu sa sjedištem u inozemstvu, a ne predstavništvo te osobe u Republici Hrvatskoj. To što je tužitelj u označavanju tuženika naznačio da tuženik ima predstavništvo u Svibovcu 14, 10 000 Zagreb, Republika Hrvatska ne znači da je u postupku sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u ovom postupku.

Nadalje, nije sporno da je prvostupanjski sud tužbu na odgovor dostavio na adresu predstavništva tuženika u Republici Hrvatskoj umjesto na adresu sjedišta strane pravne osobe, ali time po ocjeni ovog suda nije tuženiku onemogućeno raspravljanje pred sudom. Tuženik je uredno dostavio odgovor na tužbu, imenovao punomoćnika za zastupanje u ovoj parnici te se upustio u raspravljanje, pa se ne može osnovano pozivati na ovu povredu odredaba parničnog postupka.

b) Tuženik smatra da je tužitelj preinačio tužbu na način da je postavio novi tužbeni zahtjev te da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da se u konkretnom slučaju radi o promjeni pravne osnove tužbe, a ne preinačenju tužbe.

Prema odredbi čl. 191. ZPP-a preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći (st. 1). Ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtijeva iz iste činjenične osnove drugi predmet ili novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti (st. 2.). Tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode, tako da zbog toga tužbeni zahtjev nije promijenjen (st. 3.). Prema odredbi čl. 192. st.

1. ZPP-a tužitelj može sve do zaključenja glavne rasprave svoju tužbu preinačiti i tako da umjesto prvobitnog tuženika tuži drugu osobu.

Iz navedenih pravila proizlazi da su elementi od kojih zavisi preinaka tužbe (1) tužbeni zahtjev – objektivna preinaka i (2) parnične stranke – subjektivna preinaka. Promjene u pogledu predloženih dokaza i pravne osnove nisu relevantne. Preinaka tužbene osnove može biti relevantna samo posredno. To bi bio slučaj kada se generički određeni tužbeni zahtjev osniva na bitno drugačijem činjeničnom stanju, drugom historijatu zbivanja, drugačijem kompleksu zbivanja od onih koje su bile tužbena osnova istog tužbenog zahtjeva ili kad su bitnim elementima činjenične osnove dodani novi, preinačeni elementi tako da novo formirani kompleks činjenica objektivno dovodi do promjene identiteta tužbenog zahtjeva.

U konkretnoj parnici to nije slučaj. Tužitelj je tijekom prvostupanjskog postupka ostao u cijelosti kod historijata poslovnog odnosa između stranaka navodeći da su stranke bile u stalnom poslovnom odnosu od 1998. godine koji se temeljio na distribuciji različitih tipova robe i proizvoda na hrvatskom tržištu, gdje je tužitelj djelovao kao distributer, odnosno diler tuženikovih proizvoda u Republici Hrvatskoj. Kako je zbog raskida poslovnog odnosa pretrpio štetu tužitelj potražuje naknadu štete. Tužitelj je najprije u tužbi kao pravnu osnovu tužbenog zahtjeva naveo ugovor o trgovinskom zastupanju, da bi tijekom postupka kao pravnu osnovu naveo ugovor o distribuciji. Ovakva promjena pravne osnove spora nije preinaka tužbenog zahtjeva, jer sud postupa po tužbi i kad tužitelj ne navede pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, a ako je tužitelj pravnu osnovu naveo, sud za nju nije vezan (čl. 186. st. 3. ZPP-a).

Stoga je prvostupanjski sud pravilno zaključio da kada tužitelj naknadno navede drugu pravnu osnovu tužbenog zahtjeva od one navedene u tužbi, time ne dolazi do preinačenja tužbe u smislu odredbe čl. 191. ZPP-a.

c) Nadalje, tuženik tvrdi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka jer je sud protivno odredbi čl. 251. st. 2. ZPP-a imenovao vještaka izvanraspravno bez da je o osobi vještaka saslušao obje stranke.

Sud čini relativno bitnu povredu odredaba parničnog postupka ako prije nego odredi koje će se osobe uzeti za vještaka o tome ne sasluša stranke (čl. 251. st. 2. u vezi s odredbom čl. 354. st. 1. ZPP).

Vještačenje je dokazno sredstvo čiju dokaznu vrijednost sud slobodno ocjenjuje na osnovi savjesne i brižljive ocjene svih odlučnih okolnosti (čl. 8. ZPP-a). Ako posumnja u rezultate vještačenja, sud je ovlašten poduzeti što je potrebno da se sumnje otklone, pa i odrediti novo vještačenje. Od naročitog je značenja osiguranje nepristranog stava vještaka prema strankama i predmetu spora, a pravila o izuzeću vještaka to omogućavaju (čl. 254. ZPP-a).

Iz spisa je razvidno da je tužitelj već u podnesku od 10. ožujka 2006. predložio knjigovodstveno – financijsko vještačenje na okolnost nastanka štete i za vještaka je predložio

Zrinka Ručevića, stalnog sudskog vještaka. Tuženik je na ročištu održanom 27. listopada 2008. predao podnesak i usmeno se očitovao o navodima iz podneska protiveći se izvođenju dokaza vještačenjem smatrajući da nije dokazana osnova štete pa nema razloga za izvođenje ovog dokaza. Također se protivio da tužitelj sam odabire osobu vještaka, kao i tome da tužitelj predlaže sudu koga da odredi vještakom.

Iz ovakvog stanja spisa proizlazi neosnovana tuženikova tvrdnja kako prvostupanjski sud nije postupio prema odredbi čl. 251. st. 1. ZPP-a i saslušao stranke prije nego što je odredio koju će osobu uzeti za vještaka.

Kako je prvostupanjski sud u smislu odredbe čl. 252. ZPP-a za vještaka odredio osobu iz reda stalnih sudskih vještaka, a tuženik nije podnio zahtjev za izuzeće određenog vještaka ako su postojali razlog za izuzeće, to tuženik neosnovano ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

O činjeničnom stanju i osnovanosti tužbenog zahtjeva

Tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno je da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o distribuciji u razdoblju od 1998. do 2004. godine (šest godina) kojim ugovorom je tuženik prodavao točno određenu robu iz svog asortimana tužitelju radi distribucije te robe na područje Republike Hrvatske.

Iz iskaza svjedoka (posebno Waltera Pozzia) prvostupanjski sud je zaključio da je tužitelj bio jedini distributer tuženikove robe za Republiku Hrvatsku u razdoblju od 1998. do 2004. i da je predstavništvo tuženika u Republici Hrvatskoj sudjelovalo u organiziranju distributivne mreže tuženikove robe. Sud je nadalje, zaključio da je tuženik 4. kolovoza 2004. raskinuo dotadašnji ugovor o distribuciji po kojem je tužitelj bio jedini distributer tuženikovih proizvoda na području Republike Hrvatske i da je 8. rujna 2004. tuženik potvrdio odluku o raskidu ugovora (list 314. spisa). Tuženik je kao novog distributera proizvoda koje je do tada distribuirao tužitelj u Republici Hrvatskoj uveo Croatia baterije što je razvidno iz zapisnika sa sastanka održanog 21. rujna 2004. (list 288. spisa) koji je do kraja rujna 2004. trebao od tužitelja kupiti nekurentne zalihe te ostatak tekućih zaliha robe na dan 31. prosinca 2004. Nije sporno da je Croatia baterije počeo s distribucijom tuženikovih proizvoda s 1. listopada 2004., a da tuženik i tužitelj nisu sklopili novi ugovor o distribuciji, odnosno selektivnoj distribuciji.

Iz dopisa tužitelja od 4. kolovoza 2004. proizlazi da se tužitelj nije suglasio s raskidom ugovora predlažući da ostane jedini distributer tuženikovih proizvoda iz čega proizlazi da ugovor o distribuciji sklopljen 1998. godine nije raskinut sporazumom stranaka.

Iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da tužitelj nije doprinio prekidu poslove suradnje jer se do rujna 2004. poslovna suradnja između stranaka odvijala bez poteškoća. Dakle, obje strane ugovornog odnosa ispunjavale su svoje ugovorne obveze.

Na temelju izvedenih dokaza prvostupanjski sud je zaključio da je zbog raskida ugovora o distribuciji sklopljenog 1998. godine tužitelj trpio štetu pa mu je tuženik dužan štetu naknaditi u smislu odredbe čl. 154. ZOO-a.

Ovaj zaključak prihvaća i ovaj sud. Naime, prema odredbi čl. 26. ZOO-a ugovor se smatra sklopljenim kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Predmet ugovora o distribuciji jest ustupanje isključivih prava prodaje određene robe ili određenog izbora robe na zemljopisno određenom ugovornom području iz čega proizlazi da je točno određena roba bitni sastojak ugovora o distribuciji. Distributer se kupnjom takve robe obvezuje distribuirati upravo tu robu na određenom zemljopisnom području. Kako je predmet ugovora o distribuciji (točno određena roba, točno određeno područje distribucije te robe) bitan sastojak ugovora o distribuciji to nedostatak jednog od navedenih sastojaka ima za posljedicu raskid ugovora.

Najprije bi ovdje valjalo istaknuti da pri raskidu ugovora o distribuciji sklopljenog na neodređeno vrijeme, kada trajanje ugovora prestaje istekom roka koji je iniciran davanjem otkaza, otkaz ne smije biti dan u nevjeme i mora biti dostavljen (čl. 358. ZOO-a). Pod primjerenim rokom kad se radi o ugovoru o distribuciji, podrazumijevalo bi se vrijeme koje je potrebno da primatelj otkaza promijeni ili drugačije organizira djelatnost kojom se bavi.

Prema odredbi čl. 810. st. 2. ZOO-a kojom su uređeni uvjeti prestanka ugovora o trgovinskom zastupanju zaključenog na neodređeno vrijeme, svaka strana može raskinuti ugovor s time da otkaz mora priopćiti drugoj strani. Dužina otkaznog roka ovisi o trajanju ugovora i iznosio bi mjesec dana za svaku započetu godinu trajanja ugovora.

Prema odredbi čl. 710. ZOO-a ugovor o licenci čije trajanje nije određeno, ugovor prestaje otkazom koji svaka strana može dati drugoj, poštujući određeni otkazni rok. Ako otkazni rok nije određen, on iznosi šest mjeseci, s time što davatelj licence ne može otkazati ugovor tijekom prve godine njegova važenja.

Primjenom analogije ugovor o distribuciji zaključen na neodređeno vrijeme mogla bi raskinuti svaka strana poštujući određeni otkazni rok. Otkazni rok ovisio bi o dužini odnosa između ugovornih stranaka. Ako otkazni rok nije određen ugovorom, iznosio bi šest mjeseci s time da proizvođač/dobavljač ne može otkazati ugovor tijekom prve godine njegova važenja, dok distributer može.

Raskid ugovora bez otkaznog roka iz važnih razloga (čl. 811. ZOO-a) je imperativne naravi. Ako je izjava o raskidu učinjena bez navođenja važnih razloga, smatra se kao otkaz s redovitim otkaznim rokom. Stranka koja je raskinula odnos bez važnog razloga mora naknaditi štetu drugoj strani, a ako je raskinula ugovor osnovano, ima pravo na naknadu štete od druge strane.

Prvostupanjski sud se u obrazloženju pobijane presude ne poziva na određene odredbe Zakona o obveznim odnosima, ali iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da bi se u konkretnom slučaju trebale primijeniti naprijed navedene odredbe. Do raskida ugovora o distribuciji između stranaka došlo je, u stvari, zbog toga što je tužitelj za distribuciju

asortimana proizvoda koje je do tada distribuirao tužitelj, odlučio sklopiti ugovor s trećom osobom. Ovakav razlog se po stajalištu ovog suda ne smatra važnim razlogom za raskid dotadašnjeg ugovora o distribuciji, pa kako je tužitelj pretrpio štetu zbog raskida ugovora to je primjenom odredbe čl. 154. ZOO-a dužan štetu dužan naknaditi, osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.)

Prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da su u konkretnom slučaju ispunjene sve pretpostavke odgovornosti za štetu na osnovi krivnje. Raskid ugovora nije nastupio iz važnih razloga, stranke nisu predvidjele mogućnost otkaza ugovora uz otkazni rok, ugovor je raskinut bez otkaznog roka od šest mjeseci, tužitelj je jednostranom izjavom raskinuo ugovor o dugogodišnjoj poslovnoj suradnji bez postojanja važnog razloga.

O visini tužbenog zahtjeva

Tužitelj smatra da mu pripada naknada štete u vidu obične štete i izmakle koristi zbog jednostranog raskida ugovora o distribuciji bez otkaznog roka i navođenja važnog razloga. Kako stranke nisu sklopile pisani ugovor o distribuciji to se nisu dogovorile niti o razlozima zbog kojih se ugovor može raskinuti niti o otkaznom roku. U tom slučaju primjenjuju se pravila o redovnom otkaznom roku.

S obzirom na činjenicu da su stranke sklopile ugovor o distribuciji koji je po svojoj prirodi ugovor sui generis, da je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme, da stranke nisu ugovorile otkazni rok, da je otkazni rok u takvom slučaju šest mjeseci od priopćenja o raskidu ugovora, to je po stajalištu ovog suda prvostupanjski sud pravilno zaključio da bi tužitelju pripadalo pravo na naknadu obične štete koju je pretrpio šest mjeseci nakon priopćenja raskida ugovora (obuhvaća vrijeme otkaznog roka), ali je pogrešno zaključio da tužitelj ima pravo na naknadu štete s osnove izmakle dobiti u razdoblju duljem od šest mjeseci. Naime, otkazni rok od šest mjeseci odnosi se i na običnu štetu i na izmaklu korist.

Međutim, odluka prvostupanjskog suda o visini obične štete i izmakle dobiti, tijeku i visini zateznih kamata ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Naime, prvostupanjski sud navodi da je tuženik raskinuo ugovor dopisom od 8. rujna 2004. koji je tužitelj primio 9. rujna 2004. Ako je to tako, ostaje nejasno zašto je tužitelju priznat iznos naknade štete za rujna 2004. i to sa zateznim kamatama od 19. rujna 2004. 127-25.

Nadalje, obrazlažući visinu utvrđene štete prvostupanjski sud navodi da je visinu štete utvrdio vještak u svom nalazu, a koji nalaz je sud ocijenio jasnim, stručnim, izrađenim prema pravilima struke. Ovdje valja ukazati kako vještak utvrđuje činjenice zato što čl. 250. ZPP-a glasi da sud izvodi dokaz vještačenjem radi utvrđivanja ili razrješenja kakve činjenice zašto je potrebno stručno znanje s kojim sud ne raspolaže. Slijedom toga, vještak utvrđuje samo činjenice. U konkretnom slučaju to su obujam poslovanja stranaka (materijalno i financijski) i činjenice koje su vezane uz nastanak štete. Presuda mora jasno sadržavati koja je obična šteta nastala tužitelju vodeći računa da je tužitelj u tužbi naveo kako mu je nastala direktna šteta

DA U JE 7011.1011 1011
TOSK OJEZ VEC 21
PASTIO

koja se iskazuje u povratu uskladištene robe, prepakiranja robe, trošak skladištenja i transporta, trošak angažiranja osoblja i opreme odnosno cjelokupni trošak prestanka poslovanja tužitelja i tuženika. Nigdje se u nalazu vještaka niti u pobijanoj odluci ne može utvrditi koji je trošak tužitelj imao s naprijed navedenih osnova. Isto tako obujam izmakle koristi sud mora točno utvrditi, ali ne kroz bruto dobit, već analizom tužiteljevog poslovanja i dobiti koju je ostvarivao isključivo prodajom tuženikovih proizvoda.

Osnovano tuženik navodi kako niti zadatak vještaku niti samo vještačenje nije potpuno i jasno čime činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno. Osim toga tuženik je tijekom prvostupanjskog postupka predložio izvođenje novog vještačenja na okolnost štete. Prvostupanjski sud je odbio izvođenje ovog dokaza držeći da je činjenično stanje glede provedenog vještačenja dovoljno raspravljeno radi donošenja odluke. Međutim, ovaj sud ne može prihvatiti stajalište prvostupanjskog suda iz naprijed navedenih razloga. Odbijanjem tuženikovog prijedloga za izvođenje novog dokaza vještačenja na predloženu okolnost, sud nije dao valjane razloge, čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 220. st. 2. ZPP-a, a koja je mogla utjecati na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Na kraju treba ukazati da su tužitelju dosuđene zatezne kamate po stopi koja se obračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za osam postotnih poena. Eudući da je riječ o naknadi štete zbog raskida ugovora, tužitelj bi imao pravo na zateznu kamatu u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za pet postotnih poena.

Slijedom iznesenog, valjalo je ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje na temelju odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje je upozoren ovom odlukom i donijeti novu, na zakonu zasnovanu odluku.

U Zagrebu 21. studenog 2014.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
DUBRAVKA ZUBOVIĆ, v.r.

Za točnost otpavka
ovlaštenu službenik

BRANKICA CURMAN

→ predamo me
rovištu dame
01.04.2015.g

**ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP**

Zagreb, Trnjanska 59a, tel.+385 98 868 324, +385 1 63 10 075, fax:+385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj:P-3044/14

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

3x prmjerka sudu

I. Tuženik se ovim podneskom očituje na rješenje Visokog trgovačkog suda RH te podnesak tužitelja.

Rješenje Visokog trgovačkog suda RH u bitnome dokazuje upravo ono što je tuženik tijekom cijelog postupka isticao – da je tužitelj taj koji je raskinuo poslovnu suradnju, iako tužitelj u svojem podnesku, navedenu činjenicu zanemaruje (stranica 12. Rješenja Visokog trgovačkog suda PŽ-7057/10).

Utvrđenje drugostupanjskog suda jest da je tužitelj jednostranom izjavom raskinuo suradnju sa tuženikom. Visoki trgovački sud RH pri tome ističe kako se tom prilikom primjenjuju pravila o redovnom otkaznom roku.

Tuženik prihvaća takvo stajalište drugostupanjskog suda i ističe kako je tužitelj mogao tijekom otkaznog roka normalno naručivati robu jer mu to tuženik uopće nije branio.

Dakle, upravo je tužitelj taj koji nije poštivao otkazni rok i nije nastavio poslovnu suradnju tijekom tog otkaznog roka već je jednostrano odlučio dalje ne raditi sa tuženikom iako bi ostvarivao dobit da je radio i tijekom tog otkaznog roka.

Dakle, uvođenje trgovačkog društva Croatia baterija d.o.o. u poslovnu suradnju, nije onemogućavalo tužitelja da nastavi sa kupnjom i prodajom robe pod istim uvjetima kako je to tužitelj i činio do tada kada je zbog uvođenja Croatia baterija d.o.o. odlučio prekinuti poslovnu suradnju.

Budući da tužitelju nije odgovarao takav način poslovanja, sam tužitelj, dakle ne tuženik, je raskino ugovor sa tuženikom, kako to navodi drugostupanjska odluka, bez postojanja važnog razloga pri tome odbivši poslovati i tijekom otkaznog roka.

Zapisnik sa zajedničkog sastanka održanog dana 21.09.2004.godine dokazuje navedeno. Činjenica da tužitelj nije više radio sa tuženikom također dokazuje da je tužitelj taj koji je odbio poslovati u otkaznom roku. Navedenim zapisnikom detaljno je utvrđen način nastavka suradnje tužitelja i tuženika te da se suradnja nastavlja do kraja 2004.godine. Vidljivo je da je g.Miho Glavić, prisutan na navedenom sastanku kao zastupnik tužitelja, primio na znanje otkazni rok do kraja 2004.godine.

Tuženik ponovno upućuje na dopis tuženika da u dopisu od 8.rujna 2004.godine na koji se poziva tužitelj, da se poslovna suradnja raskida tek sa danom 01.siječnja 2005.godine. To upravo znači da je tužitelju omogućeno poslovanje pod istim uvjetima u otkaznom roku. Dakle to je otkazni rok koji je tuženik omogućio tužitelju u trajanju od 4 (četiri) mjeseca. Isključivo je krivnja tuženika što je odbio poslovati i u dodijeljenom otkaznom roku.

Dokaz: Uvid u dopis tuženika od 08.rujna 2004.godine

Otkazivanjem suradnje pa nadalje i propustom rada u otkaznom roku, tužitelj je sam sebi namjerno počinio štetu ukoliko mu je ona nastala.

Naime, tužitelju niti na koji način nije nastala obična šteta koja bi trebala predstavljati umanjenje imovine tužitelja za koju je odgovoran tuženik jer je tuženik, pristavši na tužiteljev otkaz daljnje suradnje, sa istim se sporazumio te su Croatia baterije d.o.o. u cijelosti otkupile svu robu koja se nalazila kod tužitelja, a kako je i ugovoreno na sastanku 21.09.2004.godine koji Zapisnik prileži spisu. Činjenica jest da je tužitelj mogao raditi i tijekom otkaznog roka, ali je to propustio učiniti.

Croatia baterije d.o.o. otkupile su robu od tužitelja u ukupnom iznosu od 13.353.921,83 kn, a kako je to već tuženik dokazao tijekom postupka priloživši račune koje je izdao sam tužitelj Croatia baterijama d.o.o. jer je tako želio tužitelj.

Vještak je u svom dopunskom knjigovodstveno-financijskom vještačenju od 27.studenoga 2009.godine, na stranici broj 5. točno izlistao svih 18 računa koje je tužitelj izdao Croatia baterije d.o.o. na ime otkupa robe koja se nalazila kod tužitelja i koje zalihe je odlučio prodati.

Vrijednost robe koju je tužitelj vratio, odnosno ponovno prodao Croatia baterije d.o.o., bez poreza jest 13.353.921,83 kn, a s porezom 16.291.784,60 kn, što znači da tužitelju nije nastala apsolutno nikakva šteta na ime povrata robe budući mu je navedeni iznos u cijelosti plaćen.

Navedno tužitelju nije niti sporno budući bi tužitelj od tuženika tužbenim zahtjevom tražio naknadu te robe, a ne štetu koju sad tužitelj ne može dokazati. Predlaže se saslušati tadašnjeg direktora Croatia baterije d.o.o., Dražena Ivanešića na okolnost otkupa cjelokupne robe od strane tužitelja.

Dokaz: Saslušanje Dražena Ivanešića, Zagreb, Koturaška 69

Ističe se kako je tužitelj mogao i nadalje ostvarivati dobit jer mu suradnja nije otkazana od strane tuženika, već suprotno, suradnju je otkazao sam tužitelj i tako sam sebi onemogućio ostvarivanje daljnje dobiti i tijekom otkaznog roka od 6 (šest) mjeseci. Tuženik ne može biti odgovoran što je tužitelj samostalno odlučio ne poslovati i tijekom tog otkaznog roka.

Nadalje se ističe kako se tuženik apsolutno ničime nije obvezao da će robu prodavati samo tužitelju pa niti u tom dijelu nije bilo prepreke da u poslovnu suradnju budu uvedene Croatia baterije d.o.o. te nije bilo prepreke da tužitelj također i dalje ostvaruje poslovnu suradnju sa tuženikom.

Slijedom utvrđenja drugostupanjskog suda, tuženik se nadovezuje na iste ističući kako tužitelj nije dokazao postojanje kumulativno ispunjenih pretpostavki odgovornosti za štetu (subjekti odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza između štetne radnje i štete te protupravnost) niti je dokazao ispunjenje pretpostavki za naknadu štete u vidu izmakle koristi, propisanih odredbom članka 1089. Zakona o obveznim odnosima.

Tužitelj je trebao dokazati da je tuženik kao osoba odgovorna za štetu (štetnik) počinila protupravnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete (oštećenik/tužitelj) slijedom čega treba izvesti zaključak o postojanju uzročne veze između štetne radnje i štete kao posljedice.

Upravo iz dostavljenog drugostupanjskog rješenja vidljivo je da tuženik nije osoba koja je odgovorna za eventualnu štetu (dakle nije tuženik štetnik) budući da je drugostupanjski sud jasno utvrdio da je tužitelj taj koji je raskinuo poslovni odnos koji se nije temeljio na ugovoru koji bi bio zaključen u pisanom obliku.

Vezano uz izmaklu korist ističe se kako je izmakla korist dobitak kojem se netko nada u redovnom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima što bi oštećenik ostvarivao da nije bilo štetne radnje.

Ovaj dobitak se utvrđuje umanjnjem tako neostvarenog prihoda za sve troškove koje bi oštećenik pri ostvarenju tog prihoda u redovnom tijeku stvari imao.

I opet oštećenik mora dokazati postojanje štete i uzročne veze između te radnje i nastale štete (subjektivna odgovornost ili odgovornost na temelju pretpostavljene krivnje – čl.1045.st.1.ZOO).

Vidljivo je iz utvrđenja drugostupanjskog rješenja kako odgovornost tuženika kao eventualnog štetnika u ovom slučaju ne postoji obzirom da tuženik nije taj koji je raskinuo suradnju, a kako je to pravilno utvrdio i drugostupanjski sud.

Dokaz: Uvid u Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, PŽ-7057/10, stranica 12.

Iz navedenog slijedi da se tuženik suglasio sa otkazom suradnje kako je to tražio tužitelj, uslijed čega je suradnja sporazumno prekinuta, na inzistiranje tužitelja.

Dakle, sukladno članku 1106.ZOO-a, ukoliko sud ipak bude utvrđivao bilo kakvu štetu, treba utvrditi doprinos tužitelja kao oštećenika vlastitoj šteti.

Dokaz: Pravno pitanje

Tuženik ističe kako tužitelj temeljem sporazumnog raskida te temeljem činjenice kako nije dokazao gore navedene zakonom propisane kumulativne pretpostavke odgovornosti za štetu, nema pravo na naknadu štete niti u vidu izmakle koristi.

Iz podneska tužitelja vidljivo je da tužitelj niti nije u mogućnosti dokazati opseg eventualne obične štete koja, ako mu je i nastala, isključivo je nastala njegovom krivnjom.

Podnesak tužitelja u bitnome zanemaruje izričitu uputu drugostupanjskog suda u pogledu načina obračuna navodne štete. Tužitelj ponavlja navode kako je vještačenje izrađeno sukladno pravilima struke zanemarujući izričitu uputu iz Rješenja Visokog trgovačkog suda RH, time ujedno davajući odgovor na pitanje da je štetu u predmetnom slučaju nemoguće utvrditi.

U uputi drugostupanjskog suda jasno je istaknuto da se eventualna direktna šteta dokazuje:

- povratom uskladištene robe,
- prepakiravanjem robe,
- troškom skladištenja i transporta,
- troškom angažiranja osoblja i opreme

odnosno cjelokupnim troškom prestanka poslovanja tužitelja i tuženika. Iz očitovanja tužitelja sadržana u podnesku kojim se isti očituje na rješenje drugostupanjskog suda, vidljivo je da tužitelj odgovore na ta pitanja niti ne može dati.

Tuženik ponavlja da je nesporno u ovom predmetu utvrđeno kako je izvršen povrat robe na način da su Croatia baterije d.o.o., sukladno želji tužitelja, izvršile u cijelosti otkup robe od tužitelja, a kako je gore u podnesku detaljno pojasnio tuženik.

Također se ističe kako je transport cjelokupne robe koju je tužitelj ponovno prodao Croatia baterije d.o.o. organiziran i podmiren od strane Croatia baterije d.o.o.

Predlaže se na navedenu okolnost organizacije i podmirenja cjelokupnog transporta robe, saslušati tadašnjeg direktora Croatia baterije d.o.o., Dražena Ivanešića budući da roba nije prepakiravana te na temelju toga, tužitelj nije imao trošak.

Dokaz: Saslušanje Dražena Ivanešića, Zagreb, Koturaška 69

Nadalje se ističe da ne postoji zakonska osnova za naknadu izmakle koristi kako je gore pojašnjeno, pogotovo sada kada je i Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH nesporno utvrđeno tko je ustvari raskinuo suradnju.

Dokaz: Pravno pitanje kumulativno ostvarenih pretpostavki za naknadu štete

Vezano uz samu kalkulaciju izmakle koristi, iako zahtjev za istu nije pravno osnovan, tuženik upućuje na utvrđenja drugostupanjskog suda koji kazuju da, kad bi za istu i postojali kumulativno ispunjeni zakonom predviđeni uvjeti, ista se ne bi mogla utvrditi kroz bruto dobit već analizom tužiteljevog poslovanja i dobiti koju je ostvarivao isključivo prodajom tuženikovih proizvoda.

Drugostupanjsko rješenje nadalje navodi kako niti zadatak niti samo vještačenje nije potpuno i jasno, a tužitelj u svojem očitovanju ne daje daljnje prijedloge dokaza na navedene okolnosti osim usmenog očitovanja vještaka koje ne može služiti kao dokaz kada drugostupanjski sud navodi kako zadatak niti vještačenje nije potpuno niti jasno.

Budući da je teret dokaza na tužitelju, ostaje nejasno na koji način će tužitelj dokazati štetu na način kako ga je u to uputio drugostupanjski sud.

Zato je tuženik tijekom postupka i predložio novo vještačenje budući je i opet, sad iz podneska tužitelja vidljivo kako vještak kojeg su oni predložili, g.Zrinko Ručević, ne može dati odgovore na navedena pitanja. Iz njegovog vještačenja vidljivo je da on predmetne parametre na koje upućuje drugostupanjski sud svojim rješenjem uopće nije uzeo u obzir već je, kako je u njegovom prvom nalazu i mišljenju navedeno, iznos od 570.128,39 kn temelji na „pretpostavljenom neostvarenom pokriću tužitelja.“ što ne predstavlja običnu štetu kako je ista opisana u drugostupanjskom rješenju. Tužitelj u svojem podnesku navodi kako je istu računao vještak, međutim, navedno i dalje ostaje pravno neutvrđeno i suprotno utvrđenjima i uputi Rješenja Visokog trgovačkog suda RH.

Stoga tuženik i dalje ostaje kod svog dokaznog prijedloga zakazivanja novog vještačenja po novom vještaku koji bi u cijelosti morao uzeti u obzir uputu navedenu u Rješenju Visokog trgovačkog suda RH PŽ-7057/10.

Dokaz: Vještačenje po ovlaštenom sudskom vještaku g.Zdravku Brestovcu

Tuženik nadalje ističe, a nastavno na navode drugostupanjskog suda kako tužitelj mora dokazati nenovačanu materijalnu štetu koja se očituje u povratu uskladištene robe, prepakiranju robe, trošku skladištenja i transporta, trošku angažiranja osoblja i opreme odnosno cjelokupnom prestanku poslovanja u kojem slučaju, kako tužitelj u navedenom slučaju niti ne bi imao pravo na zatezne kamate kako je on to navodio po mjesecima u 2004. godini, već eventualno na kamate koje bi tekle tek od dana donošenja prvostupanjske presude, nikako prije donošenja iste i to po stopi kako je to utvrdio drugostupanjski sud u svojoj presudi. Članak 1089.st.2. ZOO (prije čl.189.st.2.ZOO/91) jasno propisuje da se šteta utvrđuje u vrijeme presuđenja, a sukladno tome počinje i tijek kamata, dakle isključivo od dana presuđenja. Kao dokaz navedenome, tuženik ističe aktualnu sudsku praksu koja glasi:

„Zatezne kamate na naknadu nenovčane štete, teku od dana donošenja prvostupanjske presude kojom je iznos naknade određen.“ Takvo je stajalište izraženo u odlukama VS, Rev-1128/07 od 5.3.2008. i Vs, Rev-667/05 od 14.12.2006.godine.

U tom smislu, tuženik se u cijelosti slaže sa utvrđenjem drugostupanjskog suda kako je nejasno zašto je tužitelju priznat iznos naknade štete za rujna 2004.godine i to sa zateznim kamatama od 19.rujna 2004. godine, a što nije razjasnio niti tužitelj u svom podnesku kada ističe da je tužitelj ovlašten raspologati zahtjevom u pogledu tijeka kamate.

Dokaz: Pravno pitanje

Vežano uz navod tužitelja kako stopa zatezne kamate utvrđena u ukidnom rješenju, nema temelja u pozitivnim propisima, tuženik ističe sljedeće.

Sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a, utvrđen je dualizam u razlikovanju stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora, ugovora između trgovca i osoba javnog prava te na ostale odnose kao što je konkretno ovaj, a to je naknada štete koji pripada u ostale odnose.

Budući da je tužbeni zahtjev tužitelja koncipiran na način da isti potražuje naknadu štete, ističe se kako se u konkretnom slučaju, ukoliko se utvrdi eventualna šteta, stopa zatezne kamate jest u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za pet postotnih poena, kako je navedeno i u ukidnom Rješenju VTS-a i to tek od dana donošenja prvostupanjske presude.

Dokaz: Pravno pitanje

II. Slijedom iznesenog, tuženik predlaže da se provedu dokazni prijedlozi kako je navedeno u ovom podnesku.

U Zagrebu, 23.03.2015. godine.

Tuženik

zastupan po:

ODVJETNICA
BLAZENKA ČULAP
ZAGREB, Trnjanska 59a

Z A P I S N I K

Dana 1. travnja 2015.

O održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

pravna stvar:

Predsjednik vijeća- sudac :

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o. Zagreb

Božena Zajec

TUŽENIK: JOHNSON WAX s.p.a. Italija

RADI: plateža

Zapisničar:

Danijela Tomac

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 09,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Miho Glavić zakonski zastupnik uz odvjetnike Kristijan Galić i Krešimir Lisak punomoć u spisu

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulap, odvjetnica punomoć u spisu

Punomoćnik tuženika prilaže u spis i za tužitelja podnesak, navodi da će nadalje ona zastupati tuženika, da je dosadašnjim punomoćnicima otkazana punomoć o čemu će dostaviti obavijesti u roku od 30 dana

Punomoćnici tužitelja predlažu sudu da mi dodjeli rok od 15 dana radi očitovanja na opširni podnesak u kojem su iznijeti dokazni prijedlozi.

Sud donosi

R j e š e n j e

Današnje ročište neće se održati, sljedeće se određuje za

8. srpnja 2015. u 9,00 sati, soba br. 55/III

Što prisutni punomoćnici stranaka primaju na znanje i neće se posebno pozvati.

Određuje se tužitelju rok od 15 dana u kojem će se očitovati na danas zaprimljen podnesak tuženika u primjerku za sud i tuženiku po odvjetniku preporučenim putem prema čl. prema čl. 499 st. 1 ZPP.

Određuje se tuženiku daljnji rok od 30 dana po primitku podneska tužitelja da se na isti očituje u primjerku za sud i tužitelju po odvjetniku Krešimir Lisak preporučenim putem prema čl. prema čl. 499 st. 1 ZPP, te da u istom roku dostavi obavijest o otkazu punomoći odvjetnicima iz odvjetničkog društva Škarica i partneri.

Stranke se pozivaju da si međusobna očitovanja dostavljaju izravno preporučenim putem prema čl. 499. st. 1. ZPP.

O prijedlozima stranaka sud će odlučiti vanraspravno po očitovanju stranaka.

Dovršeno u 9,17 sati

ZAPISNIČAR

SUDAC:

STRANKE

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP

Zagreb, Trnjanska 59a, tel.+385 98 868 324, +385 1 63 10 075, fax:+385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj:P-3044/14

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb

TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU
PRIMLJENO
20-05-2015

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

poštom — neposredno
u primj. priloga
pristojba 30

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

2x primjerka sudu, 1 primjerak izravno punomoćniku
tužitelja

I. Tuženik se ovime očituje na podnesak tužitelja te na dosadašnji tijek postupka. Tužitelj u svojem podnesku od 13.04.2015.godine nije predložio izvođenje niti jednog dokaza, smatrajući da se radi o pravnim pitanjima pa bi se i tuženik, a kako to čini tužitelj u svom podnesku, s razlogom mogao zapitati da li su tužitelj i tuženik čitali isto drugostupanjsko rješenje.

Iz navedenog razloga tuženiku ne preostaje drugo doli citirati sa stranice 12. i 13. točnu uputu Viskog trgovačkog suda RH, Pž-7057/10 gdje VTS razlaže o visini tužbenog zahtjeva i nužnosti novog vještačenja u ovom predmetu:

„Presuda mora jasno sadržavati koja je obična šteta nastala tužitelju vodeći računa da je tužitelj u tužbi naveo kako mu je nastala direktna šteta koja se iskazuje u povratu uskladištene robe, repakiranja robe, trošak skladištenja i transporta, trošak angažiranja osoblja i opreme odnosno cjelokupni trošak prestanka poslovanja tužitelja i tuženika. Nigdje se u nalazu vještaka niti u pobijanoj odluci ne može utvrditi koji je trošak tužitelj imao s naprijed navedenih osnova. Isto tako obujam izmakle koristi sud mora točno utvrditi, ali ne kroz bruto dobit, već analizom tužiteljevog poslovanja i dobiti koju je ostvarivao isključivo prodajom tuženikovih proizvoda.

Osnovano tuženik navodi kako niti zadatak vještaku niti samo vještačenje nije potpuno jasno čime činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno. Osim toga tuženik je tijekom prvostupanjskog postupka predložio izvođenje novog vještačenja na okolnost štete. Prvostupanjski sud je odbio izvođenje ovog dokaza držeći da je činjenično stanje glede provedenog vještačenja dovoljno raspravljeno radi donošenja odluke. Međutim, ovaj sud ne može prihvatiti stajalište prvostupanjskog suda iz naprijed navedenih razloga. Odbijanjem tuženikovog prijedloga za izvođenje novog vještačenja na predloženu okolnost, sud nije dao valjane razloge, čime je počinio bitnu

povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.1. ZPP-a u vezi s čl.220.st.2.ZPP-a, a koja je mogla utjecati na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Vidljivo je dakle da navedeno drugostupanjsko rješenje sadrži izričitu uputu o načinu utvrđivanja visine navodne štete kao i o tome da se pred naslovnim Sudom mora provesti novo vještačenje, a što je sve tuženik detaljno elaborirao u svom podnesku koji je predao na ročištu dana 01.04.2015.godine.

1. Izračun direktne štete u ovom slučaju bi se trebao temeljiti na:

- trošak povrata uskladištene robe,
- trošak repakiranja robe,
- trošak skladištenja i transporta,
- trošak angažiranja osoblja i opreme, odnosno cjelokupni trošak prestanka poslovanja tužitelja i tuženika.

Predlaže se naslovnom Sudu izvršiti uvid u Nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića iz kojeg će se vrlo jednostavno utvrditi, a kako je to ustalom učinio i VTS, da niti jedan od ovih troškova vještak nije utvrdio niti je o tome priložio bilo kakvu vjerodostojnu dokumentaciju čime se neophodnim nameće određivanje novog vještačenja ili donošenje odbijajuće presude.

Svi eventualno navedeni troškovi moraju se dokazati vjerodostojnim dokumentima (računima, dokazima o plaćanju, radnim nalogima, prijevoznicama itd.).

Uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića, vidljivo je da isti nije izvršio uvid u navedenu dokumentaciju, a kojim bi bila dokazivana direktna šteta čime se i opet dokazuje neophodnost novog vještačenja odnosno ukoliko sud ne odluči da isto treba provesti, donošenje odbijajuće presude.

2. Izračun izmakle dobiti

Metodologija izračuna izmakle dobiti u Nalazu i mišljenju vještaka Zrinka Ručevića u potpunosti je promašena iz sljedećih razloga:

- vještak je trebao utvrditi koliko je iznosila prodaja tuženika u razdoblju određenom Rješenjem VTS-a, na način da izvrši uvid u poslovnu dokumentaciju tuženika jer za navedeno razdoblje više nema poslovanja između tužitelja i tuženika,
- vještak je trebao utvrditi koliko iznosi dobit koju je u spornom razdoblju ostvario novi poslovni partner tuženika, a na roboma koje je nabavljao od tuženika,
- taj iznos dobiti novog poslovnog partnera tuženika trebao je korigirati za iznose „neutrošenog internog budžeta“ koji je ostao kod tužitelja, za iznose troškova koje je imao tužitelj isključivo po vjerodostojnoj knjigovodstvenoj dokumentaciji, a koji se odnose na prestanak poslovanja sa tuženikom jer bi u protivnom bila dvostruko zaračunata direktna šteta i izgubljena dobit,
- sam obračun izmakle dobiti koju je vještak Zrinko Ručević dao u svome Nalazu i mišljenju kao i pripadajućim dopunama nije dokumentiran knjigovodstveno vjerodostojnom dokumentacijom,
- sukladno pravilima struke, vještak je trebao izvršiti usporedbu bruto bilanci, kartica kupaca i dobavljača (mjesečno za tužitelja i novog poslovnog partnera) da bi uopće došao do polaznih veličina prometa u razdoblju nakon prestanka poslovne suradnje između tužitelja i tuženika, budući da ovakav nalaz predstavlja više plansko-analitički nalaz nego financijski nalaz koji svoje uporište ima u knjigovodstvenoj dokumentaciji,

- vještak je nadalje bio dužan umanjiti izmaklu dobit u mjesecima u kojima je tužitelj vratio neprodanu robu tj.istu je tužitelj u cijelosti prodao novom distributeru i zato uopće nije niti imao nikakvu direktnu štetu već je prodavši je Croatia baterije d.o.o., ostvario i zaradu prilikom te prodaje.

Pitanje koje se postavlja jest i koliko je samo od te zarade tužitelj rasporedio u „interni budžet“ koji zapravo, prema iskazu samog direktora tužitelja, predstavlja izvjestan „crni fond“ koji sa stajališta financijske struke zapravo predstavlja poreznu utaju budući da se radilo o novcu koji je cijelo vrijeme bio na računu samog tužitelja.

Zaključno se ističe kako je životno i poslovno nelogično, a kako je to iskazano u Nalazu i mišljenju vještaka i pripadajućim dopunama, da bi direktni troškovi i iznos izmakle dobiti bili jednaki svaki mjesec. Naime, nije moguće da je tužitelj 6 (šest) mjeseci raspakiravao robe, ponovno pakirao i vraćao istu kao i to da bi svaki mjesec ostvarivao u lipu istu dobit iz čega se nameće zaključak da je vještak vršio uvid samo u statistička izvješća tužitelja, a ne u knjigovodstveno vjerodostojnu dokumentaciju.

Novim vještačenjem se ne smije zanemariti niti „interni budžet“ kojeg stalno spominje tužitelj i kako je isti trošen, da li je dio sredstava tužitelj zadržao za sebe te da li je tužitelj izvršio zakonske obveze plaćanja poreza i doprinosa na plaćene iznose trećim osobama koji ustvari nisu njegovi radnici.

Budući da navedenu uputu drugostupanjskog suda tužitelj ignorira i kao da očekuje donošenje identične presude sa identičnim iznosima štete, što je upravo nevjerojatno jer se time izravno oglašuje na odluku VTS-a, tuženik ponovno predlaže naslovnom Sudu da postupi po prijedlogu tuženika i odredi novo vještačenje po predloženom vještaku od strane tuženika, g.Zdravku Brestovcu, kako bi isto bilo sačinjeno u skladu sa uputom drugostupanjskog rješenja.

II. Tuženik u nastavku ovog dopisa, također postupajući sukladno uputi drugostupanjskog suda, a vezano uz pravno pitanje sa stranice 12. Rješenja Visokog trgovačkog suda RH, tuženik citira sljedeća utvrđenja:

„Ugovor je raskinut bez otkaznog roka od šest mjeseci....“

Utvrđenje drugostupanjskog suda jest takvo jer tužitelj dopis tuženika od 08.09.2004.godine, nije preveo na hrvatski jezik već ga je dostavio uz svoj podnesak od 23.02.2009.godine isključivo na engleskom jeziku jer mu je odgovarao samo dio o tome tko je raskinuo suradnju. Ostatak dopisa, gdje se izričito navodi da se suradnja raskida sa 01.01.2005.godine, nije mu odgovarao te je tuženik mišljenja da je navedeno razlog zašto ga nije niti prevodio na hrvatski jezik tim više što tužitelj neosnovano potražuje štetu od rujna 2004.godine.

Dokaz: Uvid priloge uz podnesak tužitelja od 23.02.2009.godine

Međutim, da je tužitelj preveo navedeni dopis na hrvatski jezik, i naslovni Sud i drugostupanjski sud bi utvrdili da je tužitelj mogao raditi u otkaznom roku i da je isti iznosio puna 4 (četiri) mjeseca.

Stoga, u prilogu ovog dopisa tuženik dostavlja naslovnom Sudu vrlo važan dokument, koji jest već dostavljen, ali nije u potpunosti proučen jer nije bio niti preveden na službeni jezik suda.

Dokaz: Ovjereni prijevod dopisa tuženika od 08.09.2004.godine sa engleskog na hrvatski jezik

Razlog zbog kojeg tuženik dostavlja ovjereni prijevod predmetnog dopisa, kada to već nije učinio tužitelj, iako ga je tuženik na isto podsjećao, jest sadržaj navedenog dopisa, kojeg tuženik ovdje ponavlja u cijelosti:

„Kako je predviđeno i izraženo na našem sastanku održanom 04.kolovoza 2004.godine, potvrđujemo našu neopozivu odluku da prekinemo sve poslovne odnose od 01.siječnja 2005.godine.

Ponovno potvrđujemo da smo na raspolaganju za sastanak kako bismo riješili poslovne probleme i pitanja koja postoje između naše dvije kompanije. Očekujemo da nam javite da li ste na raspolaganju za sastanak, najkasnije 10 (deset) dana od primitka ove obavijesti.“

Nakon toga su tužitelj i tuženik održali i taj sastanak, dana 21.09.2004.godine u kojem su precizno utvrđene sve međusobne obveze, a što tužitelj i priznaje jer je dostavio Zapisnik sa tog sastanka sa precizno utvrđenim obvezama tuženika koje sve obveze je tuženik i ispunio.

Croatia baterije d.o.o. su u cijelosti otkupile svu robu koja se nalazila kod tužitelja, a kako je i ugovoreno, a što i nije sporno jer tužitelj ne potražuje štetu na ime otkupa robe.

Iz dostavljenog dopisa vidljivo je upravo ono što tuženik tvrdi, da je tužitelj dobio otkazni rok odnosno mogućnost da posluje sa tužiteljem pod istim uvjetima i nakon raskida suradnje koja je najavljena 04.08.2004.godine pa sve do 01.01.2005.godine što predstavlja otkazni rok od 4 (četiri) mjeseca.

Navedeno je u skladu sa odlukom VTS-a koji smatra da je tužitelju tuženik trebao dati mogućnost poslovanja u otkaznom roku od 6 (šest) mjeseci.

Dokaz: Pravno pitanje

Tuženik ističe kako ovaj dopis dokazuje kako je tužitelju tuženik apsolutno omogućio rad u otkaznom roku čime se u konačnici zahtjev bilo kakvom naknadom štete zapravo pokazuje neosnovanim. **Sukladno čl.1106.ZOO-a, ukoliko sud bude utvrđivao štetu, iako tuženik ističe da nisu ispunjene kumulativne pretpostavke za isto, naslovni Sud treba utvrditi doprinos tužitelja kao oštećenika svojoj vlastitoj šteti.**

Tužitelj nije poštivao otkazni rok i nije nastavio poslovnu suradnju tijekom tog otkaznog roka već je jednostrano odlučio dalje ne raditi sa tuženikom iako bi ostvarivao dobit da je radio i tijekom tog otkaznog roka.

Dakle, uvođenje trgovačkog društva Croatia baterija d.o.o. u poslovnu suradnju, nije onemogućavalo tužitelja da nastavi sa kupnjom i prodajom robe pod istim uvjetima kako je to tužitelj i činio do tada kada je zbog uvođenja Croatia baterija d.o.o. odlučio prekinuti poslovnu suradnju.

III. Slijedom iznesenog, tuženik ostaje kod svih dokaznih prijedloga te svih navoda iz dosadašnjih podnesaka te predlaže tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 10.05.2015. godine.

Tuženik

zastupan po:

POSRETNICA
POSRETNICA
Zagreba, Trnjanska 59a

**ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP**

Zagreb, Trnjanska 59a, tel. +385 98 868 324, +385 1 63 10 075, fax: +385 1 63 10 075
e-mail: blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj: 55- P-2522/15

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

TUŽENIKOV PODNESAK

2x primjerka sudu,
1 primjerak izravno punomoćniku tužitelja

TRGOVAČKI SUD 6
U ZAGREBU
PRIMLJENO
12-04-2016
poštom — neposredno
u..... primj. .... priloga
pristojba .....

I. Visoki trgovački sud RH (u nastavku: VTS) je ukinuo prvostupanjsku presudu poslovni broj P-5410/05 od 28. lipnja 2010. i predmet vratio sudu prvog stupnja na ponovno suđenje rješenjem poslovni broj PŽ-7057/10-15 od 21. studenoga 2014. U obrazloženju drugostupanjske odluke sud je izložio da je prvostupanjski sud donošenjem ukinute presude počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a a pored toga ni činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno budući da zadatak vještaka niti samo vještačenje nisu potpuni i jasni (vidi 13. stranu drugostupanjske presude). Drugostupanjski sud je osobito ukazao koji su propusti suda prvoga stupnja u utvrđivanju visine tužbenog zahtjeva:

- sud je pogrešno zaključio da tužitelj ima pravo na naknadu izmakle koristi u roku dužem od otkaznog roka koji iznosi 6 mjeseci, odnosno tužitelj bi eventualno mogao imati pravo na naknadu štete (obične štete i izmakle koristi) samo u roku od 6 mjeseci od raskida ugovora, ali ne i nakon toga,

- nije jasno zašto je sud priznao tužitelju pravo na naknadu štete za cijeli rujan 2004. godine kada je ugovor raskinut dopisom koji je tužitelj primio 9. rujna 2004. a osobito nije jasno zašto su tužitelju na iznos štete za mjesec rujan 2004. suđene zatezne kamate od 19. rujna 2004.,

- presuda ne sadrži, a mora sadržavati utvrđenje suda na koji je način tužitelju nastala obična šteta koja se u konkretnom slučaju iskazuje u 1. troškovima povrata robe, 2. prepakiranja robe, 3. skladištenja robe, 4. transporta robe te 5. trošak angažiranja osoblja i opreme. U nalazu vještaka niti u presudi nigdje nije navedeno koji je tužiteljev trošak s navedene osnove,

isto tako obujam izmakle koristi sud mora točno utvrditi, ali ne kroz bruto dobit već analizom tužiteljevog poslovanja i dobiti koju je ostvario isključivo prodajom tuženikovih proizvoda,

- tužitelju je priznata viša stopa zatezne kamate od one koja mu pripada na temelju zakonu.

II. Kako bi otklonio povrede postupka i potpuno utvrdio činjenično stanje prvostupanjski sud je u ponovnom suđenju odredio izvođenje dokaza vještačenjem po drugom vještaku Snježani Herceg, dipl. oec. Sud je jasno odredio zadatak vještaka rješenjem od 09. prosinca 2015. (točka IV. njegove izreke).

Vještakinja Snježana Herceg dostavila je pisani nalaz i mišljenje sudu 5. veljače 2016. koji je tuženik primio preko punomoćnika 17. veljače 2016. Tuženik se očituje na nalaz i mišljenje vještaka od 05. veljače 2016. kako slijedi:

Nakon uvida u nalaz i mišljenje vještaka Snježane Herceg tuženik tvrdi da vještak nije ispunio zadatak određen rješenjem suda, a nakon novoga vještačenja nisu otklonjene nejasnoće u pogledu odlučnih činjenica na koje je ukazao drugostupanjski sud u rješenju Pž-7057/10-15 od 21. studenoga 2014.

Prije svega nužno je navesti da je u konkretnom slučaju riječ o ugovornoj šteti koja je određena odredbom čl. 262. st. 1 i 2. ZOO-a. Slijedom toga, sud ne može primjeniti odredbu čl. 154. ZOO-a koja uređuje osnove odgovornosti za izvanugovornu štetu.

Pojam štete određuje odredba čl. 155. ZOO-a. Odredba čl. 262. st. 2. ZOO-a određuje kada vjerovnik iz obveznog odnosa ima pravo zahtijevati štetu.

A) Obična šteta:

Šteta je umanjenje nečije imovine odnosno umanjenje postojeće aktive imovine oštećenika. Ova šteta se može razlikovati po više kriterija, a jedan od njih je i način postanka štete po kojemu šteta može biti: 1. izravna (direktna) i 2. neizravna (indirektna). Tužitelj koristi pojam direktne štete, koji se upotrebljava i u vještačkom nalazu. Međutim, u konkretnom slučaju raskidom ugovora tužitelju nije nastala nikakva obična izravna šteta. Sve što tužitelj navodi kao direktnu (izravnu) štetu su troškovi koji nisu nastali radnjom tuženika pa tako primjera radi radnjom tuženika nisu nastali troškovi prepakiranja robe, troškovi skladištenja robe i troškovi osoblja i opreme i drugi troškovi.

Pravila o teretu dokazivanja obvezuju oštećenika (tužitelja) da dokaže nastanak štete. U konkretnom slučaju tužitelj mora dokazati da je imao štetu koja se ogleda u prepakiranju robe (koju robu i koju količinu robe i kada je prepakirao, zašto ju je prepakiravao, koliko su troškovi prepakiranja i od čega se sastojе); trošak povrata i trošak transporta (je li riječ o istom trošku, što je, koju je količinu i kada tužitelj prevezio ili transportirao); isto je i za trošak skladištenja robe (koja roba, koja količina, gdje je skladištena, po kojoj mjernoj jedinici skladištenja je obračunat trošak); i na kraju tužitelj mora obrazložiti koji je to trošak osoblja i opreme (koje osoblje, koliko osoblja, što je osoblje radilo, te koja je oprema korištena i što je to trošak opreme). Ništa od navedenog tužitelj nije naveo niti dokazao. Ako tužitelj ne može dokazati štetu sud je dužan primjenom odredbe čl. 221.a ZPP-a i pravila o teretu dokazivanja odlučiti o postojanju štete tj. utvrditi da šteta ne postoji.

Vjerojatno tužitelj ništa od navedenoga i ne može dokazati pa se odlučio putem vještačenja utvrđivati apstraktni iznos štete što je po tuženikovu shvaćanju protivno zakonu.

Budući da je vještak izradio nalaz tuženik na isti stavlja primjedbe:

Na stranici 5. vještačkog nalaza u odnosu na običnu štetu (troškove povrata robe, prepakiranja robe, skladištenja, transporta te trošak angažiranja osoblja i opreme) vještak navodi da ju je „zbog protoka vremena nemoguće precizno odrediti.“

Tužitelj za svaki trošak mora imati valjane isprave koje dokazuju njegov stvarni trošak za koji tvrdi da je uzrokovan tuženikoviom radnjom. Ako tužitelj nema takve isprave, a vještak te troškove ne može utvrditi onda ostaje potpuno nejasno na temelju čega je vještak u mišljenju naveo da iznos od 5.163.112,03 kn predstavlja „pokriće troškova“ (kojih, kada su i tko ih je učinio, zašto su nastali ???). Vještakinja Snježana Herceg smatra da su metoda i izračun tih troškova koje je koristio vještak Ručević u svom nalazu prikladni za izračun obične štete i izmakle koristi te je suglasna s primjenom tih metoda i načina. Međutim, zadatak vještakinje nije da cijeni nalaz i mišljenje vještaka Ručevića već da izradi potpuno novi nalaz i mišljenje. Zašto je sud odredio izvesti novo vještačenje po drugom vještaku? Iz razloga što je drugostupanjski sud u rješenju kojim je ukinuo prvostupanjsku presudu jasno naveo: **„U nalazu vještaka niti u presudi nigdje nije navedeno koji je tužiteljjev trošak s navedene osnove“**. Budući da drugostupanjski sud smatra da nalaz vještaka Ručevića nije potpun i na temelju istoga sud ne može utvrditi visinu nastale štete, nije jasno na temelju kojih utvrđenja vještakinja Snježana Herceg smatra da je nalaz vještaka Ručevića „prikladan za izračun obične štete i izmakle koristi te je suglasna s primjenom njegovih metoda i načina“. Da je nalaz vještaka Ručevića „prikladan“ tada bi sud pozvao vještaka da otkloni nejasnoće u nalazu ili da isti dopuni. Međutim, sud se odlučio za novo vještačenje koje je plaćeno pa vještak mora neovisno od nalaza vještaka Ručevića odgovoriti na zadatak koji je odredio sud u rješenju. Opće je poznato da se vještačenje određuje radi utvrđivanja ili razjašnjenja određene činjenice za koje je potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže. Sud nije dao zadatak vještaku da cijeni nalaz i mišljenje vještaka Ručevića već da izradi novi nalaz i utvrdi visinu štete koja je eventualno nastala tužitelju.

Šteta mora biti dokumentirana vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama ili vještačkim nalazom, a ovdje nema takvih isprava a vještak navodi da „zbog protoka vremena nije moguće štetu precizno odrediti“. Međutim, vještaka to ne priječi u iskazivanju mišljenja o visini štete u točno određenom iznosu koji prepisuje iz nalaza vještaka Ručevića.

Vještakinja se upušta u obrazlaganje koje je sve radnje tužiteljeva uprava poduzimala da bi pronašla nove poslove i kupce. Međutim, vještak zanemaruje da je to dužnost tužitelja da poduzme sve razumne radnje na temelju odredbe čl. 262. st. 4. ZOO-a koja glasi:

„Strana koja se poziva na povredu ugovora dužna je poduzeti sve razumne mjere da bi se smanjila šteta izazvana tom povredom, inače druga strana može zahtijevati smanjenje naknade“.

Slijedom toga, sve radnje koje je tužitelj poduzimao na pronalasku novih poslova i kupaca je njegova obveza pa nije jasno zašto ih vještak uopće navodi u nalazu. Osobito kada se ima u vidu da to nije bio zadatak vještaka.

Važno je navesti da vještakinja prije i za vrijeme izrade nalaza uopće nije kontaktirala tuženika niti od njega tražila bilo koju ispravu ili pojašnjenje poslovanja stranaka.

Imajući u vidu sve navedeno tuženik jedino može zaključiti da vještak nije utvrdio nastanak i iznos obične štete koja je nastala tužitelju „navodnim“ radnjama tuženika. Na temelju nalaza vještakinje Snježane Herceg sud ne može prihvatiti tužiteljev zahtjev osnovanim za ovaj oblik štete u iznosu od 5.163.112,03 kn.

B) Izmakla korist

Izmakla korist je oblik štete koji se očituje u sprečavanju povećanja tužiteljeve (oštećenikove) imovine tuženikovim (štetnikovim) radnjama.

U nalazu i mišljenju vještakinja utvrđuje ovu štetu u iznosu od 697.794,42 kn i to na slijedeći način:

- Utvrđuje razliku u cijeni (RUC) u 2003. godini za robu koja je predmet poslovanja stranaka
- Utvrđuje RUC u 2004. godini te uspoređuje dio godine s cijelom poslovnom godinom.

Prije svega, drugostupanjski sud je jasno naložio da sud prvog stupnja u ponovnom suđenju mora utvrditi izmaklu korist ali samo na temelju poslovanja stranaka, ali ne i za robu koja nije bila predmet njihova poslovanja. Iz nalaza i mišljenja vještaka ne može se utvrditi je li vještak utvrdio RUC samo za robu koju je tužitelj nabavljao od tuženika ili je to RUC za ukupno poslovanje tužitelja u 2003. i dijelu 2004. godine.

Nadalje, manje iskazan RUC vještak utvrđuje na pogrešan način (dio godine i cijela godina) te dolazi do iznosa od 2.155.140,00 kn koji dijeli s 3,33 te dobiva mjesečne iznose od 647.189,19 kn koje neutvrđenim izračunom definira kao „pokriće troškova“ u iznosu 570.135,41 kn i neostvarenu bruto dobit u visini od 77.053,78 kn.

Metodologija izračuna „izmakle dobiti“ u nalazu vještaka je potpuno promašena iz slijedećih razloga:

- Vještak je trebao utvrditi koliko je iznosila tuženikova prodaja roba koju je prodavao tužitelj u razdoblju određenom rješenjem VTS-a (6 mjeseci od otkaza ugovora), i to na način da izvrši uvid u poslovnu dokumentaciju tuženika,
- Vještak je trebao utvrditi koliko iznosi dobit koju je u spornom razdoblju ostvario novi tuženikov poslovni partner, a na robama koje je nabavljao od tuženika,
- Ostvareni iznos dobiti novog tuženikovog poslovnog partnera vještak je trebao korigirati za iznose „neutrošenog internog budžeta“ koji je ostao kod tužitelja,

- Vještak je minimalno po pravilima struke morao izvršiti usporedbu bruto bilanci, kartica kupaca i dobavljača (mjesečno za tužitelja i novog poslovnog partnera) da bi uopće došao do polaznih veličina prometa u razdoblju od 6 mjeseci nakon prestanka poslovne suradnje parničnih stranaka,
- Potpuno je nelogičan i neživotan dio vještačkog nalaza prema kojemu su direktni troškovi i iznos izmakle koristi jednaki svaki mjesec,
- Vještak je nadalje bio dužan umanjiti izmaklu dobit u mjesecima u kojima je tužitelj vratio neprodanu robu odnosno istu je tužitelj u cijelosti prodao novom distributeru Croatia baterije d.o.o.
- Vještak nije izvršio uvid kod tužitelja u obračune „internog budžeta“ i kako je taj „budžet“ trošen te tko je odobravao trošenje; je li tužitelj trošenjem „internog budžeta“ zadržao dio sredstava te na taj način ostao dugovati tuženiku. „Interni budžet“ je detaljno obrazložio direktor tužitelja gospodin Miho Glavić i drugi svjedoci te stoga tuženik smatra da je vještak kada se već upustio u određivanje iznosa izgubljene dobiti, a pri tome polazi od ostvarenog RUC-a za 2003. godinu, trebao jasno utvrditi koliki dio navedenoga RUC-a je „interni budžet“ odnosno koji dio RUC-a pripada tuženiku, a novačana sredstva su ostala na tužiteljevom računu.

Imajući u vidu sve navedeno tuženik navodi da vještak nije u skladu s pravilima struke i uputama VTS-a utvrdio nastanak i iznos izmakle koristi koja je tužitelju eventualno nastala tuženikovim štetnim radnjama. Na temelju nalaza vještakinje Snježane Herceg sud ne može prihvatiti tužiteljev zahtjev osnovanim za ovaj oblik štete u iznosu od od 697.794,42 kn.

III. Tuženik želi ukazati da je vještakinja Snježana Herceg velikim dijelom prepisala izračune iz nalaza vještaka Zrinka Ručevića što dokazuju nevjerovatno precizne brojke koja se razlikuje za 0,10 kn od nalaza vještaka Zrinka Ručevića.

Na kraju svoga mišljenja vještakinja navodi: „Ukupno za razdoblje od 6 mjeseci (od 17.09.2004.g. do 17.09.2005.g.) potraživanje tužitelja iznosilo bi 5.860,906 45 kn....“

Prije svega, od 17.9. 2004. do 17.9.2005. je razdoblje od 12 mjeseci a ne 6 mjeseci kako navodi vještakinja. Nadalje, navedeni izračun je netočan u potpunosti iz razloga što je vještakinja utvrdila da je mjesečni iznos štete 647.189,19 kn. Kada se ukupan iznos štetet od 5.860,906,45 kn podijeli s mjesečnim iznosom od 647.189,19 kn dobiva se 9,056 mjeseci iz čega proizlazi da je vještakinja izračunavala štetu za 9 mjeseci, a u mišljenju navodi da je to za 12 mjeseci, a uputa VTS-a je utvrditi štetu za 6 mjeseci.

IV. Vještak svoj nalaz mora i usmeno izložiti na ročištu kako to propisuje odredba čl. 260. st. 1. ZPP-a, a sve u cilju da bi se strankama omogućilo raspravljanje pred sudom o činjenicama radi čijeg je utvrđenja izveden dokaz vještačenjem te kako bi se strankama omogućilo da vještaku postavljaju pitanja.

Tuženik drži da je nalaz izrađen nestručno, nesavjesno i neobjektivno te protivno pravilima struke čime isti ne može biti podloga za utvrđnje odlučnih spornih činjenica a time ni donošenje zakonite i pravilne presude.

Odredbom čl. 261. ZPP-a je propisano ako je nalaz jednog ili više vještaka nejasan, nepotpun ili u proturječnosti sam sa sobom ili s izvedenim okolnostima, a ti

se nedostaci ne mogu otkloniti saslušanjem vještaka, obnovit će se vještačenje s istim ili drugim vještacima. Također je propisano da ukoliko u mišljenju jednog ili više vještaka ima proturječnosti ili nedostataka, ili se pojavi osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja, a ti se nedostaci ili sumnja ne mogu otkloniti ponovnim saslušanjem vještaka, zatražit će se mišljenje drugih vještaka.

Tuženik predlaže sudu da prihvati tuženikov prijedlog koji je tijekom cijelog postupka iznosio - da se vještačenje povjeri Sveučilištu u Zagrebu, Ekonomskom fakultetu u Zagrebu budući da prvostupanjski sud na temelju oba vještačka nalaza ne može utvrditi sve pravno odlučne činjenice.

V. Sud također mora voditi računa da opseg naknade štete određuje odredba čl. 266. ZOO-a pa tako vjerovnik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi koje je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate. Tuženik osporava da je uopće povrijedio odredbe ugovora, a osporava i činjenicu da su mu u trenutku sklapanja ugovora bile poznate ili mogle biti poznate činjenice u vezi s eventualnim troškovima za koje tužitelj zahtijeva naknadu obične štete.

VI. U izradi nalaza vještak nije dao očitovanje na pravne stavove koje je izložio VTS-a u svojoj odluci niti na tuženikov podnesak od 20. svibnja 2015. Stoga tuženik ukazuje da je na 12. stranici rješenja Visokog trgovačkog suda RH utvrđeno:

„Ugovor je raskinut bez otkaznog roka od šest mjeseci....“

Tuženik ponovno upućuje na dopis koji je tuženik uputio tužitelju 8. rujna 2004. i koji se nalazi u spisu. U dopisu piše:

„Kako je predviđeno i izraženo na našem sastanku održanom 04. kolovoza 2004., potvrđujemo našu neopozivu odluku da prekinemo sve poslovne odnose od 1. siječnja 2005.“

Ponovno potvrđujemo da smo na raspolaganju za sastanak kako bismo riješili poslovne probleme i pitanja koja postoje između naše dvije kompanije. Očekujemo da nam javite da li ste na raspolaganju za sastanak, najkasnije 10 (deset) dana od primitka ove obavijesti.

Iz dostavljenog dopisa vidljivo je upravo ono što tuženik tvrdi, da je tužitelj dobio otkazni rok odnosno mogućnost da posluje s tužiteljem pod istim uvjetima i nakon raskida suradnje koja je najavljena 04. kolovoza 2004. pa sve do 01. siječnja 2005. što predstavlja otkazni rok od 4 (četiri) mjeseca. Navedeno je u skladu s pravnim shvaćanjem VTS-a koji smatra da je tuženik tužitelju trebao dati mogućnost poslovanja u otkaznom roku od 6 (šest) mjeseci.

Tuženik ističe kako navedeni dopis dokazuje da je tuženik omogućio tužitelju nastavak poslovne suradnje za vrijeme trajanja otkaznoga roka, što tužitelj svojom voljom nije koristio **čime je zahtjev za naknadu štete u konačnici neosnovan**. Tužitelj nije želio nastaviti raditi za vrijeme trajanja otkaznog roka čime je sam doprinio nastanku štete. Uvođenje trgovačkog društva Croatia baterije d.o.o. u poslovnu suradnju, nije onemogućavalo tužitelja da nastavi s kupnjom i

prodajom robe pod istim uvjetima kako je to tužitelj činio do tada kada je zbog uvođenja Croatia baterija d.o.o. odlučio prekinuti poslovnu suradnju.

Slijedom toga, ako je tužitelju i nastala šteta on nije poduzeo sve razumne mjere da bi se ta šteta smanjila jer nije nastavio poslovati s tuženikom u otkaznom roku, pa tuženik na temelju odredbe čl. 266. st. 4. ZOO-a u svakom slučaju zahtijeva od suda smanjenje iznosa štete koja je tužitelju eventualno nastala do 1. siječnja 2005.

VII. Tuženik ponovno ističe da pored toga što tužitelj nije dokazao štetu, nisu ostvarene ni druge zakonske pretpostavke za tuženikovu odgovornost za štetu jer nema uzročne veze između štete na koju se tužitelj poziva i bilo koje tuženikove radnje.

Također, tužitelj nije dokazao tuženikovu štetnu radnju čime tužitelj nije uspio dokazati osnovne zakonske pretpostavke za naknadu štete o čemu govori i sudska praksa u presudi VTS-a poslovni broj Pž-9381/12.

Dokaz: uvid u presudu VTS RH Pž-9381/12

Tuženik dostavlja sudsku praksu da se na naknadu štete (čije pretpostavke ovdje uopće nisu ispunjene) dosuđuje zatezna kamata u visini eskontne stope HNB-a uvećana za 5 postotnih poena, a ne 8 postotnih poena kako to zahtijeva tužitelj. U odnosu na stopu zateznih kamata Zakonom o izmjenama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 78/15) koji je u primjeni od 1. kolovoza 2015. izmijenjen je dotadašnji članak 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima na način da se za kamatno razdoblje nakon 31. srpnja 2015., dakle od 1. kolovoza 2015. stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju od 1. kolovoza 2015. zatezne kamate iznose 8,14% godišnje, a od 1. siječnja 2016. stopa zateznih kamata je 8,05% godišnje. Nadalje, budući da ovdje nije riječ o običnoj izravnoj šteti već eventualno o neizravnoj šteti zatezne kamate mogu teći samo **od donošenja prvostupanjske presude**, a ne kako je to tužitelj zahtijeva od 2004. godine.

Dokaz: uvid u obrazloženje presude VTS RH Pž-8158/12

Slijedom iznesenog, tuženik ostaje kod svih činjeničnih navoda i dokaznih prijedloga te predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 5. travnja 2016. godine.

Tuženik

zastupan po:

ODVJETAJNICA
BLAZENKA ČULAP
ZAGREB, Trnjanska 59a

Z A P I S N I K
od 5. svibnja 2016.

o održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

Prisutni od suda

pravna stvar:

Predsjednik vijeća- sudac :

TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL d.o.o.,

Božena Zajec

Zagreb

TUŽENIK: JOHNSON WAX s.p.a.,

Italija

RADI: plateža

Zapisničar:

Marija Lukić

Predsjednik vijeća-sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

ZA TUŽITELJA: Miho Glavić zakonski zastupnik uz odvjetnike Kristijan Galić i Krešimir Lisak, punomoć u spisu

ZA TUŽENIKA: Blaženka Čulap, odvjetnica punomoć u spisu

Utvrđuje se da je pristupio stalni sudski vještak Snježana Herceg.

Vještak prilaže u spis i za tužitelja i tuženika podnesak kojim se očitovao na podnesak tuženika od 12.4.2016., a u kojem je, između ostalog, iznio primjedbe na nalaz vještaka.

Utvrđuje se da je očitovanje vještaka na osam strana.

Punomoćnici tužitelja predlaže odgodu ročišta zbog očitovanja na podnesak vještaka.

Punomoćnik tuženika predlaže odgodu ročišta zbog očitovanja na podnesak vještaka kao i na podnesak tužitelja od 28.4.2016. koji je zaprimila dana 29.4.2016. te predlaže da joj se dodjeli rok od 30 dana budući je tuženik strana pravna osoba kojem treba dostaviti prijevod podneska, a sve radi konzultacije sa strankom te se obvezuje da će u istom roku dostaviti punomoć kojom je ovlaštena kao odvjetnica da zastupa tuženika s obzirom da je ranije zastupala ispred Odvjetničkog društva Škarica i partneri, kojima je otkazana punomoć o čemu će isto dostaviti dokaz, te odobrenje tuženika za poduzete radnje u postupku u odnosu na nju kao i otkaz punomoći tuženika odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Škarica i partneri, a s obzirom na traženje suda dostavit će i ovjereni izvadak iz sudskog registra za tuženika.

Punom. tužitelja predlažu da se njima dodjeli rok od 30 dana radi očitovanja na podnesak vještaka koji je predan na ročištu, a kojim se vještak očituje na podnesak tuženika.

Sud donosi

r j e š e n j e

Današnje ročište neće se održati, a sljedeće se određuje za
1. rujna 2016. u 9,30 sati

što prisutni punomoćnici stranaka i vještak primaju na znanje i neće se posebno pozivati.

Određuje se tužitelju i tuženiku rok od 30 dana u kojem će se očitovati na podnesak vještaka koji je predan na ročištu, a kojim se vještak očituje na podnesak tuženika u kojem su, između ostalog, iznesene primjedbe na nalaz vještaka u primjerku za sud, vještaku i međusobno.

Određuje se tuženiku da u istom roku dostavi valjanu punomoć o zastupanju, kao i odobrenje tuženika za dosadašnje radnje u postupku te otkaz punomoći odvjetnicima iz OD Škarica i partneri.

Određuje se tuženiku da se u roku od 30 dana očituje na podnesak tužitelja od 28.4.2016. u primjerku za sud i tužitelju po odvjetnicima.

Poziva se vještak da se po primitku očitovanja stranaka te eventualnih primjedaba na iste očituje pisanim putem u primjerku za sud i tužitelju i tuženiku po odvjetnicima.

Stranke se pozivaju da si međusobna očitovanja dostavljaju izravno preporučenim putem sukladno čl.499.st.1.ZPP-a.

Dovršeno u 10,35 sati

SUDAC:

STRANKE

zapisničar

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP

Zagreb, Trnjanska 59a, tel.+385 98 868 324, +385 1 63 10 075, fax:+385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj:55- P-2522/15

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb

TUŽENIK: JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), Republika Italija

radi: naknade štete

TUŽENIKOV PODNESAK

2x primjerka sudu,
1 primjerak izravno punomoćniku tužitelja

I. Tuženik je na ročištu 5.svibnja zaprimio podnesak vještakinje Snježane Herceg na svoj podnesak od 12.04.2016.godine.

Nakon uvida u podnesak vještakinje Snježane Herceg naslova *Očitovanje na podnesak tuženika* (dalje:Očitovanje), tuženik ponovno ističe kako niti predmetno očitovanje ne sadrži odgovore na konkretnu uputu Visokog trgovačkog suda RH (u nastavku:VTS) sadržanu u Rješenju PŽ-7057/10-15 od 21.studenoga 2014.godine niti sadrži očitovanje na konkretne prigovore na Nalaz i mišljenje vještaka od 05.veljače 2016.godine koji su sadržani u iscrpnom podnesku tuženika od dana 12.04.2016.godine.

Odmah na početku druge stranice vještakinje Snježane Herceg istaknuto je sljedeće:

„Vještak je zatražio od tužitelja detaljna objašnjenja svih aktivnosti i posljedično troškova koji su nastali kao posljedica suradnje sa tužnikom.“

Sukladno iznesenoj tvrdnji same vještakinje, predmetno Očitovanje doista predstavlja detaljna objašnjenja tužiteljevih aktivnosti i nedokumentiranih troškova koja iznosi sam tužitelj.

Tuženik moli naslovni Sud da izvrši uvid u Očitovanje od stranice 2 do stranice 8 iz kojeg će i naslovnom Sudu odmah biti vidljivo, a kako i sama vještakinja navodi, da se radi o podnesku tužitelja, a ne o vještačenju u smislu čl.250. Zakona o

parničnom postupku koji propisuje da će sud izvesti dokaz vještačenjem kad je radi utvrđivanja ili razjašnjenja kakve činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže.

Pri tome tuženik opet ističe kako vještakinja tijekom ovog vještačenja nije zatražila od tuženika nikakva objašnjenja već isključivo kontaktira samo sa tužiteljem i isključivo od tužitelja traži objašnjenja. Ističe se kako je ovo parnični predmet između dviju strana te kako vještakinja ne može donijeti objektivno mišljenje kada isključivo kontaktira samo sa tužiteljem.

Dokaz: Uvid u Očitovanje

Nakon pomnog proučavanja Očitovanja, vidljivo jest da se zapravo radi o jednoj analizi uprave samog tužitelja, a ne o očitovanju samog vještaka obzirom da vještak svoj nalaz i mišljenje pa tako i sva daljnja očitovanja, mora potkrijepiti knjigovodstvenom-financijskom dokumentacijom, a što ovdje nije učinjeno.

Tuženik se u nastavku očituje po točkama Očitovanja, kako slijedi:

- U Točki 1. Očitovanja nazvanoj *Aktivnosti nakon otkaza suradnje u kolovozu 2004.g.- svi sudionici u odlučivanju, od članova uprave, managementa, operativaca*, vještakinja samo citira, kako i sama navodi, **detaljna obrazloženja samog tužitelja, a ne radi knjigovodstveno-financijsko vještačenje.** Navedenu točku zaključuje na sljedeći način: „*Dakle, budući se radi o procjenama tj. s nekoliko različitih varijabli, nije moguće provjeriti vjerojatnost ostvarenja tih scenarija sa ili bez odlaska tuženika.*“;
- U Točki 2. Očitovanja nazvanoj *Vrijeme provedeno na reorganizaciji posla, prilagodbi AWT tima novonastalim okolnostima*, vještakinja i opet citira poslove same uprave, što nije u vezi sa danim zadatkom vještaku istaknutim u Rješenju suda od 09.prosinca 2015. (točka IV.njegove izreke);
- Točka 3. Očitovanja nazvana *Proces povlačenja robe iz svih trgovina i trgovačkih centara, njegov tijek i trajanje, obuhvat, troškovna strana istog*, vještakinja ističe kako su „*...trošak povrata uskladištene robe, prepakiranja, troška skladišta, transporta, angažiranja osoblja i opreme bio cca 140.000,00 kn tako izoliranih troškova*“ sadrži iznos navodne štete. Na navedeni način je i glasila uputa VTS-a da sud mora utvrditi na koji je način tužitelju uopće nastala obična šteta koja se u konkretnom slučaju iskazuje u 1. troškovima povrata robe, 2. prepakiranja robe, 3. skladištenja robe, 4. transporta robe te 5. trošak angažiranja osoblja i opreme. Ukoliko je ovo odgovor vještakinje, da je navedena šteta 140.000,00 kn, od čega bi trošak skladištenja iznosio 50.000,00 kn moli se uvid u račune plaćenog plaćenog skladišta kao i koji je to konkretno trošak povrata robe od kupaca u iznosu od cca 78.700,00 kn. Naime, iz očitovanja nije vidljivo u koju je konkretno dokumentaciju vještakinja izvršila uvid kako bi utvrdila da je obična šteta zapravo iznos od 140.000,00 kn;
- Točka 4. Očitovanja nazvana *Način rješavanja viška skladišnog prostora, kada je višak skladišnog prostora nastao i koliko je povećao trošak ostalim*

proizvodima, ne daje odgovor u koju je dokumentaciju vještakinja prilikom utvrđenja ove točke točno izvršila uvid. Za konkretan izračun trebalo je u ovoj točki dokazati koje je to skladišne prostore tužitelj doista otkazao, koliko je plaćao to skladište te da li je doista morao platiti otkazne rokove od 6 mjeseci u iznosu od 120.000,00 kn na mjesec kako bi rješio navodni višak skladišnog prostora. Ističe se kako se kako se stvarna šteta mora dokazati plaćenim računima tog skladišta kroz navedeno razdoblje od šest mjeseci te se poziva dostaviti i tuženiku i naslovnom sudu navedenu dokumentaciju na uvid;

- Točka 5. Očitovanja nazvana *Način rješavanja, organizacije i preraspodjele svih djelatnika koji su radili u AWT timu na podršci (svim poslovima vezanim za prodaju i distribuciju) tuženikovih proizvoda*, ne ističe nikakvu konkretnu štetu u brojkama koja je nastala tužitelju. Štoviše, ističe se kako se radi o sezonskim radnicima kojima ionako ne bi bio produžen ugovor te se ustvari radi o uštedi samog tužitelja;
- Točka 6. Očitovanja nazvana *Utjecaj na likvidnost, cash flow, pad prometa nakon otkaza suradnje*, sadrži, a kako i sama vještakinja navodi, citiranje samog tužitelja i njegove projekcije što nije u vezi sa danim zadatkom vještaku istaknutim u Rješenju suda od 09. prosinca 2015. (točka IV. njegove izreke);
- Točka 7. Očitovanja nazvana *Proces pronalaženja novog klijenta (T-Mobile), trajanje pregovora o novom poslu*, i opet sadrži navode samog tužitelja što je vidljivo i iz rečenice da je proces trajao par mjeseci i u pregovorima je sudjelovao glavni direktor društva. Navedeno nije u vezi s danim zadatkom vještaku istaknutim u Rješenju suda od 09. prosinca 2015. (točka IV. njegove izreke);
- Točka 8. Očitovanja nazvana *Ostali potencijalni novi klijenti/partneri s kojima se razgovaralo, ali iz različitih razloga nije sklopljena suradnja, vremenski okvir i procjena troška* i dalje sadrži navode samog tužitelja što nije u vezi s danim zadatkom vještaku istaknutim u Rješenju suda od 09. prosinca 2015. (točka IV. njegove izreke);
- Točka 9. Očitovanja nazvana *Utjecaj otkaza suradnje na reputaciju društva* sadrži nedokazane navode samog tužitelja i tuženiku je stvarno nepoznato zašto se isto nalazi u nalazu vještaka budući da isto nije u vezi s danim zadatkom vještaku istaknutim u Rješenju suda od 09. prosinca 2015. (točka IV. njegove izreke);
- Točka 10. Očitovanja nazvana *Ostale aktivnosti koje su bile posljedica otkaza suradnje, ovdje nespomenute* i opet sadrži projekcije samog tužitelja što nije u vezi s danim zadatkom vještaku istaknutim u Rješenju suda od 09. prosinca 2015. (točka IV. njegove izreke);

Zaključno vještakinja napominje da **navedene troškove koji su izneseni u Očitovanju nije u mogućnosti provjeriti** jer:

- „*Da ne postoji statistički podatak o prosječnoj cijeni skladišnog prostora u 2003. i 2004. godini.*“ Tuženik ističe da za konkretno utvrđenje određenog troška skladišnog prostora nisu bitne prosječne cijene, već konkretne cijene

koju je tužitelj navodno platio. Obzriom da vještakinja o tome nije dala konkretnu dokumentaciju niti plaćene račune, vidljivo je da tužitelju takav trošak nije niti nastao slijedom čega nema niti pravo na naknadu obične štete za taj dio jer mu šteta u vidu skladištenja nije niti nastala;

- „*Ne postoji način da se financijski utvrdi tržišna vrijednost robe koja je ostala neprodana trenutkom otkaza, nadalje koliko je stvarno zauzimala kvadratnih metara ili na taj način stvarala trošak zbog ispražnjenog skladišta*“ – **iz navedenog proizlazi da tužitelj nema onda pravo na naknadu štete koju ne može dokazati niti izračunati sam sudski vještak čime vještakinja nije mogla udovoljiti danom zadatku istaknutom u Rješenju suda od 09.prosinca 2015. (točka IV.njegove izreke):**
- „*Tužitelj je također dostavio i detaljne podatke o djelatnicima koji su u 2004.g.otišli iz društva međutim nije moguće provjeriti koji su razlozi odlaska- da li se radi o prirodnom odljevu, odlasku uz otpremnine, otkaz zbog lošeg rada, otkaz zbog isteka ugovora itd.*“ . Iz navedenog je vidljivo da tužitelj ne može dokazati štetu u vidu troškova radnika koji su doista otišli radi prekida poslovanja tužitelja sa tuženikom iz čega je vidljivo da tužitelj ne može niti u ovom dijelu dokazati svoju navodnu štetu, čime posljedično treba odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao nesnovan;
- „*Također, nije moguće usporediti trošak djelatnika po stručnoj spremi i djelatnostima sa službenim statističkim podacima jer plaće djelatnika predstavljaju poslovnu tajnu*“ . Tužitelj i opet nije dokazao štetu u navedenom dijelu čime posljedično treba odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan;

Na prigovor tuženika kako vještakinja kontaktira samo sa tužiteljem, a sa tuženikom apsolutno nema nikakvih kontakata niti su joj potrebni ikakvi podaci, vještakinja ističe da je svu relevantnu dokumentaciju pribavila od **tužitelja čime priznaje osnovanost tuženikovog prigovora.**

Vezano uz prigovor na izračun izmakle koristi, tuženik i dalje ističe, a kako je i sama vještakinja navela, kako vještakinja nije mogla izračunati izmaklu korist budući da od RUC-a nije mogla odvojiti troškove koji bi se odnosili samo na prodaju tuženikovih proizvoda budući je i sama navela da troškove na samu prodaju tuženikovih proizvoda ne može specificirati. Kako je i u samom vještvu navedeno, tužitelj je prodavao i druge programe (Mars, Henkel, Fairtrade itd.) te nastali troškovi za prodaju samo tuženikovih proizvoda u vještvu nisu iskazani. Stoga tuženik i dalje ističe kako nalaz i mišljenje vještaka kao i Očitovanje u navedenom dijelu u cijelosti osporava budući da je izračun izmakle koristi u navedenom dijelu nije mogao biti izračunat obzirom na nedostatak navedenih podataka.

II. Nadalje, tuženik i dalje ističe da tužitelj niti vještačenje nisu dokazali štetu koja se ogleda u prepakiranju robe:

- koju robu i koju količinu robe i kada ju je točno tužitelj prepakirao;
- ukoliko je tu robu tužitelj prepakiravo, zašto ju je prepakiravao;
- koliko točno iznose troškovi prepakiranja i od čega se sastoje;
- koji je točno trošak povrata i trošak transporta imao tužitelj;

- tužitelj je trebao dokazati točan trošak skladištenja robe i to specificirati koje točno robe (koja točno količina, gdje je skladištena, po kojoj mjernoj jedinici skladištenja je obračunat trošak);
- tužitelj je morao obrazložiti koji je to trošak osoblja i opreme (koje osoblje, koliko osoblja, što je osoblje radilo, te koja je oprema korištena i što je to trošak opreme).

Tuženik još jednom ističe kako je i u prvotnom nalazu u odnosu na običnu štetu (troškove povrata robe, prepakiranja robe, skladištenja, transporta te trošak angažiranja osoblja i opreme) vještakinja navela da ju je „zbog protoka vremena nemoguće precizno odrediti.“

Tuženik još jednom ističe kako tužitelj za svaki trošak ***mora imati valjane isprave*** koje dokazuju njegov stvarni trošak za koji tvrdi da je uzrokovan tuženikovom radnjom. Ako tužitelj nema takve isprave, a vještak te troškove ne može utvrditi onda ostaje potpuno nejasno na temelju čega je vještakinja u mišljenju i Očitovanju navela kako ostaje kod prvotno danog mišljenja kada je u istom navedeno da „zbog protoka vremena nije moguće štetu precizno odrediti“. Pitanje je temeljem čega je uopće izračunata visina navodne štete kada parametri koje je zadao VTS nisu mogli biti precizno određeni.

I u Očitovanju se vještakinja ponovno upustila u obrazlaganje koje je sve radnje tužiteljeva uprava poduzimala da bi pronašla nove poslove i kupce iako je upravo tome prigovorio tuženik.

Međutim, tuženikovi su prigovori zanemareni, Očitovanje ponavlja obrazlaganja što je sve tužiteljeva uprava poduzima da bi pronašla nove poslove ***pri čemu se zanemaruje da je upravo dužnost tužitelja da poduzme sve razumne radnje na temelju odredbe čl. 262. st. 4. ZOO-a koja glasi:***

„Strana koja se poziva na povredu ugovora dužna je poduzeti sve razumne mjere da bi se smanjila šteta izazvana tom povredom, inače druga strana može zahtijevati smanjenje naknade“.

Slijedom toga, sve radnje koje je tužitelj poduzimao na pronalasku novih poslova i kupaca je njegova obveza pa nije jasno zašto ih vještak uopće navodi u nalazu i ponovno ponavlja u Očitovanju. Osobito kada se ima u vidu da to nije bio zadatak vještaka i da mu je upravo te prigovore na nalaz već tuženik uputio.

Sukladno navedenom, a budući da tužitelj ne može dokazati štetu sud je dužan primjenom odredbe čl. 221.a ZPP-a i pravila o teretu dokazivanja utvrditi da šteta ne postoji.

Tuženik ističe kako je vještvo trebalo primjeniti drugu metodologiju sukladno uputi VTS-a koji smatra da nalaz vještaka Ručevića nije potpun i na temelju istoga sud ne može utvrditi visinu nastale štete.

Iz navedenog je vidljivo da niti Nalaz i mišljenje vještakinje Snježane Herceg kao i Očitovanje nije učinjeno na način kako je to vještaka izravno uputio VTS obzirom da je u novo izrađeno Nalazu i mišljenju navedeno da je nalaz vještaka Ručevića „prikladan za izračun obične štete i izmakle koristi te je suglasna s primjenom njegovih metoda i načina“.

Ovdje će tuženik ponoviti svoje navode koje je iznio i u podnesku od 12.04.2016.godine. Da je nalaz vještaka Ručevića „prikladan“ tada bi sud pozvao vještaka da otkloni nejasnoće u nalazu ili da isti dopuni. VTS je dao izričitu uputu da se provede novo vještačenje pa je vještakinja morala neovisno od nalaza vještaka Ručevića odgovoriti na zadatak koji je odredio sud u rješenju. Sud nije dao zadatak vještaku da cijeni nalaz i mišljenje vještaka Ručevića već da izradi novi nalaz i utvrdi visinu štete koja je eventualno nastala tužitelju.

III. Tuženik i dalje predlaže sudu da prihvati tuženikov prijedlog koji je tijekom cijelog postupka iznosio - da se vještačenje povjeri Sveučilištu u Zagrebu, Ekonomskom fakultetu u Zagrebu budući da prvostupanjski sud na temelju oba vještačka nalaza ne može utvrditi sve pravno odlučne činjenice.

IV. Tuženik i dalje ostaje kod svog navoda da sud mora voditi računa da opseg naknade štete određuje odredba čl. 266. ZOO-a pa tako vjerovnik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi koje je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate. Tuženik osporava da je uopće povrijedio odredbe ugovora, a osporava i činjenicu da su mu u trenutku sklapanja ugovora bile poznate ili mogle biti poznate činjenice u vezi s eventualnim troškovima za koje tužitelj zahtijeva naknadu obične štete.

V. Tuženik i dalje upućuje na svoj dopis od 08.rujna 2004.godine koji dokazuje da je tuženik omogućio tužitelju nastavak poslovne suradnje za vrijeme trajanja otkaznoga roka, što tužitelj svojom voljom nije koristio **čime je zahtjev za naknadu štete u konačnici neosnovan**. Tužitelj nije želio nastaviti raditi za vrijeme trajanja otkaznog roka čime je sam doprinio nastanku štete. Uvođenje trgovačkog društva Croatia baterije d.o.o. u poslovnu suradnju, nije onemogućavalo tužitelja da nastavi s kupnjom i prodajom robe pod istim uvjetima kako je to tužitelj činio do tada kada je zbog uvođenja Croatia baterija d.o.o. odlučio prekinuti poslovnu suradnju.

Slijedom toga, ako je tužitelju i nastala šteta on nije poduzeo sve razumne mjere da bi se ta šteta smanjila jer nije nastavio poslovati s tuženikom u otkaznom roku, pa tuženik na temelju odredbe čl. 266. st. 4. ZOO-a u svakom slučaju zahtijeva od suda smanjenje iznosa štete koja je tužitelju eventualno nastala do 1. siječnja 2005.

VI. Tuženik ponovno ističe da pored toga što tužitelj nije dokazao štetu, nisu ostvarene ni druge zakonske pretpostavke za tuženikovu odgovornost za štetu jer nema uzročne veze između štete na koju se tužitelj poziva i bilo koje tuženikove radnje.

Također, tužitelj nije dokazao tuženikovu štetnu radnju čime tužitelj nije uspio dokazati osnovne zakonske pretpostavke za naknadu štete o čemu je već naveo i sudska praksa u presudi VTS-a poslovni broj Pž-9381/12.

Tuženik također navodi da, a budući da ovdje nije riječ o običnoj izravnoj šteti već eventualno o neizravnoj šteti zatezne kamate mogu teći samo **od donošenja prvostupajnske presude**, a ne kako je to tužitelj zahtijeva od 2004. godine.

Dokaz: uvid u obrazloženje presude VTS RH PŽ-8158/12

VII. Slijedom iznesenog, tuženik ostaje kod svih činjeničnih navoda i dokaznih prijedloga te predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 1.lipnja 2016.godine.

Tuženik
zastupan po:

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Trnajska 59a

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP

Zagreb, Trnjanska 59a, tel.+385 98 868 324, +385 1 63 10 075, fax:+385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj:P-2522/15

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija bb

TUŽENIK: S.C.Johnson Italy S.r.l. kao pravni slijednik
JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), P.le M.M.Burke 3, Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

2x primjerka sudu, 1 primjerak izravno punomoćniku
tužitelja _____

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
PRIMLJENO
29 - 11 - 2016
poštom — neposredno
primj. .... priloga
pristojba .....

I. U podnescima od 12. travnja i 7. lipnja 2016. tuženik se očitovao na nalaz i mišljenje vještakinje Snježane Herceg te u cijelosti ostaje kod svih istaknutih prigovora. Tuženikova rasprava o vještačkom nalazu i visini zahtjeva posljedica je odluke suda da izvede dokaz vještačenjem. Izvođenje dokaza vještačenjem sud će odrediti kad je radi utvrđivanja ili razjašnjenja kakve činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže. U konkretnom slučaju vještakinja nije svojim stručnim znanjem pomogla sudu da utvrdi ili razjasni sporne činjenice. Slijedom toga, tuženik vjeruje da konkretni nalaz nije dokaz o osnovanosti tužiteljevog potraživanja.

Tuženik je predložio da se vještačenje povjeri Sveučilištu u Zagrebu, Ekonomskom fakultetu, OIB:27208467122, Zagreb, Trg J.F. Kennedyja 6. Tuženik i dalje ostaje kod navedenog prijedloga. Međutim, tuženik vjeruje da tužbeni zahtjev uopće nije osnovan pa je izvođenje svakog dokaza radi utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva bespotrebno.

II. Tuženik još jednom želi izložiti razloge zbog kojih smatra da tužbeni zahtjev nije osnovan iz slijedećih razloga: u na temelju ugovora sklopljenog u usmenom obliku. Tužitelj je kupovao tuženikove proizvode i iste plasirao u Republiku Hrvatsku u svoje ime i za svoj račun.

1. Nije sporna činjenica da su stranke bile u poslovnom odnos. Međutim, tuženik se nije obvezao na bilo koji način da će robu prodavati samo tužitelju niti je tužitelj imao takav ekskluzivitet na temelju nekog zakona. Činjenica je da je tuženik za prodaju robe na teritoriju RH uveo još jednog distributera ali to nije isključivalo pravo tužitelja da nastavi poslovni odnos stranaka niti je tuženik namjeravao otkazati poslovni odnos stranaka.

Polazeći od činjenice da stranke nisu ugovorile ekskluzivno pravo tužitelj bi način tuženik povrijedio ugovor uvođenjem drugog distributera robe po tužitelja. Tužitelj je i dalje mogao kupovati robu od tuženika i distribuirati je u RH zajedno s drugim distributerom. Međutim, takav način poslovanja nije odgovarao tužitelju pa je on (tužitelj) otkazao ugovor na način da je prestao kupovati robu od tuženika. Štoviše, tužitelj je vratio i robu koju je već preuzeo od tuženika.

2. Tužitelj potražuje naknadu štete za vrijeme trajanja otkaznog roka. Međutim, otkazni rok ugovorne strane nisu ugovorile niti je on propisan zakonom pa ostaje nejasno na temelju kojih odredaba ugovora ili zakona tužitelj vjeruje da ima pravo na otkazni rok, a osobito ako tužitelj otkáže ugovor ???

Otkazni rok je vrijeme u kojemu su stranke dužne izvršavati svoje ugovorne obveze nakon raskida ugovora. Otkazni rok štiti drugu ugovornu stranu odnosno stranu kojoj se ugovor otkazuje kako bi imala određeno vrijeme za prilagodbu poslovanja zbog otkazivanja ugovora. Predmnijevajući da su stranke i ugovorile otkazni rok (a nisu) predmetni ugovor otkazao je tužitelj što bi značilo da je otkazni rok tuženikovo pravo koje štiti njegove interese. Tuženik je trebao odlučiti hoće li se koristiti svojim pravom na otkazni rok ili ne !!! Budući da je ugovor otkazao tužitelj potpuno je nejasno zašto bi tuženik morao poštovati „otkazni rok“ i naknaditi tužitelju štetu za vrijeme otkaznog roka od 6 mjeseci kada tužitelj nije želio u tom „otkaznom roku“ kupovati robu od tužitelja. Tuženikova odgovornost postojala bi jedino u slučaju da je tuženik otkazao ugovor i da nije želio za vrijeme otkaznog roka tužitelju isporučivati robu.

Još jednom ističemo, u konkretnom slučaju tužitelj je otkazao daljnju poslovnu suradnju, vratio je tuženiku robu koja je već bila kod njega čime je jasno iskazao svoju volju da se ne koristi pravom na otkazni rok. Bilo bi krajnje vrijeme da tužitelj, kao ugovorna strana koja je otkazala ugovor i vratila robu obrazloži na temelju kojih zakonskih odredaba zahtijeva naknadu štete od druge ugovorne strane koja je bila spremna izvršavati svoje ugovorne obveze i određeno vrijeme nakon otkaza ugovora.

Za slučaj da su stranke i ugovorile otkazni rok i čak da je ugovor otkazao tuženik, tužitelj ne bi imao pravo izbora u tzv. otkaznom roku i to izbora između: a) prava na izvršavanja ugovora u otkaznom roku, i b) prava na naknadu štete ako on ne želi izvršavati ugovor u otkaznom roku. U konkretnom slučaju tužitelj nije želio izvršavati ugovorne obveze nakon otkaza ugovora ali za to isto vrijeme zahtijeva naknadu štete zbog otkaza ugovora.

Na primjer to bi bilo isto kao da u slučaju ugovora o zakupu zakupodavac otkáže ugovor, a zakupoprimac ne želi koristiti predmet zakupa za vrijeme otkaznog roka od 3 mjeseca te napusti prostor i zahtijeva naknadu štete od zakupodavca zato što je ugovor otkazan i što nije koristio predmet zakupa za vrijeme otkaznog roka.

U konkretnom slučaju tužitelj je mogao izvršavati ugovor do kraja 2004. godine, ali to nije želio pa nema pravo zahtijevati naknadu štete od tuženika. Svakako se predlaže saslušati direktora tuženika te Marka Ugarkovića koji je tada bio glavni u predstavništvu tuženika na navedene okolnosti **obzirom na činjenicu da se ovaj postupak vodi pred novim vijećem koji iste nije saslušavao.**

Saslušanje direktora tuženika
Saslušanje Marka Ugarkovića

3. Tuženik ponovno skreće pozornost sudu da tužitelj zahtijeva naknadu novinske štete u obliku obične štete i izmakle koristi. Običnu štetu zahtijeva za vrijeme otkaznog roka od 6 mjeseci od „otkaza ugovora“, a izmaklu korist za vrijeme otkaznog roka od 12 mjeseci od „otkaza ugovora“. Ne može otkazni rok različito trajati za pojedini oblik štete, a ako tužitelj smatra suprotno molimo da se pozove na neku odredbu ugovora ili zakona.

4. I na kraju, da se ne zaboravi, svaka strana dužna je poduzeti sve razumne mjere da bi se smanjila šteta izazvana povredom ugovora. Predmnijevajući da je tuženik povrijedio ugovor (što tuženik osporava) tužitelj je u svakom slučaju mogao i dalje kupovati robu od tuženika do kraja 2004. godine kako bi smanjio eventualnu štetu koja mu nastaje povredom ugovora. Uvođenjem novog „distributera“ tužitelju bi se eventualno smanjila dobit, ali bi ju i dalje ostvarivao. U vezi s izloženim, u svakom slučaju postojala bi podijeljena odgovornost za štetu (iako tuženik smatra da uopće nije odgovoran).

III. Tuženik skreće pozornost sudu i na obrazloženje drugostupanjske odluke poslovni broj PŽ-7057/10-15 od 21. studenoga 2014. u kojoj je navedeno:

- sud je pogrešno zaključio da tužitelj ima pravo na naknadu izmakle koristi u roku dužem od otkaznog roka koji iznosi 6 mjeseci, odnosno tužitelj bi eventualno mogao imati pravo na naknadu štete (obične štete i izmakle koristi) samo u roku od 6 mjeseci od raskida ugovora, ali ne i nakon toga,

- nije jasno zašto je sud priznao tužitelju pravo na naknadu štete za cijeli rujna 2004. godine kada je ugovor raskinut dopisom koji je tužitelj primio 9. rujna 2004. a osobito nije jasno zašto su tužitelju na iznos štete za mjesec rujna 2004. suđene zatezne kamate od 19. rujna 2004.,

- presuda ne sadrži, a mora sadržavati utvrđenje suda na koji je način tužitelju nastala obična šteta koja se u konkretnom slučaju iskazuje u 1. troškovima povrata robe, 2. prepakiranja robe, 3. skladištenja robe, 4. transporta robe te 5. trošak angažiranja osoblja i opreme. U nalazu vještaka niti u presudi nigdje nije navedeno koji je tužiteljev trošak s navedene osnove,

- isto tako obujam izmakle koristi sud mora točno utvrditi, ali ne kroz bruto dobit već analizom tužiteljevog poslovanja i dobiti koju je ostvario isključivo prodajom tuženikovih proizvoda,

- tužitelju je priznata viša stopa zatezne kamate od one koja mu pripada na temelju zakonu.

Navedna utvrđenja suda su važna prilikom određivanja zadatka vještaku koji izrađuje nalaz i mišljenje. Suvišno je da vještak utvrđuje izmaklu korist u vremenu od 12 mjeseci ako je tzv. otkazni rok 6 mjeseci.

IV. Slijedom iznesenog, tuženik ostaje kod svih dosadašnjih navoda, dokaznih prijedloga te predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 23.11.2016. godine.

Tuženik
zastupnik po: [ime]
[ime]
[ime]

Z A P I S N I K
od 21. prosinca 2016.
o održanoj glavnoj raspravi kod TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Prisutni od strane suda
MAJA HILJE
(sudac)

Pravna stvar:
TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL
d.o.o., Zagreb

(zapisničar)
Antonija Fuš

TUŽENIK: JOHNSON WAX s.p.a.,
Italija

Radi: isplate

Sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Kristijan Galić i Krešimir Lisak, odv. po punomoći uz zz Miho Glavić i Nikola Cvjetković

Za tuženika: Blaženka Čulap, odvjetnica po punomoći

Utvrđuje se da je pristupio sudski vještak Snježana Herceg (Niels j.d.o.o.).

Tužitelj predaje u spis i pun., tuženika podnesak kojim tuženika označava kao S.C. Johnson Italy S.r.L. uz ovjereni prijevod izvotka iz Sudskog registra za tuženika s time da navodi da je kod tuženika došlo do preoblikovanja iz d.d. u d.o.o. te kod promjene tvrtke.

Sud donosi

R j e š e n j e

Zbog promjene raspravnog suca, glavna rasprava počinje iznova.

Čita se spis i vrši uvid u dokumentaciju u spisu.

Utvrđuje se da spisu prileži podnesak tužitelja od 29.11.2016.

Pun. tuženika potvrđuje primitak navedenog podneska.

Stranke ostaju kod svih dosadašnjih navoda.

Sud donosi

R j e š e n j e

Saslušat će se sudski vještak.

SNJEŽANA HERCEG, kći Nikole, rođena 18.08.1963. u Zagrebu, stanuje u Zagrebu, Črnomerec 63, po zanimanju dipl. ekonomist, stalni sudski vještak za financije, bankarstvo i investicijske fondove, direktor u društvu Niels j.d.o.o.

daje nalaz i mišljenje sukladno nalazu i mišljenju koji je podnesen u pisanoj formi 05.01.2016. te je ispravljen 25.03.2016. te dodatno pojašnjen u očitovanju koje je predano na ročištu 05.05.2016. i očitovanja od 16.11.2016. s time da dodaje da se nakon očitovanja od 16.11.2016. sastala s punomoćnikom tuženika i s predstavnicima tuženika, međutim da nije

Z A P I S N I K
od 21. prosinca 2016.
o održanoj glavnoj raspravi kod TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Prisutni od strane suda
MAJA HILJE
(sudac)

Pravna stvar:
TUŽITELJ: AWT INTERNATIONAL
d.o.o., Zagreb

(zapisničar)
Antonija Fuš

TUŽENIK: JOHNSON WAX s.p.a.,
Italija

Radi: isplate

Sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Kristijan Galić i Krešimir Lisak, odv. po punomoći uz zz Miho Glavić i
Nikola Cvjetković

Za tuženika: Blaženka Čulap, odvjetnica po punomoći

Utvrđuje se da je pristupio sudski vještak Snježana Herceg (Niels j.d.o.o.).

Tužitelj predaje u spis i pun. tuženika podnesak kojim tuženika označava kao S.C. Johnson Italy S.r.L. uz ovjereni prijevod izvotka iz Sudskog registra za tuženika s time da navodi da je kod tuženika došlo do preoblikovanja iz d.d. u d.o.o. te kod promjene tvrtke.

Sud donosi

R j e š e n j e

Zbog promjene raspravnog suca, glavna rasprava počinje iznova.
Čita se spis i vrši uvid u dokumentaciju u spisu.

Utvrđuje se da spisu prileži podnesak tužitelja od 29.11.2016.

Pun. tuženika potvrđuje primitak navedenog podneska.

Stranke ostaju kod svih dosadašnjih navoda.

Sud donosi

R j e š e n j e

Saslušat će se sudski vještak.

SNJEŽANA HERCEG, kći Nikole, rođena 18.08.1963. u Zagrebu, stanuje u Zagrebu, Črnomerec 63, po zanimanju dipl. ekonomist, stalni sudski vještak za financije, bankarstvo i investicijske fondove, direktor u društvu Niels j.d.o.o.

daje nalaz i mišljenje sukladno nalazu i mišljenju koji je podnesen u pisanoj formi 05.01.2016. te je ispravljen 25.03.2016. te dodatno pojašnjen u očitovanju koje je predano na ročištu 05.05.2016. i očitovanja od 16.11.2016. s time da dodaje da se nakon očitovanja od 16.11.2016. sastala s punomoćnikom tuženika i s predstavnicima tuženika, međutim da nije

pribavljena nikakva dodatna dokumentacija koja bi dovela do drukčijeg nalaza i mišljenja. Napominje da je po preuzimanju spisa isti proučila i utvrdila koja je dokumentacija potrebna za izradu nalaza i mišljenja, a ista ne prileži spisu te je tu dokumentaciju zatražila i dobila od tužitelja, te je utvrdila da je pribavljena dokumentacija dostatna za izradu nalaza i mišljenja. Pojašnjava da se sa predstavnicima tuženika sastala obzirom na prigovore tuženika da isti nije kontaktiran od strane vještaka, a kako bi se eventualno odgovorila na neka otvorena pitanja između vještaka i tuženika, međutim na tom sastanku nije bila ponuđena neka konkretna dokumentacija koja bi bila relevantna. Naime, vještakinja navodi da je tuženik pitao je li joj potrebna dodatna dokumentacija, ali je vještakinja odgovorila da ne treba.

Na poseban upit pun. tuženika koliko iznosi direktna šteta s osnove povrata uskladištene robe, vještak odgovara da se u konkretnom slučaju radi o šteti koja je tužitelju nastala zbog gubitka poslovanja s partnerom, a šteta u povratu uskladištene robe se u ovom trenutku ne može precizno iskazati. Upućuje na navode iz očitovanja predanog na ročištu 05.05.2016. i obrazloženja dana po pitanju nastalih okolnosti za tužitelja nakon jednostranog raskida suradnje. Troškovi skladištenja mogli bi se dobiti od tužitelja da isti radi kao neprofitno poduzeće tj. organizacija koja troškovno prati svoje poslovanje, međutim u konkretnom slučaju nije moguće iskazati jedinični trošak jer ih tužitelja sagledava na skupnoj osnovi, a svoju uspješnost prati kroz maržu, tj. promatrajući prihode i zaradu i optimizaciju troškova. Dakle, time što se ne mogu precizno utvrditi troškove skladištenja i povrata robe, ne znači da ti troškovi nisu postojali već ih je tužitelj sagledavao u većem obimu zbog šireg obima svog poslovanja.

Na daljnji upit znači li to da takvih troškova možda nije ni bilo, vještak odgovara da u ovom konkretnom slučaju ti troškovi sasvim sigurno su postojali, a oni se zasigurno ogledaju u gubitku poslovanja, padu prihoda i kontribucijske marže i ukupnog prometa nakon rujna 2004. Naime, izgubljena zarada bi se odnosila na promatrano razdoblje kada je tuženik uredno poslovao sa tužiteljem, a na čemu se temelji izračun vještaka odnosno cjelovit nalaz i mišljenje. Znači na temelju poslovanja u godini koje prethodi 2004. utvrđena je izgubljena zarada za razdoblje za 6 mjeseci nakon prekida koja se odnosi na pokriće troškova poslovanja, a izmakla dobit za razdoblje od 12 mjeseci. Iz tih sredstava i naknade pokrivaju se svi troškovi koje je tužitelj imao nakon raskida dok eventualne izvanredne rashode tužitelj ne potražuje, pa ih vještak nije niti stavio u izračun. Dakle u pogledu vraćene robe radi se samo o jednom dijelu posljedice prekida raskida suradnje, a nikako naknadi u potpunosti nadoknađivanju štete koja je tužitelju nastala.

Na upit koji je bio trošak prepakiranja robe, skladištenja, transporta, angažiranja osoblja i opreme, vještak odgovara jednako kao i u odnosu na troškove povrata skladištene robe, a na što se vještak detaljno očitovao u očitovanju od 05.05.2016. Što se tiče nastanka troškova, budući se radi o profitnoj organizaciji, troškovi se nastoje svesti na najmanju moguću mjeru racionalizacijom poslovanja, što znači da se distribucija osim za tuženikove proizvode obavlja i za druge vrste proizvoda gdje tužitelj usklađuje sve svoje aktivnosti distribucije kako bi ti troškovi bili što manji. Prema tome, u konkretnom slučaju skladišta, tužitelj nije jedno skladište za tuženika, niti je imao jedan kamion za dostavu proizvoda tuženiku, već je istu usklađivao sa cijelom paletom ostalih proizvoda iz svoje temeljne djelatnosti. U tom dijelu inzistiranje na detaljnom prikazu troškova, ekonomski predstavlja potpuno nelogičan zahtjev, a njegova nelogičnost upravo proizlazi iz karakteristika tužiteljeva poslovanja.

Na daljnji upit ima li vještak iskustva u pogledu vještačenja izmakle zarade kod ugovora o distribuciji, vještakinja odgovara da ima dugogodišnje iskustvo u vještačenju svih vrsta izmakle zarade na zahtjev suda i osiguravajućeg društva.

Na upit zz tužitelja koliko je bilo učešće prometa tuženikovih proizvoda kod tužitelja, vještak odgovara da je on iznosio 10-15%, a na upit može li se samo na temelju toga zaključiti

da gubitkom ovog prometa dolazi do povećanja troškova u poslovanju glede preostalog prometa kod tužitelja, vještak odgovara potvrdno.

Na daljnji upit je li vještak dobio na uvid dugoročne ugovore o najmu skladišta i kamiona, vještak odgovara da jest, ali da nije koristio kao bitnu stavku prilikom izračuna izmakle zarade zbog toga što brojke dovoljno govore same za sebe, dok na upit znači li izlaz tuženikove robe iz skladišta postojanje troškova skladišta, vještak odgovara da ostaju, međutim isto kao i na prethodne odgovore u vezi direktnih troškova, navedeni čisti preostali troškovi skladišta i svi ostali ovdje nespomenuti troškovi pokrivaju se upravo ovom metodom izračuna izgubljene zarade u kojoj se kao relevantno razdoblje uzima prethodno razdoblje i ostvareni rezultat poslovanja tužitelja sa tuženikom.

Na upit zz tužitelja je li vještaku tuženik na sastanku prezentirao današnje troškove skladištenja, transporta, prepakiravanja i ostale troškove, vještak odgovara da takve podatke nije tražio od tuženika zbog toga što, kada bi i postojali takvi podaci, oni ne bi bili usporedivi sa poslovnom situacijom, obimom poslovanja i prihodima koje je u 2003. i 2004. tužitelj ostvarivao s tuženikom.

Na upit pun. tuženika je li prilikom korištenja metode na temelju koje je uzeta u obzir zarada iz prethodnih godina uzeta u obzir amortizacija, vještak odgovara da nije obzirom da se to ne primjenjuje kod izračuna.

Vještak dodaje da na inzistiranje na direktnim troškovima nastalim zbog skladištenja, prepakiravanja i povrata robe nema poslovnu logiku u načinu poslovanja jedne profitne organizacije te se zbog toga upravo i koristi ovakav obrazac izračuna koji se temelji na prethodnom razdoblju i financijskom rezultatu poslovanja stranaka.

Nema daljnjih pitanja za vještaka.

Vještak nema ništa dodati svom nalazu i mišljenju.

Vještak ne potražuje naknadu za pristup sudu.

Vještak napušta sudnicu.

Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva određenog podneskom predanom na današnjem ročištu te kod svih dosadašnjih navoda. Predlaže da se zaključi glavna rasprava.

Tuženik ostaje kod odgovora na tužbu i navoda istaknutih tijekom postupka. Obzirom na promjenu raspravnog suca, predlaže da se sasluša zz tužitelja i Marko Ugarković koji je bio nadležan sa strane tuženika odnosno koji je bio glavni u predstavništvu tuženika. U cijelosti osporava tužbeni zahtjev kako je isti određen podneskom od 21.12.2016.

Tužitelj se protivi prijedlogu tuženika za saslušanje zz tužitelja i svjedoka Marka Ugarkovića pozivajući se na načelo ekonomičnosti postupka i uputu VTS-a. Predlaže da se obveže tuženika na dostavljanja podatka o OIB-u tuženika ili da se taj podatak pribavi službenim putem.

Sud donosi

r j e š e n j e

I / Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana dostavi podatak o OIB-u tuženika (čl. 106 ZPP-a).

II / Odbija se prijedlog tuženika za saslušanje svjedoka Dražena Ivanešića (direktor Croatia baterije d.o.o.) na okolnosti predložene u podnesku od 23.03.2015. te prijedlog za saslušanje zz tužitelja i Marka Ugarkovića, kao nesvrshodan.

III / Odbija se prijedlog tuženika za provođenje novog financijskog vještačenja po Sveučilištu u Zagrebu, Ekonomski fakultet kao nesvrshodan budući se odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva može donijeti bez izvođenja tog dokaza.

Stranke nemaju daljnjih dokaznih prijedloga.

Tužitelj predlaže da se prihvati tužbeni zahtjev, a tuženik da se isti odbije kao neosnovan.

Stranke potražuju parnični trošak prema troškovnicima koje predaju u spis.

Sud donosi

r j e š e n j e

Čita se spis i vrši uvid u dokumentaciju koja prileži spisu.

Čitaju se iskazi svjedoka i zz stranaka te nalazi i mišljenje sudskih vještaka i iskazi vještaka.

Daljnji dokazi neće se provoditi.

Dokazni postupak je dovršen.

Na temelju čl. 304 ZPP-a zaključuje se glavna rasprava.

Na temelju čl. 335 ZPP-a određuje se ročište za objavu i uručenje presude za dan

6. veljače 2017. godine u 14,45 sati

što prisutni pun. stranaka i zz tužitelja primaju na znanje i neće se posebno pozivati.

Upozoravaju se stranke na posljedice čl. 335 st. 7, 9 i 10 ZPP-a, odnosno da će sud stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, u slučaju nedolaska na ročište za objavu, presudu dostaviti isticanjem iste na e-oglasnoj ploči suda s time da stranka otporak presude može preuzeti u sudskoj zgradi, a rok za žalbu u tom slučaju teče od ročišta za objavu.

Dovršeno u 11,09 h.

SUDAC

STRANKE:

Zapisničar

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP

Zagreb, Trnjanska 59a, tel.+385 98 868 324, +385 1 63 10 075, fax:+385 1 63 10 075
e-mail:blazenka.culap@zg.t-com.hr

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na posl. broj:P-2522/15

TUŽITELJ: AWT International d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija bb

TUŽENIK: S.C.Johnson Italy S.r.l. kao pravni slijednik
JOHNSON Wax S.p.A, P. Le M.M. Burke 3,
20020 Arese (MI), P.le M.M.Burke 3, Republika Italija

radi: naknade štete

PODNEŠAK TUŽENIKA

I. Temeljem članka 305.ZPP-a ponovno je otvorena glava rasprava radi dopune postupka.

Tuženik ostaje kod svih dosadašnjih dokaznih prijedloga koje je predložio na održanom ročištu 21.prosinca 2016.godine obzirom da se u naslovnom predmetu, promijenio raspravni sudac.

Tuženik ponovno ističe kako tužitelj nema osnovu za naknadu štete, a kako je tuženik dokazao tijekom postupka.

Podnesak kojim tužitelj specificira tužbeni zahtjev predan na ročištu dana 21.12.2016.godine u cijelosti je neosnovan iz svih razloga kako je tuženik precizno pojasnio tijekom postupka.

Nadalje, tuženik ukazuje da je isti neosnovan i u pogledu **specificiranog tijeka kamata**, gdje tužitelj potražuje zatezne kamate od dana navodnog nastanka štete po mjesecima, a što potvrđuje i sudska praksa, **odluka Visokog trgovačkog suda RH Pž-2844/2014, od 15.ožujka 2017.godine.**

Predmeta odluka kazuje sljedeće:

„Prema odredbi čl.1086.ZOO-a obveza naknade štete smatra se dospjelom od trenutka nastanka štete. Sukladno citiranoj zakonskoj odredbi obveza naknade imovinske štete smatra se dospjelom od trenutka nastanka štete u kojem slučaju trenutak nastanka štete ne treba poistovjećivati s trenutkom nastanka štetnog događaja. U konkretnom slučaju tužitelj je sam otklonio štetu pa zatezne kamate teku od dana kada je šteta otklonjena, odnosno kad su učinjeni troškovi radi otklanjanja štete. Stoga, tužitelju pripada pravo na

zatezne kamate (najkasnije) od dana kada je ispostavio visinu nastalih troškova otklanjanja štete po pojedinim stavkama u svojoj rekapitulaciji, u smislu odredbe čl.1086 ZOO-a budući da se radi o novčanoj materijalnoj šteti.“

Slijedom navedenog, zatezne kamate su trebale biti specificirane od dana kada je navodna šteta otklonjena, odnosno kada su učinjeni troškovi radi otklanjanja štete, a što je bila i uputa VTS-a.

Iz dokaznog postupka, nalaza i mišljenja vještaka, a niti iz specificiranog tužbenog zahtjeva, ne proizlazi da bi tužitelj otklonio štetu kako navodi po datumima, 19.rujna 2004.g., 19.listopada 2004.g., 19.studenog 2004.g., 19.prosinca 2004.g., 19.siječnja 2005., 19.veljače 2005., 19.ožujka 2005.g., 19.travnja 2005.g., 19.svibnja 2005.g., 19.lipnja 2005.g., 19.srpnja 2005.g., 19.kolovoza 2005.g., a koje je datume označio kao datume dospijeca navodne štete.

II. Slijedom iznesenog, vidljivo je da **vještak nije slijedio uputu VTS-a**, te tuženik ostaje kod svih dosadašnjih navoda, dokaznih prijedloga te predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 28.03.2017. godine.

Tuženik
zastupan po:

ODVJETNICA
BLAŽENKA ČULAP
ZAGREB, Trnjanska 59a

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Z A P I S N I K
od 30. ožujka 2017. godine
o održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:

Sudac:
mr. sc. Ana Nagy

Zapisničar:
Božena Milković

PRAVNA STVAR:

Tužitelj: AWT INTERNATIONAL d.o.o., Zagreb
Tuženik: S.C.Johnson Italy S.r.l. Arese, Italy

Radi: isplate

Sudac pojedinac otvara glavnu raspravu u 10,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Ročište je javno.

Za tužitelja: odvjetnik Krešimir Lisak, odvjetnik i odvjetnik mr.sc.Kristijan Galić, punomoći
u spisu uz zz Mirko Glavić i Nikola Cvjetković

Za tuženika: Blaženka Čulap, odvjetnica, punomoć u spisu

Utvrđuje se da zbog tehničkih poteškoća u električnoj mreži suda nije moguće današnji zapisnik sačiniti u pisanoj formi putem računala, a niti ga je moguće tako sačinjenog isprintati.

Na suglasan prijedlog stranaka današnje ročište će se provesti s time da će se zapisnik o istom sačiniti ručno te će se naknadno strankama dostaviti prijepis istog.

Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te svih dosadašnjih navoda, predlaže zaključiti glavnu raspravu, usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu troška prema troškovniku koji predaje u spis.

Tuženik predaje u spis i izravno punomoćnicima tužitelja podnesak. ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda te istaknutih dokaznih prijedloga, a obzirom se u predmetnom postupku promijenio raspravni sudac.

Tužitelj osporava navode tuženika iz danas zaprimljenog podneska.

Sud donosi

R j e š e n j e

1. Odbija se dokazni prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza saslušanjem svjedoka Dražena Ivanešića, te za saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja i svjedoka Marka Ugarkovića, kao nesvršishodnim.
2. Odbija se dokazni prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza novim financijskim vještačenjem po Sveučilištu u Zagrebu, Ekonomski fakultet kao nesvršishodan.

Tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu troška prema troškovniku kojeg predaje u spis.

Sud donosi

Rješenje

Čita se spis i sva priležeća dokumentacija.

Daljnji dokazi neće se provoditi.

Dokazni postupak je dovršen.

Zaključuje se glavna rasprava.

Na temelju čl. 335. ZPP-a određuje se ročište za objavu i uručenje presude za dan

10. svibnja 2017. godine u 14,00 sati

što prisutni punomoćnici stranaka primaju na znanje i neće se posebno pozivati, uz upozorenja iz čl. 335. ZPP-a.

Dovršeno u 10,55 sati.

SUDAC:

Zapisničar:

Stranke: